

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ і НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ЕКОНОМІКО-ТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ТРАНСПОРТУ

Кафедра менеджменту організацій і логістики

*Бакаєв Л. О.,
Бакалінський О. В.,
Дзуліт З. П.,
Колесникова Н.М.,
Харчук О. Г.,
Христофор О.В.*

**МЕТОДИЧНІ ПОРАДИ
З ОРГАНІЗАЦІЇ ПІДГОТОВКИ
ЩОДО СКЛАДАННЯ ДЕРЖАВНОГО ІСПИТУ З ФАХУ
ДЛЯ СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ 8.03060101
«МЕНЕДЖМЕНТ ОРГАНІЗАЦІЙ І АДМІНІСТРУВАННЯ»
УСІХ ФОРМ НАВЧАННЯ**

Київ 2015

УДК 338

Методичні поради щодо організації підготовки щодо складання державного іспиту з фаху для студентів спеціальності 8.03060101 «Менеджмент організацій і адміністрування» усіх форм навчання./ **Бакаєв Л. О., д.е.н., проф., Бакалінський О. В., д.е.н., проф., Дзуліт З. П., к.е.н., доц., Колесникова Н.М., д.е.н., проф., Харчук О. Г., к.е.н., доц., Христофор О.В., к.е.н.** – К.: ДЕТУТ, 2015. – 168 с.

Методичні поради присвячені організації підготовки щодо складання державного іспиту з фаху для студентів спеціальності 8.03060101 «Менеджмент організацій і адміністрування». Методичні поради розроблені відповідно до Закону України «Про вищу освіту», «Положення про організацію навчального процесу» (затверджено наказом Міністерства освіти України від 2 червня 1993 р. № 161), «Рекомендацій про порядок створення, організацію і роботу державної екзаменаційної (кваліфікаційної) комісії у вищих навчальних закладах України» (затверджено МОНУ 29.12.93р.), ДСВОУ «Засоби діагностики якості вищої освіти рівня магістр напряму підготовки 0306 «Менеджмент». Вони містять інформацію щодо проведення Державної атестації випускників освітньо-кваліфікаційного рівня «магістр», тестові контрольні запитання, задачі з дисциплін та критерії оцінювання знань студентів.

Рекомендуються для студентів економічних спеціальностей денної та заочної форм навчання.

Методичні поради розглянуті та затверджені на засіданні кафедри «Менеджмент організацій і логістики» (протокол № 2 від 02 .10. 2013 року) та на засіданні методичної комісії факультету (протокол № 1 від 29.10. 2013 року).

Укладачі: Бакаєв Л. О., д.е.н., проф.; Бакалінський О. В.; д.е.н., проф., Дзуліт З. П. к.е.н., доц. ; Колесникова Н.М., д.е.н., проф.; Харчук О. Г., к.е.н., доц.; Христофор О.В., к.е.н.

Рецензенти: д.е.н., професор Стасишен М.С.
д.е.н., професор Филюк Г. М.

ЗМІСТ

<i>ВСТУП</i>	4
1. Методичні поради щодо організації підготовки до складання державного іспиту	3
1.1 Інформація щодо проведення Державної атестації випускників освітньо-кваліфікаційного рівня «магістр» денної та заочної форм навчання, галузі знань 0306 «Менеджмент і адміністрування» зі спеціальності 8.03060101 «Менеджмент організацій і адміністрування» (за видами економічної діяльності).....	3
1.2 Нормативно-правове, навчально-методичне та матеріальне забезпечення державної атестації.....	4
2. Порядок проведення комплексного кваліфікаційного державного іспиту з фаху	5
2.1 Порядок проведення теоретичної частини комплексного державного іспиту – тестування.....	6
2.2 Порядок проведення практичної частини комплексного державного іспиту.....	6
3. Тестові контрольні запитання до державного іспиту	9
3.1 Тестові контрольні запитання до державного іспиту з дисципліни «Менеджмент організацій».....	9
3.2 Тестові контрольні запитання з дисципліни «Фінансовий менеджмент».....	22
3.3 Тестові контрольні запитання з дисципліни «Управління змінами».....	34
3.4 Тестові контрольні запитання з дисципліни «Корпоративне управління».....	52
3.5 Тестові контрольні запитання з дисципліни «Управління проектами».....	74
3.6 Тестові контрольні запитання з дисципліни «Управління якістю».....	107
3.7 Тестові контрольні запитання з дисципліни «Транспортна логістика».....	117
4. Практична частина державного іспиту	128
4.1 Задачі з дисципліни «Менеджмент організацій».....	128
4.2 Задачі з дисципліни «Фінансовий менеджмент».....	128
4.3 Задачі з дисципліни «Корпоративне управління».....	129
4.4 Задачі з дисципліни «Управління проектами».....	129
4.5 Задачі з дисципліни «Управління якістю».....	129
4.6 Задачі з дисципліни «Транспортна логістика».....	130
5. Критерії оцінювання знань студентів	131
<i>СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ДО ДЕРЖАВНОГО ІСПИТУ</i>	<i>131</i>
<i>ДОДАТКИ</i>	<i>139</i>

ВСТУП

Комплексний державний іспит за фахом визначає рівень засвоєння студентами матеріалів з економічних та управлінських дисциплін, які виносяться на іспит (а саме: ділове адміністрування: менеджмент організацій, управління змінами, корпоративне управління, управління проектами, управління якістю; фінансовий менеджмент та транспортна логістика), вміння самостійно аналізувати складні явища та процеси суспільно-економічного розвитку, активно використовувати набуті знання у своїй професійній та суспільній діяльності.

Комплексний державний іспит за фахом є продовженням навчально-виховного процесу, складовою частиною завершального етапу підготовки магістрів за напрямом 8.03060101 «Менеджмент організацій і адміністрування» (за видами економічної діяльності).

Згідно з законом України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 року «Магістр – це освітній ступінь, що здобувається на другому рівні вищої освіти та присуджується вищим навчальним закладом у результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти відповідної освітньої програми. Ступінь магістра здобувається за освітньо-професійною або за освітньо-науковою програмою. Обсяг освітньо-професійної програми підготовки магістра становить 90-120 кредитів ЄКТС, обсяг освітньо-наукової програми – 120 кредитів ЄКТС. Освітньо-наукова програма магістра обов'язково включає дослідницьку (наукову) компоненту обсягом не менше 30 відсотків».

Головним завданням є контроль та оцінка рівня знань, отриманих студентом протягом 1,5 років навчання. Реалізація цього завдання припускає перевірку методологічних та теоретичних принципів, проблем і положень наведених вище дисциплін, а також вміння їх використовувати в аналізі управлінських явищ і практичній діяльності.

Особливу увагу необхідно приділяти виявленню знань та вмінь студента аналізувати сучасні умови здійснення економічних реформ в Україні.

Важливе завданням є виявлення навичок вирішення практичних задач, конкретного аналізу проблемних ситуацій на мікрорівні.

Комплексний державний іспит виконує ще й важливе виховне завдання. У конкретному вираженні воно виявляється у вмінні студента самостійно, логічно й послідовно висловлювати свої економічні переконання, здійснювати самоконтроль та критично оцінювати власні знання і навички.

Комплексний державний іспит за фахом за умов всебічного аналізу його результатів, дозволяє найбільш вичерпно з'ясувати позитивний досвід та недоліки в організації, змісті й методиці викладання фахових дисциплін, а також самостійної роботи студентів. Все це дає можливість визначити конкретні заходи щодо удосконалення викладання фахових дисциплін, накреслити шляхи поліпшення взаємозв'язку та послідовності у їх викладанні.

1. Методичні поради щодо організації підготовки до складання державного іспиту

1.1 Інформація щодо проведення Державної атестації випускників освітньо-кваліфікаційного рівня «магістр» денної та заочної форм навчання, галузі знань 0306 «Менеджмент і адміністрування» зі спеціальності 8.03060101 «Менеджмент організацій і адміністрування» (за видами економічної діяльності)

Даний порядок розроблено відповідно до Закону України «Про вищу освіту», «Положення про організацію навчального процесу» (затверджено наказом Міністерства освіти України від 2 червня 1993 р. № 161), «Рекомендацій про порядок створення, організацію і роботу державної екзаменаційної (кваліфікаційної) комісії у вищих навчальних закладах України» (затверджено МОНУ 29.12.93р.), ДСВОУ «Засоби діагностики якості вищої освіти рівня спеціаліст напряму підготовки 0306 «Менеджмент», ДСВОУ «Засоби діагностики якості вищої освіти рівня магістр напряму підготовки 0306 «Менеджмент», ДСВОУ «Засоби діагностики якості вищої освіти рівня бакалавр напряму підготовки 0306 «Менеджмент».

Державна атестація випускників всіх освітньо-кваліфікаційних рівнів денної та заочної форм навчання зі спеціальності «Менеджмент організацій і адміністрування» проводиться державною екзаменаційною комісією (ДЕК), яка створюється наказом ректора ДЕТУТ, голова ДЕК затверджується Міністерством освіти і науки України.

В обов'язки ДЕК входить: перевірка науково-теоретичної та практичної підготовки випускників з метою встановлення відповідності набутих ними вмінь та знань вимогам освітньо-кваліфікаційної характеристики фахівця відповідного освітньо-кваліфікаційного рівня, вирішення питань присвоєння студентам певної кваліфікації, розробка пропозицій щодо поліпшення якості підготовки фахівців у академії.

Державна екзаменаційна комісія створюється щорічно у складі голови, його заступника та членів комісії для спеціальності з усіх форм навчання і діє протягом календарного року.

Головою державної екзаменаційної комісії зі спеціальності призначається найбільш висококваліфікований фахівець виробництва з цієї ж спеціальності або вчений, який не працює у даному навчальному закладі.

Він обов'язково повинен бути присутнім при комплексній перевірці знань студентів з кількох дисциплін, при захисті магістерських робіт, на засіданнях комісії під час обговорення результатів екзаменів, захисту магістерських робіт, виставлення оцінок, вирішенні питання присвоєння освітнього чи кваліфікаційного рівня та вручення дипломів.

Контролює роботу секретаря комісії щодо підготовки необхідних документів до початку роботи комісії та оформлення протоколів. Складає звіт

після закінчення роботи державної комісії, який після обговорення на її заключному засіданні подає ректору ДЕГУТ.

Заступником голови державної екзаменаційної комісії може призначатися проректор з навчальної чи наукової роботи, декан відповідного факультету та його заступник, директор вищого навчального закладу, його заступник з навчальної роботи та завідувач філіалу або відділення. У випадках, коли навчальним планом передбачається складання державних екзаменів перед захистом магістерської роботи, а також коли проводяться державні екзамени з окремих дисциплін за згодою голови державної комісії його обов'язки може виконувати заступник.

До складу державної комісії повинні входити професори або доценти випускної кафедри, які беруть участь у підготовці магістрів, викладачі спеціальних наук, окремих загальнонаукових дисциплін, організації виробництва, а також охорони праці.

Згідно з посадовими обов'язками членами комісії є ректор або проректор з навчальної чи наукової роботи, декан відповідного факультету або його заступник, при складанні державних екзаменів з дисциплін кафедри – завідувачі кафедр.

При необхідності до складу комісії можуть бути залучені інші кваліфіковані фахівці відповідного профілю.

Участь у роботі державної комісії заступника голови та членів комісії від навчального закладу планується як педнавантаження з відповідною оплатою.

Державна екзаменаційна комісія працює у формі закритих і відкритих засідань за графіком, узгодженим з головою комісії і затвердженим ректором або проректором не пізніше ніж за місяць до початку державних екзаменів або захисту магістерських робіт.

Засідання державної комісії починається за умови наявності не менше половини її складу, а також при обов'язковій присутності голови комісії, або його заступника.

Атестація випускників освітньо-кваліфікаційних рівнів «магістр» здійснюється на підставі оцінки рівня професійних знань, умінь та навичок випускників, передбачених освітньо-кваліфікаційною характеристикою, за допомогою методів комплексної діагностики: захист магістерської роботи у поєднанні з комплексним кваліфікаційним державним іспитом з фаху.

По завершенні щоденної роботи ДЕК складає протоколи та після закінчення державної атестації звіт за результатами роботи. Члени ДЕК заповнюють відомість та залікові книжки.

Вирішення усіх організаційних питань, пов'язаних з проведенням державної атестації студентів покладаються на деканат, а персональна відповідальність – на декана факультету.

При складанні державних екзаменів зі спеціальності у вигляді сукупності профільюючих дисциплін, а також комплексного екзамену, як це передбачено навчальним планом, одержання незадовільної оцінки з одного предмета позбавляє того, хто складає екзамен, права складати решту державних екзаменів, а також захищати магістерську роботу.

Студенти, які не атестовані у затверджений для них термін і не склали державні екзамени або не захистили магістерську роботу, мають право на повторну атестацію в наступний термін роботи державної комісії протягом трьох років після закінчення навчального закладу.

1.2 Нормативно-правове, навчально-методичне та матеріальне забезпечення державної атестації

Заступник голови ДЕК в присутності студентів перед початком екзамену перетасовує завдання на практичну частину державного екзамену і розкладає їх на окремому столі в аудиторії, де проводиться екзамен. Після чого студенти по черзі особисто беруть завдання зі столу і реєструють його номер у заступника голови ДЕК.

Випускаюча кафедра відповідно до затвердженого переліку забезпечує державну атестацію довідковою літературою та дидактичними матеріалами, які розташовуються на окремому столі. Секретар ДЕК відповідно до практичних завдань забезпечує роботу студентів необхідною довідковою літературою та проштампованими завчасно аркушами для його виконання.

Студентам дозволяється користуватись мікрокалькуляторами для виконання розрахунків.

Забороняється користуватись мобільними телефонами, приносити на робоче місце особисті речі (портфелі і т. п.), користуватися шпаргалками.

Тестові письмові завдання і завдання на практичну частину екзамену розробляються випускаючою кафедрою, затверджуються на її засіданні і зберігаються в опечатаному вигляді в деканаті факультету.

2. Порядок проведення комплексного кваліфікаційного державного іспиту з фаху

Держаний іспит складає академічна група (не більше 30 студентів). Державний іспит проводиться у два етапи: написання відповідей на питання тестів та вирішення комплексного практичного завдання згідно з розкладом роботи державної екзаменаційної комісії. Для виконання першого етапу відводиться не більше 2 астрономічних годин, для виконання практичної частини – не більше 3 астрономічних годин на групу.

Під час державного іспиту студенти освітньо-кваліфікаційного рівня «магістр» атестуються за такими дисциплінами:

1. Ділове адміністрування:
 - менеджмент організацій;
 - управління змінами;
 - корпоративне управління;

- управління проектами;
- управління якістю;
- 2. Фінансовий менеджмент;
- 3. Транспортна логістика.

До державної екзаменаційної комісії деканатом факультету подаються:

- порядок проведення державної атестації випускників освітньо-кваліфікаційного рівня «магістр»;
- витяг з наказу ректора ДЕТУТ про затвердження персонального складу комісії зі спеціальності;
- наказ про допуск студентів до складання державного іспиту, затвердження тем магістерських робіт та їх керівників;
- розклад роботи комісії;
- варіанти тестових та практичних завдань;
- зведені відомості про виконання студентами навчального плану з оцінками за різні види навчальної роботи та розрахованим середнім балом.

2.1 Порядок проведення теоретичної частини комплексного державного іспиту – тестування

Перша частина держіспиту проводиться у письмовій формі.

Варіант тесту складається з 70 запитань, які мають одну правильну відповідь з чотирьох запропонованих. Розробляється не менше 50 варіантів тестів.

При письмовій формі проведення тестування студент отримує варіант тесту і бланк відповіді. У бланку відповіді проставляється:

- прізвище, ім'я, по-батькові;
- група;
- номер варіанта;
- обрані студентом варіанти відповідей;
- дата і підпис.

Виправлені відповіді не зараховуються. Чернетка здається разом з бланком відповіді.

Під час тестування не передбачається використання нормативно-довідкових матеріалів. Перевірка бланків відповідей на питання тестів проводиться на закритому засіданні ДЕК.

Шкала оцінювання відповідей на тести затверджується рішенням вченої ради факультету. Загальні критерії оцінювання тестів такі:

- понад 90% правильних відповідей – «відмінно»;
- 75-89% правильних відповідей – «добре»;
- 60-74% правильних відповідей – «задовільно»;
- менше 59% правильних відповідей – «незадовільно».

Максимальна тривалість тестування для одного студента – 120 хвилин.

2.2 Порядок проведення практичної частини комплексного державного іспиту

При виконанні практичної частини державного іспиту студент може використовувати нормативно-довідкові матеріали, технічні та дидактичні засоби, перелік яких затверджується випускаючою кафедрою і надається державній екзаменаційній комісії. Кафедрою розробляється та надається не менше 30 варіантів практичних завдань.

На іспиті студент отримує варіант практичного завдання, аркуші з печатками факультету «Економіки і менеджменту» для відповідей та чернеток. Після виконання практичної частини студент здає аркуші з відповідями та чернетку, проставивши на них свій підпис та дату.

Перевірка практичної частини проводиться на закритому засіданні ДЕК. Загальна оцінка за практичну частину виставляється колегіально за чотирибальною системою оцінок: «відмінно», «добре», «задовільно» та «незадовільно». У разі рівних оцінок, оцінка голови державної екзаменаційної комісії є вирішальною. Підсумкова оцінка за держіспит складається з середньої за кожен з етапів (60% – за тестову частину та 40% – за практичну частину).

Підсумкова оцінка проставляється у відомість і оголошується студентам в день проведення державного іспиту. Відомість для зберігання передається до деканату разом із заліковими книжками.

Засідання ДЕК оформляється протоколом. Протокол підписує голова і члени державної комісії, що брали участь у засіданні. Протокол зберігаються в центрі навчально-методичних робіт та національного виховання.

Після закінчення роботи голова державної екзаменаційної комісії складає звіт. У звіті повинні бути відображені рівень підготовки фахівців з даної спеціальності, характеристика вмінь та знань студентів. Вказуються недоліки в підготовці студентів з окремих дисциплін.

Звіт голови ДЕК подається ректору ДЕТУТ у двотижневий термін після закінчення роботи комісії. Копії звіту голови ДЕК зберігаються в деканаті факультету та на випускаючій кафедрі.

3. Тестові контрольні запитання до державного іспиту

3.1 Тестові контрольні запитання до державного іспиту з дисципліни «Менеджмент організацій»

1. Організація як система являє собою:

- а) певну структуру і порядок взаємодії між її складовими та співробітниками;
- б) соціальне утворення, що функціонує на відносно постійних засадах і свідомо координує свою діяльність для досягнення спільної мети;
- в) сукупність процесів або дій, що зумовлюють об'єднання елементів, частин у ціле, утворення життєздатної стійкої системи;

г) внутрішню впорядкованість, взаємодію відносно незалежних частин цілого, зумовленого його будовою.

2. Господарська діяльність – це:

- а) діяльність суб'єктів господарювання у сфері суспільного виробництва, спрямована на виготовлення та реалізацію продукції, виконання робіт чи надання послуг вартісного характеру, що мають цінову визначеність;
- б) діяльність формальних та неформальних організацій, спрямована на досягнення поставлених цілей;
- в) будь-яка діяльність, спрямована на виготовлення та реалізацію продукції і отримання прибутків;
- г) діяльність лише формальних організацій, спрямована на досягнення поставлених цілей.

3. Суб'єктами господарювання є:

- а) будь-які організації, які мають окреме майно і організують діяльність, спрямовану на досягнення поставленої мети;
- б) формальні організації, які мають окреме майно і організують діяльність, спрямовану на досягнення поставленої мети;
- в) учасники господарських відносин, які проводять господарську діяльність, мають господарські права і обов'язки, мають окреме майно і несуть відповідальність за своїми зобов'язаннями в межах цього майна;
- г) неформальні організації, які мають окреме майно і організують діяльність, спрямовану на досягнення поставленої мети.

4. Господарська організація – це:

- а) організація, яка діє на основі права власності і має статус юридичної особи;
- б) організація, яка діє на основі права господарського відання майном і має статус юридичної особи;
- в) організація, яка діє на основі права оперативного управління майном і має статус юридичної особи;
- г) суб'єкт господарювання, який діє на основі права власності, права господарського відання або оперативного управління і має статус юридичної особи.

5. Юридична особа – це:

- а) організація, що створена і зареєстрована у встановленому законом порядку;
- б) організація, яка створена виключно з метою отримання прибутку;
- в) будь-яка формальна або неформальна організація
- г) неформальна організація, про створення якої є повідомлення у засобах масової інформації.

6. Внутрішнє середовище організації – це:

- а) чинники, що безпосередньо впливають на виробництво продукції, виконання робіт, надання послуг;

- б) її організаційно-економічна структура;
- в) застосовувані технології з виробництва продукції, виконання робіт, надання послуг;
- г) складна система елементів і зв'язків між ними, що є об'єктом контролювання та регулювання керівництвом.

7. Основними елементами внутрішнього середовища організації є:

- а) нормативно-правове законодавство щодо створення та функціонування організації;
- б) цілі організації, структура організації, система технологій, персонал, організаційна культура;
- в) управлінський персонал, накази та розпорядження керівництва організації;
- г) чинники, що безпосередньо впливають на виробництво продукції, виконання робіт, надання послуг.

8. Зовнішнє середовище непрямої дії складається з:

- а) політичного (нормативно-правового), економічного, демографічного, науково-технічного і природного;
- б) уряду, місцевих органів влади, Верховної Ради;
- в) державних та місцевих органів влади;
- г) постачальників ресурсів, конкурентів, посередників, споживачів продукції, контактної аудиторії.

9. Зовнішнє середовище прямої дії складається з:

- а) політичного (нормативно-правового), економічного, демографічного, науково-технічного і природного;
- б) уряду, місцевих органів влади, Верховної Ради;
- в) державних та місцевих органів влади;
- г) постачальників ресурсів, конкурентів, посередників, споживачів продукції, контактної аудиторії.

10. Підприємство – це:

- а) структурний підрозділ самостійного суб'єкта господарювання, створений керівництвом для задоволення суспільних та особистих потреб шляхом систематичного здійснення виробничої, науково-дослідної, торговельної, іншої господарської діяльності в порядку, передбаченому законодавством;
- б) самостійний суб'єкт господарювання, створений компетентним органом державної влади або органом місцевого самоврядування, або іншими суб'єктами для задоволення суспільних та особистих потреб шляхом систематичного здійснення виробничої, науково-дослідної, торговельної, іншої господарської діяльності в порядку, передбаченому законодавством;
- в) структурний підрозділ самостійного суб'єкта господарювання, створений керівництвом для отримання прибутку;

г) структурний підрозділ самостійного суб'єкта господарювання, створений керівництвом як для здійснення підприємництва, так і для некомерційної господарської діяльності.

11. Підприємництво – це:

- а) прибуткова або неприбуткова діяльність з виробництва продукції або надання послуг;
- б) неприбуткова самостійна та систематична господарська діяльність, що здійснюється суб'єктами господарювання;
- в) самостійна, ініціативна, систематична, на власний ризик господарська діяльність, що здійснюється суб'єктами господарювання з метою досягнення економічних і соціальних результатів та одержання прибутку;
- г) господарська діяльність структурних підрозділів суб'єктів господарювання.

12. Технічна підсистема підприємства являє собою:

- а) єдність технологічних процесів, природних та інших матеріальних ресурсів і технічних засобів, необхідних для їх здійснення;
- б) сукупність економічних елементів, оснований на технічній підсистемі, що зумовлює певний перебіг економічних процесів у межах підприємства та його структурних підрозділів;
- в) сукупність індивідів і соціальних груп, які утворюють трудовий колектив підприємства;
- г) сукупність виробничих та управлінських підрозділів підприємства та взаємозв'язків між ними.

13. Економічна підсистема підприємства являє собою:

- а) єдність технологічних процесів, природних та інших матеріальних ресурсів і технічних засобів, необхідних для їх здійснення;
- б) сукупність економічних елементів, оснований на технічній підсистемі, що зумовлює певний перебіг економічних процесів у межах підприємства та його структурних підрозділів;
- в) сукупність індивідів і соціальних груп, які утворюють трудовий колектив підприємства;
- г) сукупність виробничих та управлінських підрозділів підприємства та взаємозв'язків між ними.

14. Державне регулювання діяльністю організацій являє собою:

- а) механізм ринкового саморегулювання щодо вирішення кардинальних проблем розвитку економічної системи;
- б) механізм демонополізації національної економіки та створення умов для розвитку конкуренції;
- в) форми, методи та засоби демонополізації національної економіки та створення умов для розвитку конкуренції;

г) форми, методи та засоби державного впливу на діяльність підприємств і організацій для створення нормальних умов їх функціонування та розвитку й послаблення негативної тенденції такої діяльності.

15. Основними методами державного регулювання діяльністю організацій є:

- а) методи економіко-математичного моделювання, статистичного спостереження, аналізу та синтезу;
- б) адміністративні, правові та економічні;
- в) формалізовані та неформалізовані;
- г) загальні та специфічні.

16. Прямі економічні методи державного регулювання діяльністю організацій реалізуються за допомогою:

- а) затвердження органами державної влади структури організації;
- б) погодження з органами державної влади мети діяльності організації;
- в) бюджетної політики;
- г) податкової, інвестиційної та амортизаційної політики.

17. Непрямі економічні методи державного регулювання діяльністю організацій реалізуються за допомогою:

- а) затвердження органами державної влади структури організації;
- б) погодження з органами державної влади мети діяльності організації;
- в) бюджетної політики;
- г) податкової, інвестиційної та амортизаційної політики.

18. Залежно від форми власності підприємства бувають:

- а) великими, загальнодержавними, комунальними;
- б) приватними, колективними, загальнодержавними, комунальними;
- в) колективними, комерційними, некомерційними;
- г) великими, середніми, малими.

19. Життєвий цикл організації складається з таких етапів:

- а) виникнення, зростання, зрілість, спад;
- б) реєстрація, санація, ліквідація;
- в) реєстрація, функціонування, ліквідація;
- г) реєстрація, функціонування, банкрутство, ліквідація.

20. Організаційна структура підприємства являє собою:

- а) розподіл задач між структурними підрозділами;
- б) схему реформування з метою адаптації до змін зовнішнього середовища;
- в) взаємозв'язки, які існують між підрозділами підприємства і його працівниками;
- г) підбір та розстановку кадрів.

21. Організаційна структура управління підприємством являє собою:

- а) штатний розклад;
- б) систему розподілу функціональних обов'язків, прав і відповідальності, порядку і форм взаємодії між органами управління та управлінським персоналом;
- в) сукупність структурних підрозділів;
- г) сукупність структурних підрозділів та окремих посад.

22. До методів формування організаційної структури належать:

- а) метод поділу за функціями, метод поділу за продукцією, метод поділу за етапами виробництва, метод комбінованого поділу;
- б) метод Дельфі, метод експертних оцінок, метод найменших квадратів;
- в) метод мозкового штурму, метод експертних оцінок, аналіз та синтез;
- г) метод найменших квадратів, симплекс-метод, аналіз та синтез.

23. Ієрархічні структури управління підприємствами характеризуються:

- а) розмитістю рівнів управління і невеликою їх кількістю, гнучкістю структури управління, слабким чи помірним використанням правил і процедур, децентралізацією прийняття рішень;
- б) твердою ієрархією влади в організації, формалізацією правил і процедур, які використовуються, децентралізацією прийняття рішень;
- в) твердою ієрархією влади в організації, формалізацією правил і процедур, які використовуються, централізованим прийняттям рішень, вузько визначеною відповідальністю в діяльності;
- г) розмитістю рівнів управління і невеликою їх кількістю, гнучкістю структури управління, слабким чи помірним використанням правил і процедур, централізованим прийняттям рішень, вузько визначеною відповідальністю в діяльності.

24. Адаптивні структури управління підприємствами характеризуються:

- а) розмитістю рівнів управління і невеликою їх кількістю, гнучкістю структури управління, слабким чи помірним використанням правил і процедур, децентралізацією прийняття рішень;
- б) твердою ієрархією влади в організації, формалізацією правил і процедур, які використовуються, децентралізацією прийняття рішень;
- в) твердою ієрархією влади в організації, формалізацією правил і процедур, які використовуються, централізованим прийняттям рішень, вузько визначеною відповідальністю в діяльності;
- г) розмитістю рівнів управління і невеликою їх кількістю, гнучкістю структури управління, слабким чи помірним використанням правил і процедур, централізованим прийняттям рішень, вузько визначеною відповідальністю в діяльності.

25. Організаційна структура регулює:

- а) трудові відносини в організації;

- б) розподіл задач між підрозділами, компетентність підрозділів у вирішенні визначених проблем, загальну взаємодію елементів організації;
- в) формування доходів організації;
- г) підбір та розстановку кадрів.

26. До адаптивних структур управління належать:

- а) матрична;
- б) матрична, дивізіональна;
- в) дивізіональна, лінійна;
- г) функціональна.

27. При функціональній структурі управління:

- а) підрозділи наділені оперативною самостійністю, вступають у договірні відносини один з одним, отримують прибутки і здійснюють самофінансування, а вище керівництво приймає стратегічні рішення;
- б) система управління поділена на функціональні служби, за кожною з яких закріплюються певні роботи чи проект; управління здійснюється за двома ланками: за функціями і за проектами;
- в) підрозділи створюються відповідно до видів виконуваних ними робіт і підпорядковані функціональним керівникам;
- г) забезпечується підпорядкованість ланок управління знизу доверху.

28. При дивізіональній структурі управління:

- а) забезпечується підпорядкованість ланок управління знизу доверху;
- б) підрозділи наділені оперативною самостійністю, вступають у договірні відносини один з одним, отримують прибутки і здійснюють самофінансування, а вище керівництво приймає стратегічні рішення;
- в) підрозділи створюються відповідно до видів виконуваних ними робіт і підпорядковані функціональним керівникам;
- г) система управління поділена на функціональні служби, за кожною з яких закріплюються певні роботи чи проект; управління здійснюється за двома ланками: за функціями і за проектами.

29. При матричній структурі управління:

- а) забезпечується підпорядкованість ланок управління знизу доверху;
- б) підрозділи наділені оперативною самостійністю, вступають у договірні відносини один з одним, отримують прибутки і здійснюють самофінансування, а вище керівництво приймає стратегічні рішення;
- в) підрозділи створюються відповідно до видів виконуваних ними робіт і підпорядковані функціональним керівникам;
- г) система управління поділена на функціональні служби, за кожною з яких закріплюються певні роботи чи проект; управління здійснюється за двома ланками: за функціями і за проектами.

30. При лінійній структурі управління:

- а) забезпечується підпорядкованість ланок управління знизу до верху;
- б) підрозділи наділені оперативною самостійністю, вступають у договірні відносини один з одним, отримують прибутки і здійснюють самофінансування, а вище керівництво приймає стратегічні рішення;
- в) підрозділи створюються відповідно до видів виконуваних ними робіт і підпорядковані функціональним керівникам;
- г) система управління поділена на функціональні служби, за кожною з яких закріплюються певні роботи чи проект; управління здійснюється за двома ланками: за функціями і за проектами.

31. Залежно від обсягів діяльності та чисельності працівників підприємства бувають:

- а) приватні, колективні, загальнодержавні, комунальні;
- б) великі, середні, малі;
- в) автономні підприємства, об'єднання;
- г) комерційні, некомерційні.

32. Залежно від основної мети діяльності підприємства бувають:

- а) приватні, колективні, загальнодержавні, комунальні;
- б) великі, середні, малі;
- в) автономні підприємства, об'єднання;
- г) комерційні, некомерційні.

33. Процес формування організаційної структури складається з таких етапів:

- а) формування цілей і завдань, визначення критерію ефективності, розробка регламентуючих процедур;
- б) формування загальної структурної схеми апарату управління, розробка складу основних підрозділів і зв'язків між ними, регламентація організаційної структури;
- в) запрошення фахівців з організаційного проектування, укладання угоди на організаційне проектування, вибір організаційної структури;
- г) розробка управлінських рішень щодо формування, розподілу і використання фінансових ресурсів, оптимізація обігу грошових коштів.

34. Проектування організаційних структур здійснюється на підставі таких методів:

- а) конференція ідей, структуризація цілей, бюджетування;
- б) функціонально-вартісний, оптимізації витрат, диверсифікації;
- в) найменших витрат, експертних оцінок;
- г) аналогії, експертно-аналітичний, структуризації цілей, організаційного моделювання.

35. Коригування організаційної структури являє собою:

- а) скорочення контингенту працюючих;

- б) приведення структури організації у відповідність до змінених умов функціонування;
- в) покращення психологічного клімату в організації;
- г) зміну назви організації.

36. Коригування організаційної структури проводять у разі:

- а) зростання масштабів діяльності, збільшення асортименту продукції, об'єднання господарюючих суб'єктів, зміни зовнішніх економічних умов;
- б) зміни назви організації, зміни керівника організації;
- в) прийому на роботу великої кількості нових працівників;
- г) звільнення з роботи великої кількості працівників.

37. Вибір організаційної структури управління не залежить від:

- а) розміру організації та кількості видів її діяльності;
- б) географічного розташування організації;
- в) технології надання послуг (випуску продукції);
- г) місії організації.

38. Цілі організації мають відповідати таким вимогам:

- а) досяжність і гнучкість;
- б) вимірність і конкретність;
- в) сумісність і прийнятність для суб'єктів впливу і співробітників, які досягатимуть їх;
- г) усі відповіді правильні.

39. Ієрархія цілей – це:

- а) декомпозиція цілей більш високого рівня в цілі нижчого рівня;
- б) місія організації;
- в) видача завдань кожному структурному підрозділу організації;
- г) правильної відповіді немає.

40. Місія організації – це:

- а) ствердження, що розкриває сенс існування організації та її відмінність від аналогічних організацій;
- б) перелік послуг (продукції), що пропонуватиме організація;
- в) конкретний стан певної характеристики організації, досягнення якого є для неї бажаним і на досягнення якого спрямована її діяльність;
- г) правильної відповіді немає.

41. Технічна, технологічна, кадрова, просторова, управлінська, інформаційна, фінансова підсистеми є складовими елементами:

- а) підприємства;
- б) підрозділу підприємства;
- в) зовнішнього середовища;
- г) структури управління.

42. Властивість підприємства формувати цілі – це:

- а) властивість підприємства як цілеспрямованої системи;
- б) властивість підприємства як відкритої системи;
- в) характерна ознака кожної системи;
- г) властивість підприємства як відкритої цілеспрямованої системи.

43. Властивість змінювати свою структуру, формувати варіанти поведінки – це:

- а) специфічні особливості підприємства як відкритої системи;
- б) ціль діяльності торговельного підприємства;
- в) один із основних видів діяльності підприємства торгівлі;
- г) одне із основних завдань суб'єкта управління підприємства.

44. Якою повинна бути основна мета організації відповідно до концепції життєвого циклу?

- а) отримання максимального прибутку;
- б) розвиток власних характеристик відповідно до змінності зовнішнього оточення;
- в) збільшення власної частки ринку;
- г) створення потужних «бар'єрів входу» для конкурентів.

45. Підвищення ступеня цілісності організаційної системи обумовлює досягнення нею:

- а) ефективності та складності;
- б) незалежності та замкненості;
- в) надійності та стабільності;
- г) відкритості та залежності від зовнішнього оточення.

46. Реінжиніринг бізнес-процесів – це:

- а) фундаментальне переосмислення і радикальне перепроєктування ділових процесів для досягнення різких, стрибкоподібних покращень у вирішальних, головних показниках діяльності організації, таких як вартість, якість, швидкість виконання;
- б) реформування організації з метою адаптації її до змін зовнішнього середовища;
- в) реструктуризація організації з метою активізації конкуренції;
- г) всі відповіді вірні.

47. Бізнес-процес – це:

- а) зв'язки організації з зовнішнім середовищем;
- б) будь-яка діяльність або група діяльностей, що має вхідний продукт, додає вартість до нього та забезпечує вихідний продукт для внутрішнього або зовнішнього споживача;
- в) зв'язки між структурними підрозділами в організації.
- г) всі відповіді вірні.

48. Реінжиніринг бізнес-процесів доцільно проводити, коли:

- а) створюється організація;
- б) організація знаходиться на етапі зростання;
- в) організація починає втрачати позиції на ринку;
- г) організація ліквідується.

49. Будь-який бізнес-процес в організації:

- а) додає вартість до створюваної продукції;
- б) не змінює вартість створюваної продукції;
- в) не має відношення до створюваної продукції;
- г) всі відповіді вірні.

50. Ключовим завданням розвитку організаційної структури підприємства є

- а) підвищення іміджу підприємства на внутрішніх та зовнішніх ринках;
- б) зменшення кількості працівників підприємства;
- в) створення такої структури, яка найкраще забезпечує ефективну взаємодію підприємства із зовнішнім середовищем, продуктивний і доцільний розподіл функцій, прав і обов'язків, спрямування зусиль співробітників на досягнення поставлених цілей із найбільшою віддачею;
- г) всі відповіді вірні.

51. До зовнішнього середовища прямої дії залізниць країни належать:

- а) нормативно-правове, економічне, демографічне, науково-технічне і природне;
- б) уряд, місцеві органи влади, Верховна Рада;
- в) постачальники ресурсів, конкурентні види транспорту, вантажовласники та пасажери;
- г) державні та місцеві органи влади.

52. На залізничному транспорті України підприємством є:

- а) залізниця;
- б) Укрзалізниця;
- в) головні управління Укрзалізниці;
- г) структурні підрозділи залізниць.

53. Державне регулювання діяльності залізничного транспорту України здійснюється через регулювання:

- а) обсягів вантажних та пасажирських перевезень;
- б) перевезення окремих видів вантажів;
- в) ціноутворення по вантажних та пасажирських перевезеннях;
- г) розміщення інфраструктурних об'єктів на території країни.

54. За формою власності залізниці країни класифікуються як

- а) приватні підприємства;

- б) загальнодержавні підприємства;
- в) колективні підприємства;
- г) комунальні підприємства.

55. На якому етапі життєвого циклу виникла необхідність в реформуванні національних залізниць?

- а) на етапі виникнення;
- б) на етапі зростання;
- в) на етапі зрілості;
- г) на етапі спаду.

56. У процесі реформування залізничного транспорту формування організаційної структури управління здійснюється за допомогою методу:

- а) поділу за функціями;
- б) поділу за продукцією;
- в) поділу за етапами виробництва;
- г) комбінованого поділу.

57. Організаційна структура залізниці регулює:

- а) формування доходів залізниці від вантажних та пасажирських перевезень;
- б) процес компенсування збиткових видів перевезень;
- в) розподіл задач між структурними підрозділами, компетентність структурних підрозділів та їх взаємодію при забезпеченні перевізного процесу;
- г) якість кадрового забезпечення перевізного процесу.

58. На залізничному транспорті України використовуються організаційні структури:

- а) лінійні, функціональні, лінійно-функціональні;
- б) матричні, дивізіональні;
- в) матричні;
- г) дивізіональні.

59. Залежно від форми власності, кількості працюючих та основної мети залізниця є:

- а) приватним, середнім, некомерційним підприємством;
- б) державним, великим, комерційним підприємством;
- в) комунальним, великим, комерційним підприємством;
- г) колективним, середнім, некомерційним підприємством.

60. У ході реформування залізничного транспорту використовують організаційний дизайн, під яким розуміють:

- а) розробку посадових інструкцій працівників залізничного транспорту;
- б) створення нових структурних підрозділів на підприємствах залізничного транспорту;
- в) оптимізацію штатного розкладу;

г) проектування організаційної структури підприємств залізничного транспорту та розробка системи внутрішніх регламентів і механізмів, які змушують цю систему ефективно працювати.

61. Користувачі транспортних послуг для залізничного транспорту є елементами:

- а) внутрішнього середовища;
- б) зовнішнього середовища прямої дії;
- в) зовнішнього середовища непрямої дії;
- г) внутрішнього та зовнішнього середовища.

62. У процесі реформування залізничного транспорту країни відбувається:

- а) зміна видів діяльності;
- б) звільнення працівників і заміна їх новими працівниками;
- в) коригування організаційної структури та реінжиніринг бізнес-процесів;
- г) заміна основних виробничих засобів на нові.

63. Завдання менеджменту у процесі реформування залізничного транспорту полягає у забезпеченні:

- а) отримання максимального прибутку;
- б) збереження монопольного положення на ринку залізничних перевезень;
- в) підвищення заробітної плати працівників;
- г) здійснення лише високорентабельних перевезень.

64. Реінжиніринг бізнес-процесів на залізничному транспорті доцільно здійснювати:

- а) при створенні нових операторів перевезень;
- б) коли залізничний транспорт починає втрачати позиції на транспортному ринку;
- в) коли залізничний транспорт нарощує обсяги перевезень;
- г) коли зростає обсяг інвестиційних ресурсів.

65. Об'єктами організаційних перетворень в ході реформування залізничного транспорту є:

- а) технологічні процеси ремонту рухомого складу;
- б) технологічні процеси забезпечення перевезень вантажів та пасажирів;
- в) підприємства залізничного транспорту та їх структурні підрозділи;
- г) взаємовідносини підприємств залізничного транспорту з місцевими органами влади.

66. Основним завданням розвитку організаційної структури залізничного транспорту в ході його реформування є:

- а) мінімізація кількості працюючих;

- б) забезпечення ефективної взаємодії підприємств залізничного транспорту із зовнішнім середовищем, продуктивного і доцільного розподілу функцій, прав і обов'язків з метою досягнення поставлених цілей з найбільшою віддачею;
- в) мінімізація кількості структурних підрозділів та зменшення кількості працюючих;
- г) всі відповіді вірні.

67. Демонізація потенційно конкурентних секторів залізничного транспорту обумовлює:

- а) зміни в організаційній структурі управління підприємств залізничного транспорту;
- б) зменшення обсягів перевезень;
- в) послаблення взаємозв'язків вантажовласників і залізниць;
- г) всі відповіді вірні.

68. До зовнішнього середовища непрямої дії залізниць країни належать:

- а) нормативно-правове, економічне, демографічне, науково технічне і природне;
- б) уряд, місцеві органи влади, Верховна Рада;
- в) постачальники ресурсів, конкурентні види транспорту, вантажовласники та пасажери;
- г) державні та місцеві органи влади.

69. До технічної підсистеми підприємств залізничного транспорту належать:

- а) інженерно-технічні працівники;
- б) технологічні процеси, природні та інші матеріальні ресурси, технічні засоби;
- в) соціальні групи, які утворюють трудовий колектив;
- г) виробничі і управлінські підрозділи підприємства.

70. Організаційна структура залізниці являє собою:

- а) схему розподілу задач між структурними підрозділами;
- б) схему підбору і розстановки кадрів;
- в) взаємозв'язки, які існують між структурними підрозділами і його працівниками;
- г) штатний розклад структурних підрозділів.

3.2 Тестові контрольні запитання з дисципліни «Фінансовий менеджмент»

1. Яке з наведених визначень найбільше відповідає суті «фінансового менеджменту»?

- а) фінансовий менеджмент – сукупність різних методів, способів та прийомів управління фінансовими операціями, пов'язаними з отриманням і обслуговуванням капіталу;

- б) фінансовий менеджмент – сукупність різних методів, способів та прийомів управління грошовими потоками (доходами і витратами) підприємства;
- в) фінансовий менеджмент – сукупність різних методів, способів та прийомів управління пасивами і активами підприємства;
- г) фінансовий менеджмент – сукупність різних методів, способів та прийомів управління грошовими потоками, пасивами і активами.

2. Яку із перерахованих цілей фінансового менеджменту можна назвати основною?

- а) максимізація вартості капіталу власників підприємства;
- б) максимізація вартості підприємства;
- в) максимізація продаж підприємства;
- г) максимізація прибутку підприємства.

3. Якими сферами діяльності підприємства управляє фінансова дирекція – служба?

- а) фінансовою діяльністю;
- б) виробничо-збутовою діяльністю;
- в) інвестиційно діяльністю;
- г) фінансово-інвестиційною та частково виробничо-збутовою.

4. Фінансова служба підприємств складається з:

- а) фінансового директора, головного бухгалтера, бухгалтерії;
- б) фінансового директора, комерційного директора, головного бухгалтера, бухгалтерії;
- в) фінансового директора, фінансових менеджерів, внутрішніх аудиторів, економістів, бухгалтерів;
- г) фінансового директора, фінансових менеджерів, аудиторів, фінансових консультантів, бухгалтерів.

5. Що таке центр фінансової відповідальності?

- а) підрозділ підприємства (холдингу), який витрачає кошти згідно з затвердженим бюджетом;
- б) підрозділ підприємства (холдингу), який повністю відповідає за встановлення і досягнення планових господарсько-фінансових показників;
- в) підрозділ підприємства (холдингу), який має повноваження реалізовувати інвестиційні проекти;
- г) підрозділ підприємства (холдингу), який реалізує продукцію та відповідає за виконання плану продаж.

6. Оберіть найповнішу ієрархію прийняття і виконання фінансових рішень:

- а) засновники, державні органи, дирекція, керівники підрозділів;
- б) акціонери, дирекція, фінансовий директор, керівники підрозділів;
- в) засновники, спостережна рада, правління, директор і керівники підрозділів;
- г) державні органи, правління, фінансовий директор, головний бухгалтер.

7. Що таке середньозважена вартість капіталу підприємства транспорту?

- а) це сума фінансових витрат підприємства, пов'язаних у отриманням і обслуговуванням капіталу;
- б) це процентна ставка, яка виражає середню вартість використаних підприємством джерел власного і боргового капіталу;
- в) обидві відповіді вірні;
- г) вірної відповіді не має.

8. Доходність власного капіталу підприємства транспорту обчислюється за такою формулою:

- а) чистий прибуток поділено на середньорічний розмір власного капіталу;
- б) операційний прибуток поділено на середньорічний розмір власного капіталу;
- в) валовий прибуток поділено на середньорічний розмір власного капіталу;
- г) прибуток до оподаткування поділено на середньорічний розмір власного капіталу.

9. Фінансовий важіль – це:

- а) відношення позиченого капіталу до власного;
- б) відношення власного капіталу до позиченого;
- в) приріст доходності власного капіталу через використання позиченого капіталу;
- г) зменшення доходності власного капіталу через використання позиченого капіталу.

10. Який з наведених показників оцінки ефективності інвестицій підприємства відображає зростання його вартості після закінчення інвестування?

- а) чиста теперішня вартість;
- б) внутрішня норма доходності;
- в) період окупності;
- г) чистий прибуток.

11. Чистий операційний грошовий потік підприємства транспорту – це:

- а) різниця між доходами і витратами підприємства;
- б) різниця між виручкою і собівартістю;
- в) різниця між надходженнями від реалізації послуг та видатками на їх виконання;
- г) різниця між валовими надходженнями і валовими видатками.

12. Який з показників відображає час за який інвестовані в проект кошти повертаються інвестору?

- а) чиста теперішня вартість;
- б) внутрішня норма доходності;
- в) індекс прибутковості;
- г) період окупності.

13. Кредитний ризик – потенційні втрати, пов'язані із:

- а) підвищенням процентних ставок;
- б) не поверненням частини вкладених коштів;
- в) зміною валютного курсу;
- г) втратою доходу.

14. «Бета - коефіцієнт» – це показник, який виміряє рівень:

- а) валютного ризику;
- б) ринкового ризику;
- в) процентного ризику;
- г) операційного ризику.

15. Який з перерахованих методів дозволяє оцінити чутливість реагування доходів підприємства на зміну умов ведення діяльності?

- а) метод операційного важеля;
- б) метод фінансового важеля;
- в) коефіцієнт еластичності;
- г) середньоквадратичне відхилення.

16. Реалізована доходність – це:

- а) купонна ставка по емітованих облігаціях;
- б) ефективна процентна ставка по фінансових операціях;
- в) чистий прибуток, що розподіляється між власниками;
- г) процентна ставка по кредитах.

17. Джерелами фінансування заміни основних фондів на підприємствах залізничного транспорту є:

- а) факторинг і форфейтинг;
- б) облік векселів;
- в) амортизація і лізинг;
- г) короткострокові кредити банків.

18. В чому зміст операції пролонгування?

- а) в зміні умов обслуговування кредиту;
- б) перенесенні строків погашення кредиту;
- в) об'єднанні кількох позик в одну;
- г) погашенні старої позики за рахунок нової.

19. Ряд рівномірних і рівновеликих внесків або виплат коштів – це:

- а) ануїтет;
- б) дисконт;
- в) премія;
- г) купон.

20. Конверсія акцій – ...

- а) це об'єднання кількох акцій в одну;
- б) це зменшення номінальної вартості акцій;
- в) обмін за встановленим співвідношенням однієї кількості акцій на іншу;
- г) передбачає обмін конверсійних облігацій на звичайні акції.

21. Резервний капітал може використовуватися на такі основні цілі:

- а) покриття збитків суб'єкта господарювання;
- б) виплату заробітної плати персоналу;
- в) викуп власних корпоративних прав;
- г) на виплату дивідендів.

22. Збільшення статутного капіталу акціонерного товариства не здійснюється шляхом...

- а) емісії нових акцій;
- б) збільшення номінальної вартості акцій;
- в) обміну облігацій на акції;
- г) емісії купонних облігацій.

23. До основних критеріїв прийняття рішення про вибір правової форми організації бізнесу не слід віднести такі:

- а) мінімальний обсяг статутного капіталу;
- б) законодавчі вимоги щодо виду діяльності;
- в) мінімізація оподаткування;
- г) рівень відповідальності власників.

24. Капітал підприємства транспорту характеризує:

- а) джерела фінансування придбання активів;
- б) майно підприємства, яке придбане за рахунок коштів власників;
- в) напрямки використання залучених підприємством фінансових ресурсів;
- г) зобов'язання підприємства перед кредиторами та власниками.

25. Фінансова діяльність – це:

- а) діяльність з придбання та реалізація необоротних активів, а також фінансових інвестицій;
- б) діяльність, яка веде до змін розміру і складу власного та позичкового капіталу підприємства;
- в) діяльність підприємства, пов'язана з виробництвом та реалізацією продукції;
- г) всі відповіді рівні.

26. До основних факторів, які не впливають на рівень оподаткування дивідендів, належать:

- а) маса дивідендів;
- б) форма дивідендних виплат;
- в) ставка внесків у пенсійний фонд;

г) статус одержувача дивідендів – фізична чи юридична (резидент чи не резидент) особа.

27. Що відбудеться, якщо власники приймуть рішення реінвестувати дивіденди?

- а) зменшення статутного фонду;
- б) збільшення статутного фонду;
- в) зменшення власного капіталу;
- г) збільшення власного капіталу.

28. Чи буде легітимним рішення правління про залучення кредиту на суму понад 30% величини власного капіталу?

- а) ні;
- б) так;
- в) можливо;
- г) не завжди.

29. Фінансові кредити можуть надаватися підприємству залізничного транспорту:

- а) банками;
- б) постачальниками;
- в) інвестиційними установами;
- г) податковими органами.

30. Якісні критерії кредитоспроможності підприємств транспорту оцінюють на основі:

- а) оцінки ефективності менеджменту;
- б) аналізу фінансового стану;
- в) аналізу ситуації підприємства на ринку;
- г) оцінки кредитного забезпечення.

31. Переуступка права вимоги за дебіторським боргом – це:

- а) факторинг;
- б) доміціалізація векселя;
- в) рефінансування;
- г) секюритизація.

32. Як вплине на розмір оборотного капіталу і прибуток підприємства скорочення тривалості операційного циклу.

- а) збільшить;
- б) зменшить;
- в) залишить незмінними;
- г) між ними не має взаємозв'язку.

33. Ієрархічна будова центрів управління підприємством передбачає...

- а) їх розподіл за видами діяльності;

- б) виділення різних рівнів управління;
- в) їх розподілі за функціями управління;
- г) розподіл усіх структурних одиниць на відокремлені центри відповідальності.

34. Функціональна будова центрів управління підприємством ґрунтується на....

- а) їх розподілі за видами діяльності;
- б) виділенні різних рівнів управління;
- в) їх розподілі за функціями управління;
- г) розподілі всіх структурних одиниць на відокремлені центри відповідальності.

35. До складу спеціалізованих фінансових служб підприємства, як правило, входить:

- а) відділ маркетингу;
- б) планово-економічний відділ;
- в) бухгалтерія;
- г) відділ матеріально-технічного постачання.

36. До складу показників макроекономічного розвитку не належать:

- а) сума власного капіталу підприємства;
- б) грошові доходи населення;
- в) облікова ставка центрального банку;
- г) темпи зростання ВВП.

37. До складу показників галузевого розвитку належать:

- а) ставка оподаткування прибутку від основної діяльності;
- б) обсяг грошової емісії;
- в) вартість активів підприємств;
- г) темпи інфляції.

38. Вкажіть джерела інформації, які переважно використовуються зовнішніми користувачами фінансової інформації про підприємство:

- а) обов'язкова фінансова (бухгалтерська) звітність;
- б) статистична звітність;
- в) управлінська звітність;
- г) податкова звітність.

39. Зменшення будь-якого виду дебіторської заборгованості на підприємстві залізничного транспорту призводить до;

- а) грошового припливу по фінансовій діяльності;
- б) грошового відтоку по фінансовій діяльності;
- в) грошового припливу по операційній діяльності;
- г) грошового відтоку по операційній діяльності.

40. Дисконтування просте – це:

- а) визначення майбутньої вартості грошей, вкладених одночасно на певний термін під певний процент;
- б) визначення майбутньої вартості грошей, вкладених рівними частками через рівні проміжки під певний процент;
- в) визначення майбутньої вартості грошей, вкладених рівними частками, вклади по якій проводяться в кінці кожного періоду;
- г) визначення поточної вартості грошей, отриманих у майбутньому через рівні проміжки часу в кінці кожного періоду.

41. Формула $PMT * \frac{(1+i)^n - 1}{i}$ використовується для визначення:

- а) теперішньої вартості ануїтету пренумерандо;
- б) майбутньої вартості ануїтету постнумерандо;
- в) теперішньої вартості купонної облігації;
- г) майбутньої вартості ануїтету пренумерандо.

42. Ануїтет – це:

- а) те саме, що й рента;
- б) серія вкладів або виплат рівних сум, що здійснюються через певні інтервали або певну кількість періодів;
- в) боргове зобов'язання банку;
- г) інше.

43. Якщо виплати проводяться в кінці кожного періоду, то такий ануїтет називається:

- а) звичайним;
- б) вексельним;
- в) авансовим;
- г) інакше.

44. Якщо здійснюється m -кількість разів нарахування складного процента протягом одного року, тоді:

- а) процентна ставка зменшується в m разів;
- б) процентна ставка збільшується в m разів;
- в) кількість періодів зменшується в m разів;
- г) кількість періодів збільшується в m разів.

45. Для визначення поточної вартості грошових коштів з урахуванням фактора інфляції використовується формула:

а) $PV = \frac{FV_n}{(1+i)^n} = FV_n \left(\frac{1}{1+i} \right)^n$;

б) $PVA_n = PMT \left(\frac{1}{i} - \frac{1}{i(1+i)^n} \right)$;

в) PVA (вексельна) = PVA звичайної ренти * $(1+i)$;

$$г) PV = \frac{FV}{[(1+i) * (1+TI)]^n}$$

46. Знайдіть правильне визначення економічної сутності рентабельності.

- а) абсолютна сума отриманого валового прибутку;
- б) рівень доходності підприємства;
- в) прибутковість підприємства;
- г) перевищення виручки від реалізації продукції над її собівартістю.

47. Що таке кризовий фінансовий стан підприємства залізничного транспорту?

- а) коли запаси і витрати забезпечуються сумою власних обігових коштів та довгостроковими позичковими джерелами;
- б) коли запаси і витрати не забезпечуються джерелами їх формування;
- в) коли запаси і витрати забезпечуються за рахунок усіх основних джерел формування запасів і витрат;
- г) немає вірної відповіді.

48. Чисті оборотні активи підприємства транспорту – це:

- а) сума оборотних активів, які фінансуються за рахунок власного капіталу та довгострокового залученого капіталу підприємств;
- б) сума оборотних активів, яка використовується у процесі виробництва;
- в) оптимальна сума виробничих запасів, необхідна для забезпечення безперервності процесу виробництва;
- г) різниця між загальною сумою всіх активів підприємства за балансовою вартістю та загальною сумою залученого капіталу підприємства.

49. Власні оборотні активи підприємства транспорту – це:

- а) сума оборотних активів, яка сформована за рахунок власного капіталу підприємства;
- б) сума оборотних активів, яка постійно перебуває у господарському обігу підприємства;
- в) сума оборотних активів, джерелом формування якої є довгостроковий залучений капітал;
- г) сума оборотних активів, яка обслуговує виробничий процес.

50. Як визначається середній залишок грошових коштів підприємства залізничного транспорту на кінець планового періоду?

- а) шляхом корегування залишку грошових коштів на початок планового періоду і темпів росту реалізації продукції у плановому періоді;
- б) шляхом ділення суми надходження грошових коштів у плановому періоді на кількість оборотів середнього залишку грошових коштів у наступному періоді;
- в) шляхом ділення обсягу реалізації продукції у плановому періоді на кількість оборотів грошових коштів у плановому періоді;
- г) немає вірної відповіді.

51. Назвіть основні джерела формування оборотних активів підприємства залізничного транспорту:

- а) власні кошти, залучені і запозичені кошти;
- б) власний капітал, довгостроковий фінансовий капітал, короткостроковий кредит, кредиторська заборгованість;
- в) резервний капітал, додатковий капітал, неоплачений капітал;
- г) власні оборотні кошти, короткострокові джерела фінансування.

52. Рефінансування дебіторської заборгованості – це:

- а) система фінансових операцій, які забезпечують прискорення перетворення дебіторської заборгованості у грошові кошти;
- б) система заходів щодо коригування дебіторської заборгованості з урахуванням темпів обсягу виробництва у плановому періоді;
- в) здійснення фінансових інвестицій за рахунок прибутку, який залишається у розпорядженні підприємства;
- г) переведення дебіторської заборгованості в безповоротну фінансову допомогу.

53. До якої групи показників належить маневреність власного капіталу?

- а) прибутковості;
- б) фінансової стійкості;
- в) ліквідності;
- г) ділової активності підприємства.

54. Власний капітал підприємства транспорту – це:

- а) сума активів підприємства;
- б) сума активів підприємства і статутного капіталу;
- в) різниця між вартістю майна підприємства і борговими зобов'язаннями;
- г) немає вірної відповіді.

55. Власними джерелами формування капіталу підприємств транспорту виступають:

- а) нерозподілений прибуток;
- б) сума купонних та дисконтних облігацій;
- в) кредиторська заборгованість, довгострокові зобов'язання;
- г) немає вірної відповіді.

56. Збільшення статутного капіталу підприємства транспорту можна досягти за рахунок:

- а) зростання довгострокових зобов'язань;
- б) зростання кредиторської заборгованості;
- в) реінвестування прибутку;
- г) емісії корпоративних цінних паперів.

57. Залишковий капітал – це сума, яка залишається після погашення:

- а) привілейованих акцій;
- б) простих акцій;
- в) нерозподіленого прибутку;
- г) облігацій.

58. Тривалість операційного циклу порівняно з фінансовим циклом:

- а) більша на час оборотності кредиторської заборгованості;
- б) більша на час оборотності дебіторської заборгованості;
- в) менша на час оборотності кредиторської заборгованості;
- г) менша на час оборотності дебіторської заборгованості.

59. Які показники застосовуються для визначення показника «ціна підприємства» в транспортній галузі?

- а) рентабельність інвестицій;
- б) сума коштів з обслуговування власного і залученого капіталу;
- в) ціна авансованого капіталу;
- г) сума сплачених дивідендів.

60. Які фактори безпосередньо впливають на розмір інвестиційного прибутку?

- а) рівень рентабельності підприємства; ступінь безпеки інвестиційної діяльності в регіоні;
- б) мінімальна норма прибутку на вкладений капітал; щорічний обсяг капітальних вкладень; тривалість інвестиційного процесу;
- в) рівень розвитку інвестиційної інфраструктури в регіоні; рівень середньо галузевої рентабельності;
- г) рівень загальноекономічного розвитку регіону, демографічна характеристика регіону.

61. Які фактори опосередковано впливають на розмір інвестиційного прибутку?

- а) темпи інфляції, рівень інвестиційного ризику, рівень ліквідності інвестицій;
- б) кількість розпочатих будов на початок планового періоду; рівень конкуренції;
- в) обсяг капітальних вкладень за минулий рік; питома вага незавершеного виробництва в загальній сумі капітальних вкладень;
- г) рівень галузевих інвестиційних ризиків, рівень загальноекономічного розвитку регіону.

62. Інвестиції являють собою:

- а) вкладення капіталу в усіх його формах з метою отримання доходу в майбутньому або поточному періоді;
- б) переміщення капіталу з одних активів в інші, ефективніші активи;
- в) вартість грошових коштів, спрямованих на формування активів підприємства;
- г) немає вірної відповіді.

63. Назвіть основні показники оцінки ефективності реальних інвестиційних проектів:

- а) строк окупності; чиста приведена вартість, внутрішня норма прибутковості;
- б) коефіцієнт інвестування; коефіцієнт співвідношення власних і залучених коштів;
- в) коефіцієнт поточної ліквідності; коефіцієнт інвестування; коефіцієнт маневрування власними коштами;
- г) індекс рентабельності; індекс доходності; коефіцієнт фінансової незалежності.

64. Які показники характеризують майновий стан підприємства залізничного транспорту?

- а) коефіцієнт зносу основних засобів;
- б) коефіцієнт покриття запасів;
- в) коефіцієнт критичної оцінки;
- г) сума господарських коштів, яка є в розпорядженні підприємства.

65. Назвіть основні форми реального інвестування на підприємствах транспортної галузі:

- а) спрямування чистого прибутку на розвиток виробництва; вкладення капіталу в оборотні активи підприємства; вкладення капіталу в соціальний розвиток підприємства;
- б) вкладення капіталу на депозитні рахунки; вкладення капіталу в придбання цінних паперів;
- в) переведення дебіторської заборгованості у грошові кошти; реінвестування чистого прибутку; придбання цінних паперів.
- г) вкладення капіталу у статутні фонди спільних підприємств, придбання цінних паперів.

66. Назвіть основні форми фінансового інвестування, що застосовуються підприємствами транспорту:

- а) вкладення капіталу на депозитні рахунки; вкладення капіталу на придбання основних засобів; реінвестування чистого прибутку;
- б) реінвестування чистого прибутку; вкладення капіталу на соціальний розвиток підприємства; вкладення капіталу в оборотні активи підприємства;
- в) вкладення капіталу в придбання цінних паперів; вкладення капіталу на депозитні рахунки;
- г) спрямування чистого прибутку на розвиток виробництва; вкладення капіталу в оборотні активи підприємства; вкладення капіталу в соціальний розвиток підприємства;

67. Примусова ліквідація підприємства здійснюється:

- а) при визнанні його банкрутом;
- б) якщо протягом одного місяця підприємство не погасило визнані ним претензійні вимоги;

- в) якщо за рішенням суду будуть визнані недійсними установчі документи і рішення про створення підприємства;
- г) якщо його занесено в реєстр неплатоспроможних підприємств.

68. До основних методів нейтралізації фінансових ризиків належать:

- а) формування резервів; диверсифікація ризиків;
- б) страхування ризиків з допомогою страхових компаній; хеджування;
- в) всі відповіді вірні;
- г) всі відповіді невірні.

69. До основних фінансових інструментів хеджування ризиків належать:

- а) форвардні та ф'ючерсні контракти;
- б) диверсифікація вкладень;
- в) поручительство;
- г) операції типу «своп».

70. Інвестиційний ризик – це:

- а) фінансовий ризик;
- б) ризик втрат інвестованого капіталу та очікуваного доходу;
- в) одна із складових ділового ризику;
- г) ризик, що лежить у площині структури капіталу.

3.3 Тестові контрольні запитання з дисципліни «Управління змінами»

1. У найбільш узагальненому вигляді розрізняють такі три типи змін:

- а) зміни структури організації, зміни техніки, зміни технологічних процесів;
- б) зміни розвитку, перехідні зміни, трансформаційні зміни;
- в) зміни структури, зміни культури, зміни стратегії;
- г) зміни структури, зміни технологічних процесів, зміни стратегії.

2. Під змінами розвитку розуміють:

- а) удосконалення існуючих правил, методів та підходів, які вже не відповідають новим вимогам часу;
- б) удосконалення організаційної структури, технології;
- в) удосконалення стратегії, організаційної структури;
- г) це зміни місії і цілей, стратегії, технології, структури, продукту і культури.

3. Які зміни найскладніше провести на транспортних підприємствах:

- а) системи процесу, проектів, структури;
- б) організаційної культури, цілей, стратегії;
- в) організаційної культури, система процесу, структури;
- г) усі відповіді вірні.

4. Модель Бланшара включає наступні стадії:

- а) інформація → особисті питання → реалізація → наслідки → співпраця → покращення;
- б) планування → організація → рішення → оперативне регулювання → мотивування → визначення цілей;
- в) інформація → особисті питання → планування → співпраця → мотивування → покращення;
- г) особисті питання → планування → співпраця → мотивування → покращення.

5. Арістотель провів розходження між чотирма типами змін:

- а) трудових ресурсів, засобів виробництва, фінансових та природних ресурсів;
- б) місця, якості, кількості, субстанції;**
- в) місця, якості, речовини, числа;**
- г) форми, місця, часу, числа.**

6. Основні складові організаційної досконалості за Харінгтоном:

- а) управління фінансами, управління проектами, управління персоналом, управління знаннями;
- б) управління організацією, управління змінами, управління знаннями, управління проектами;
- в) управління процесами, управління проектами, управління змінами, управління знаннями, управління ресурсами;
- г) управління фінансами, управління маркетингом, управління змінами, управління знаннями, управління проектами;

7. Система управління змінами на підприємствах залізничного транспорту, вирішує такі завдання:

- а) виявлення потреби в змінах, визначення способів проведення змін, безпосереднє здійснення змін;
- б) визначення бюджету, необхідного для здійснення змін, визначення способів проведення змін, безпосереднє здійснення змін;
- в) виявлення потреби в змінах, визначення періоду проведення змін;
- г) визначення бюджету необхідного для здійснення змін, визначення періоду проведення змін.

8. Під управлінням знаннями розуміють:

- а) процес передачі досвіду, правил, традицій, цінностей персоналу організації.
- б) це ті знання і досвід, які людина набуває і розвиває все життя;
- в) активний, систематизований процес створення і надання всім зацікавленим сторонам нових цінностей на основі інтелектуального капіталу або бази знань, якими володіє організація;
- г) процес зберігання та обробки знань організації.

9. Навчання – це:

- а) процес набуття знань через досвід, що веде до змін у поведінці;
- б) це свідома, цілеспрямована діяльність педагогів та учнів;
- в) це наполеглива праця, яка в подальшому може відкрити необмежені можливості для особистісного розвитку, зокрема і в науковому полі;
- г) усі відповіді вірні.

10. Професійне навчання – це:

- а) комплекс організаційних, медико-санітарних, ветеринарних, інженерно-технічних, адміністративних та інших заходів;
- б) системна соціальна характеристика індивіда, що формує предметну діяльність та спілкування і зумовлює причетність до суспільних відносин;
- в) найбільш популярний ступінь в області менеджменту і управління;
- г) систематичні дії, що виконуються людьми, що закінчили початковий цикл безперервної освіти, з метою зміни своїх знань, навичок, оцінок та розвитку відносин з оточуючими, для того, щоб адекватно виконувати професійні завдання.

11. Андрагогіка – це:

- а) одна з назв галузі педагогічної науки, що охоплює теоретичні і практичні проблеми освіти, навчання і виховання дорослих;
- б) системна соціальна характеристика індивіда, що формує предметну діяльність та спілкування і зумовлює причетність до суспільних відносин;
- в) найпопулярніший ступінь в області менеджменту й управління;
- г) систематичні дії, що виконуються людьми, що закінчили початковий цикл безперервної освіти, з метою зміни своїх знань, навичок, оцінок та розвитку відносин з оточуючими, для того щоб адекватно виконувати професійні завдання.

12. Модель Колба передбачає такі способи навчання:

- а) досвід, спостереження і рефлексію, за допомогою абстрактної концептуалізації, за допомогою активного експериментування;
- б) розповідь, пояснення, бесіду, дискусію, лекцію, спостереження, коментоване читання тексту підручника;
- в) спостереження, дискусію, коментоване читання тексту підручника;
- г) досвід, спостереження, експериментування.

13. Які типи людей розглядає модель Колба:

- а) активіст, мислитель, теоретик, прагматик;
- б) задумливий реаліст, задумчивий новатор, активний новатор, активний реаліст;
- в) інтроверти і екстраверти;
- г) активіст, задумчивий новатор, інтроверт, екстраверт.

14. Найвідоміші теорії навчання:

- а) асоціативна теорія біхевіоризму, генетична теорія;

б) теорії біхевіоризму, епігенетична теорія розвитку особистості, конективізму;
в) теорії біхевіоризму, когнітивізму, конструктивізму, конективізму;
г) епігенетична теорія розвитку особистості, генетична теорія, теорії біхевіоризму.

15. Засновником теорії біхевіоризму є:

- а) Б. Блум;
- б) Б. Скіннер;
- в) Дж. Сіменс;
- г) Б. Адамс.

16. Модель оцінки ефективності навчання Блума представлена:

- а) 6 рівнями досягнення навчальних цілей програми навчання;
- б) 4 рівнями досягнення навчальних цілей програми навчання;
- в) 5 рівнями досягнення навчальних цілей програми навчання;
- г) 7 рівнями досягнення навчальних цілей програми навчання.

17. При когнітивному підході до змін результати досягаються:

- а) через позитивне ставлення самої людини;
- б) за допомогою заохочень і покарань;
- в) за допомогою відкритого спілкування і позитивне ставлення до індивідууму;
- г) за допомогою заохочень та відкритого спілкування.

18. Рівень 5(синтез) таксономії Блума означає:

- а) уміння оцінювати значення того чи іншого матеріалу, оцінювати відповідність висновків наявними даними, значимість того чи іншого продукту діяльності;
- б) уміння комбінувати елементи, щоб одержати ціле, що володіє новизною;
- в) уміння розбити матеріал на складові так, щоб ясно виступала структура;
- г) уміння використовувати вивчений матеріал у конкретних умовах і нових ситуаціях.

19. Рівень 4 (аналіз) таксономії Блума означає:

- а) уміння оцінювати значення того чи іншого матеріалу;
- б) уміння комбінувати елементи, щоб одержати ціле, що володіє новизною;
- в) уміння розбити матеріал на складові так, щоб ясно виступала структура;
- г) уміння використовувати вивчений матеріал у конкретних умовах і нових ситуаціях.

20. Засновником теорії конективізму є:

- а) Б. Блум;
- б) Б. Скіннер;
- в) Дж. Сіменс;
- г) Б. Адамс.

21. Які існують підходи до управління змінами:

- а) біхевіористський, когнітивний, психодинамічний, гуманістично-психологічний;
- б) біхевіористський, когнітивний, конструктивізму, колективізму;
- в) біхевіористський, психодинамічний, гуманістично-психологічний;
- г) біхевіористський, психодинамічний, колективізму.

22. Які існують техніки зміни переконань:

- а) закріплення, раціональний аналіз, ломка шаблонів;
- б) позитивний список, твердження;
- в) зміна форми, візуалізація, відсторонення;
- г) усі відповіді вірні.

23. Основні моделі які, описують сутність психодинамічного підходу управління змінами:

- а) модель Колба, модель Адамса, Хейєса і Хопсона;
- б) модель Льюїна, модель Кублер-Росс;
- в) модель Кублер-Росс, модель Адамса, Хейєса і Хопсона, модель Сатир;
- г) модель Льюїна, модель Карнал, модель Адамса, Хейєса і Хопсона.

24. Сформулював психологічні особливості людей, що виступають передумовами успішного навчання:

- а) англійський психолог К. Роджерс;
- б) американський психолог, засновник гуманістичної психології;
- в) Курт Левін, ідеї якого справили величезний вплив на американську соціальну психологію;
- г) У. Біон – відомий представник британської школи психоаналізу.

25. Основні стадії примирення зі змінами за моделлю Адамса, Хейєса і Хопсона:

- а) полегшення, шок або здивування, заперечення, гнів, торг, депресія, прийняття, експериментування, відкриття;
- б) статус-кво, хаос, інтеграція і практика, новий статус-кво;
- в) заперечення, злість, торг, депресія, прийняття;
- г) формування, буря, нормалізація, дія.

26. Основні стадії примирення зі змінами за моделлю Вірджинії Сатир:

- а) полегшення, шок або здивування, заперечення, гнів, торг, депресія, прийняття, експериментування, відкриття;
- б) статус-кво, хаос, інтеграція і практика, новий статус-кво;
- в) заперечення, злість, торг, депресія, прийняття;
- г) формування, буря, нормалізація, дія.

27. Фактори, які обумовлюють індивідуальну реакцію на зміни:

- а) природа змін, наслідки змін;

- б) тип особистості, індивідуальна історія;
- в) історія підприємства, тип особистості;
- г) усі відповіді вірні.

28. Основні стадії проведення змін за моделлю Шайна:

- а) розморожування, освоєння нових концепцій, засвоєння нових концепцій і значень;
- б) формування, буря, нормалізація, дія;
- в) заперечення, злість, торг, депресія, прийняття;
- г) статус-кво, хаос, інтеграція і практика, новий статус-кво.

29. Методи зниження індивідуальної тривоги навчання:

- а) переконлива картина майбутнього, формальне навчання;
- б) позитивні рольові моделі, групи підтримки;
- в) зворотній зв'язок, тренування;
- г) усі відповіді вірні.

30. Основні типи страхів, які пов'язані зі змінами в організації згідно з моделлю Шайна:

- а) страх тимчасової некомпетентності; страх покарання за некомпетентність; страх втратити себе, страх втратити своє місце в групі;
- б) страх втратити місце роботи; страх втратити втрати посаду;
- в) страх втратити здоров'я, страх покарання за некомпетентність;
- г) страх втратити здоров'я, страх втратити своє місце в групі.

31. Соціальна компетентність – це:

- а) вміння діяти відповідно до ситуації та здатність швидко приймати рішення;
- б) здатність до аналітичного мислення і здійснення комплексного підходу до виконання своїх обов'язків;
- в) наявність комунікаційних і інтеграційних здібностей, уміння підтримувати відносини, впливати, домагатися свого, правильно сприймати та інтерпретувати чужі думки, висловлювати до них відношення, вести бесіди тощо;
- г) особистісна здатність фахівця (співробітника) вирішувати певний клас професійних завдань.

32. Група – це:

- а) люди, які пов'язані спільною працею в одній організації, установі, на підприємстві тощо;
- б) це зібрання двох або декількох осіб, які незалежно взаємодіють для досягнення певних цілей;
- в) кількість людей, які взаємодіють один з одним, психологічно усвідомлюють один одного;
- г) це спеціально підібрана кількість людей для об'єднання їхніх зусиль, спрямованих на розв'язання проблемної ситуації чи спільне виконання важливого завдання.

33. Які існують типи команд:

- а) робоча команда, паралельна, проектна;
- б) віртуальна, мережева, управлінська;
- в) матрична, команда змін;
- г) усі відповіді вірні.

34. Паралельна команда створюється:

- а) для виконання конкретного проекту на обмежений термін;
- б) на певний термін та спрямована на надання консультацій;
- в) в організаціях, в яких необхідно виконати одночасно низки проектів.
- г) усі відповіді вірні.

35. Проектна команда створюється:

- а) створюється для виконання конкретного проекту на обмежений термін;
- б) на певний термін та спрямована на надання консультацій;
- в) в організаціях, в яких необхідно виконати одночасно низки проектів;
- г) усі відповіді вірні.

36. Основні групи факторів, які впливають на ефективність роботи управлінських команд підприємств залізничного транспорту;

- а) розмір команди, оцінка кандидатів, визначення лідера, відбір кандидатів, розподіл ролей, розподіл посад, стиль керівництва, особиста мотивація, командна мотивація;
- б) організованість команди, товаристкість команди, корпоративність мислення, креативність мислення, почуття гумору, здатність до ризику;
- в) розмір команди, товаристкість команди, здатність до ризику, стиль керівництва;
- г) усі відповіді вірні.

37. Один з найвідоміших дослідників розвитку команд є:

- а) Белбін;
- б) Такман;
- в) Харингтон;
- г) Морган.

38. Основні стадії розвитку команди:

- а) розморожування, освоєння нових концепцій, засвоєння нових концепцій та значень;
- б) формування, буря, нормалізація, дія;
- в) статус-кво, хаос, інтеграція і практика, новий статус-кво;
- г) полегшення, шок або здивування, заперечення, гнів, торг, депресія, прийняття, експериментування, відкриття.

39. Стадії (Біона), які пов'язані з розвитком команд:

- а) залежність, полегшення, формування, творчість, нормалізація;
- б) заперечення, злість, торг, депресія, прийняття;
- в) залежність, конфлікт (битва або втеча), творчість (здвоювання), згуртованість;
- г) формування, буря, нормалізація, дія.

40. На стадії розвитку команди – залежність, основним завданням керівництва є:

- а) встановити довіру до начальства, підтримувати, доглядати за членами групи, забезпечувати їм гарний настрій;
- б) заохочення команди продовжати виконання обов'язків і брати на себе особисту відповідальність за просування вперед;
- в) вивести на поверхню всі питання та опрацювати їх за допомогою чесного і відвертого обміну думками, або прояснення ролей і сфер відповідальності;
- г) необхідно задати тон і темп членам команди.

41. На стадії розвитку команди – творчість, основним завданням керівництва є:

- а) встановити довіру до начальства, підтримувати, спостерігати за членами групи, забезпечувати їм гарний настрій;
- б) заохочення команди продовжувати виконання обов'язків і брати на себе особисту відповідальність за просування вперед;
- в) вивести на поверхню всі питання та опрацювати їх за допомогою чесного і відвертого обміну думками, або прояснення ролей і сфер відповідальності;
- г) необхідно задати тон і темп членам команди.

42. Які існують види взаємодії людини з групою:

- а) кооперація;
- б) злиття;
- в) конфлікт;
- г) усі відповіді вірні.

43. Типологія моделі поведінки людей розроблена:

- а) Сатир;
- б) Майєрс-Бріггс;
- в) Белбіном;
- г) Скіннер.

44. Ключові командні ролі виділив:

- а) Харингтон;
- б) Бланшар;
- в) Белбін;
- г) Морган.

45. Які існують ключові командні ролі:

- а) голова, формувач, новатор, контролер;

- б) голова, виконавець, дослідник ресурсів;
- в) командний гравець, доводчик (завершальний роботи);
- г) усі відповіді вірні.

47. Скільки організаційних метафор виділив Гаретт Морган:

- а) 10 метафор;
- б) 5 метафор;
- в) 7 метафор;
- г) 4 метафори.

48. Які організаційні метафори виділив Гаретт Морган:

- а) машина, організм, мозок, культура, політична система, душевна в'язниця, потік і трансформація;
- б) машина, організм, політична система, потік і трансформація, соціальні мережі;
- в) машина, організм, місто, корабель;
- г) організм, потік і трансформація, соціальні мережі.

49. У чому полягає суть принципу моделі Льюїна:

- а) подолання природної інерції в організаціях вимагає постійного застосування сил для просування змін;
- б) для здійснення змін рушійна сила повинна перевершувати силу опору;
- в) здійсненні оцінювання, відбору, навчання і розвитку співробітників, задіяних у процесі управління змінами;
- г) усі відповіді вірні.

50. Які етапи розкриває модель організаційних змін Льюїна ?

- а) розморожування, рух, стабілізація і заморожування;
- б) дослідження, планування, дія, інтеграція;
- в) залежність, полегшення, формування, творчість, нормалізація;
- г) залежність, розморожування, рух, формування, нормалізація, інтеграція.

51. Які етапи проведення змін розкриває модель Балока і Баттена?

- а) розморожування, рух, стабілізація і заморожування;
- б) дослідження, планування, дія, інтеграція;
- в) розморожування, планування, рух, стабілізація, заморожування;
- г) дослідження, рух, стабілізація, заморожування, інтеграція.

52. Скільки кроків до здійснення змін у організації описується в моделі Коттера?

- а) 8 кроків;
- б) 5 кроків;
- в) 7 кроків;
- г) 6 кроків.

53. Як виглядає формула змін Бекхарда і Харріса:

- а) $C = [A \times B \times D] > X$;
- б) $C = [A \times B \times D] < X$;
- в) $C = [A \times B \times D] = X$;
- г) $C = [A \times B \times D] \leq X$.

54. Фазова модель Уільяма Бриджес розглядає такі види змін:

- а) зміни розвитку, трансформаційні;
- б) заплановані та перехідні зміни;
- в) зміни структури, зміни технологічних процесів;
- г) усі відповіді вірні.

55. Відповідно до моделі Карнал, грамотне управління змінами залежить від ефективного:

- а) управління культурою організації, організаційною політикою, процесами;
- б) управління переходом, культурою організації, організаційною політикою;
- в) управління проектами, управління переходом;
- г) управління переходом, ресурсами.

56. Організаційні зміни – це:

- а) тип руху соціальних явищ, процесів та соціальних структур у суспільстві, у результаті якого виникають, нагромаджуються і трансформуються якісні відмінності між ними, створюється багатоманітність соціальної реальності;
- б) перехід соціального суб'єкта з одного стану в інший, істотна трансформація соціальної організації, соціальних інститутів;
- в) необхідний час і зусилля, оскільки вони пов'язані з додатковими витратами;
- г) будь-які зміни в одному або кількох елементах організації.

57. Згідно з триступеневою моделлю змін Курта Левіна, організаційні зміни проходять три ступені:

- а) планування; реструктуризації; реінжинірингу;
- б) «розморожування» становища; «рух» до нового стану; стабілізація і «заморожування» нового стану за допомогою визначення політики, винагороди за успіх установки нових стандартів;
- в) трансформація, переформування, реконструкція;
- г) модель, формула змін, системна модель.

58. Теорію організаційних змін, згідно з якої дві групи сил, що сприяють і протидіють змінам, протистоять одна одній розробив:

- а) К. Левін;
- б) У. Біон;
- в) М. Белбін;
- г) А. Маслоу.

59. Під перетворенням підприємств залізничного транспорту на основі «біопідходу» слід розуміти:

- а) тип руху соціальних явищ, процесів та соціальних структур у суспільстві, у результаті якого виникають, нагромаджуються і трансформуються якісні відмінності між ними, створюється багатоманітність соціальної реальності;
- б) фундаментальне переосмислення й радикальне перепроєктування бізнес-процесів для досягнення істотних поліпшень;
- в) переформування, вміння заново пристосувати або по-новому сформулювати;
- г) безперервний процес оновлення внутрішніх складових підприємства як живого організму на основі нововведень, підвищення соціальної значущості та інституційних змін.

60. Модель узгодження Надлер і Тушмана представляє організацію, як чотири взаємозалежні підсистеми:

- а) ієрархічна структура, модель, блок-схема, процес;
- б) інформація, технічні засоби, спеціалісти з управління та підрозділи з управління;
- в) робота, люди, формальна організація, неформальна організація;
- г) персонал, фінанси, знання, процеси.

61. Лідер – це:

- а) менеджер, який керується таким стилем управління людьми, що передбачає використання одного з чотирьох стилів управління залежно від ситуації й рівня розвитку співробітників щодо завдання;
- б) особа в будь-якій групі (організації), яка користується великим, визнаним авторитетом, має вплив, який проявляється як керуючі дії;
- в) поняття, що застосовуються щодо співробітників, функції яких безпосередньо пов'язані з управлінням, наприклад, управління збутом або проектом;
- г) вища посада в підприємстві, наділена повноваженнями вибору стратегії розвитку компанії, роботи з кадрами, визначення фінансових потоків підприємства.

62. Мері-Бет О'Ніл виділяє такі ключові ролі, які виконують керівники при здійсненні змін:

- а) спонсор, адвокат, виконавець, агент змін;
- б) адміністратор на місцях, виконавчий директор, мережевий керівник;
- в) голова, формувач, новатор, контролер;
- г) виконавець, голова, агент змін, адміністратор на місцях.

63. Поняття «трансформаційне керівництво» ввів:

- а) Басс;
- б) Бенніс;
- в) Льюїс;
- г) Левін.

64. Одним з найвідоміших теоретиків лідерства є:

- а) У. Бенніс;
- б) К. Левін;
- в) Е.А. Клімов;
- г) В. С. Грайчунас.

65. Однією з найбільш емних і узгоджених моделей, що розкривають емоційну сферу особистості, є:

- а) модель поведінки;
- б) модель емоцій;
- в) модель емоційного інтелекту;
- г) модель емпатійного інтелекту.

66. Емпатія – це:

- а) модель поведінки;
- б) усвідомлене співпереживання поточному емоційному стану іншої людини, без втрати відчуття зовнішнього походження цього переживання;
- в) це дії, сформовані шляхом повторення та доведення до автоматизму;
- г) прояв інтелекту.

67. Перші публікації з проблеми емоційного інтелекту належать:

- а) К. Левіну;
- б) А. Маслоу;
- в) Гоулману;
- г) Р.Торндайку.

68. Методами розвитку емоційного інтелекту є:

- а) груповий тренінг, індивідуальний тренінг, коучинг;
- б) психологічний тиск, психологічна маніпуляція, маніпуляція;
- в) змагання, спілкування, переговори;
- г) інтерв'ю та консультування.

69. Які стилі керівництва розробив Гоулман:

- а) демократичний, авторитарний, ліберальний;
- б) примус, авторитаризм, прилучення, демократія, задавання тону, навчання
- в) ліберальний, авторитаризм, анархічний;
- г) авторитаризм, анархічний.

70. Основними складовими EI (Emotional intelligence) є:

- а) самоаналіз;
- б) самоврядування та соціальна свідомість;
- в) соціальні навички;
- г) усі відповіді вірні.

71. Опір – це:

- а) найбільш гострий спосіб вирішення протиріч в інтересах, цілях, поглядах, що виникає в процесі соціальної взаємодії;
- б) докорінне перетворення у будь-якій галузі людської діяльності;
- в) багатогранне явище, що викликає непередбачені зволікання, додаткові витрати і нестабільність процесу стратегічних змін;
- г) діяльність партій, груп і рухів, що протистоять урядовому курсу й ведуть з правлячою партією (партіями) боротьбу за державну владу.

72. Існують такі форми опору змінам:

- а) неприхильне ставлення до змін та відкрита боротьба;
- б) боротьба, ухилення, пристосування, поступка, компроміс;
- в) прийняття або неприйняття змін; відкрита або прихована демонстрація ставлення до змін;
- г) централізована форма опору, децентралізована форма опору та змішана форма опору.

73. Які методи подолання опору змінам виділяє Дж. Коттер і Л. Шлезінгер:

- а) інформування і спілкування, допомога і підтримка;
- б) переговори і угоди;
- в) маніпуляції і кооптації, явний і неявний примус;
- г) усі відповіді вірні.

74. Організаційна культура – це:

- а) соціально-професійна якість суб'єкта праці, що являє собою ступінь оволодіння трудовими досягненнями;
- б) сформована протягом всієї історії підприємства (установи) сукупність прийомів і правил адаптації організації до вимог зовнішнього середовища та формування внутрішніх відносин між групами працюючих;
- в) культура, в основі якої лежать певні норми, що повинні строго дотримуватися менеджером і підлеглими;
- г) система цінностей, правових ідей, переконань, навичок і стереотипів поведінки, правових традицій, прийнятих членами певної спільноти (державної, релігійної, етнічної) і використовуються для регулювання їх діяльності.

75. На які групи поділяються фактори, що сприяють формуванню організаційної культури підприємств залізничного транспорту:

- а) позитивні, негативні фактори;
- б) функціональні та дисфункціональні фактори;
- в) первинні, вторинні фактори;
- г) конструктивні та деструктивні фактори.

76. Які фактори сприяють розвитку інноваційної оргкультури автотранспортного підприємства:

- а) підтримка вищого керівництва впровадження змін, здатність ефективно виходити з конфліктних ситуацій, децентралізована система, міра готовності до ризику та впровадження змін, неформальні та довірливі відносини;
- б) нерозуміння керівництвом необхідності створення сприятливих умов праці та значення оргкультури, високий ступінь централізації, рішення приймаються «нагорі», протидія працівників, страх змін, «небажання щось змінювати», атмосфера напружена, знервована;
- в) виявлення, аналіз і передбачення потенційного опору запланованим змінам, зменшення до можливого мінімуму потенційного та реального опору, встановлення статус-кво нового стану;
- г) планування та складання графіка роботи, розподіл робочих завдань, навчання робочих груп, оцінка виконання робіт, контроль якості.

77. Які фактори, що перешкоджають розвитку інноваційної оргкультури транспортних підприємств:

- а) підтримка вищого керівництва впровадження змін, здатність ефективно виходити з конфліктних ситуацій, децентралізована система, міра готовності до ризику та впровадження змін, неформальні та довірчі відносини;
- б) нерозуміння керівництвом необхідності створення сприятливих умов праці та значення оргкультури, високий ступінь централізації, рішення приймаються «нагорі», протидія працівників, страх змін, «небажання щось змінювати», атмосфера напружена, знервована;
- в) виявлення, аналіз і передбачення потенційного опору запланованим змінам, зменшення до можливого мінімуму потенційного та реального опору, встановлення статус-кво нового стану;
- г) планування та складання графіка роботи, розподіл робочих завдань.

78. Реструктуризація транспортного підприємства – це:

- а) цілеспрямована зміна структури підприємства (компанії) та елементів, що входять до неї, та які формують процеси в організації, під впливом факторів зовнішнього чи внутрішнього середовища;
- б) впровадження нових методів і технологій з тим, щоб перетворити діяльність організацій відповідно до мінливих вимог ринку або отримати вигоду;
- в) перехід соціального суб'єкта з одного стану в інший, істотна трансформація соціальної організації, соціальних інститутів;
- г) освоєння прийомів роботи з організації робочого місця, безпеки праці в організації.

79. Залежно від кількості структурних змін існує:

- а) оперативна, стратегічна, комплексна й часткова реструктуризація;
- б) оперативна й стратегічна реструктуризація;
- в) комплексна й часткова реструктуризація;
- г) оперативна, стратегічна, комплексна реструктуризація.

80. Залежно від мети змін, існують такі види реструктуризації:

- а) оперативна, стратегічна, комплексна й часткова реструктуризація;
- б) санаційна, адаптаційна, інноваційна, випереджаюча реструктуризація;
- в) оперативна й стратегічна реструктуризація;
- г) оперативна, стратегічна, комплексна реструктуризація.

81. О. С. Виханський і А. І. Наумов виділили таку кількість вихідних положень, дотримання яких сприяє проведенню успішних структурних організаційних змін:

- а) дев'ять;
- б) п'ять;
- в) сім;
- г) десять;

82. Завдання, що вирішуються при реструктуризації бізнесу:

- а) підвищення конкурентоспроможності підприємства; підвищення ефективності діяльності підприємства, зокрема, досягнення максимального прибутку; забезпечення високої соціальної ефективності функціонування трудового колективу; формування позитивного іміджу підприємства на ринку;
- б) закріплення працівника на підприємстві, формування стабільного колективу; забезпечення реалізації бажань, потреб і інтересів працівників щодо змісту праці, умов праці, виду зайнятості, можливості професійно-кваліфікаційного і посадового просування і т.п.; узгодження виробничих і соціальних задач (балансування інтересів підприємства та інтересів працівників, економічної і соціальної ефективності); підвищення ефективності управління персоналом, досягнення цілей управління при скороченні витрат на робочу силу;
- в) захист майнових інтересів власників бізнесу і побудова ефективної системи правового контролю; забезпечення безпеки бізнесу (захист від недружнього поглинання); побудова ефективної структури компанії / групи компаній відповідно до стратегії розвитку; оптимізація бізнес-процесів; ефективне використання ресурсів (матеріальних, інтелектуальних та ін); зниження ймовірності банкрутства; оптимізація оподаткування та фінансових потоків; збільшення прибутковості бізнесу; підвищення інвестиційної привабливості компанії / групи компаній; контроль за перспективними активами; звільнення бізнесу від неліквідних активів;
- г) досягнення і підтримання високого рівня конкурентоспроможності підприємства; максимізація прибутку акціонерів (власників); забезпечення зростання обсягів реалізації продукції; максимізація ринкової вартості підприємства; забезпечення високих темпів економічного зростання; забезпечення високого рівня рентабельності виробничо-господарської діяльності; максимізація прибутку підприємства; мінімізація витрат тощо.

83. Основними етапами реструктуризації транспортних підприємств є:

- а) комплексна діагностика фінансово-господарської діяльності компанії; розробка детального поетапного проекту плану реструктуризації, що включає в себе аналіз і вироблення практичних рекомендацій з докладним описом;

узгодження і затвердження плану реструктуризації; практичне здійснення всіх заходів затвердженого плану реструктуризації; оцінка ефективності від реструктуризації;

б) генерація ідей, відбір ідей, розробка концепцій, випробування (перевірка) концепції, економічний аналіз, розробка товару, пробний маркетинг, комерційна реалізація;

в) системний аналіз предметної області; концептуальне проектування; логічне проектування; фізичне проектування;

г) правильна відповідь відсутня

84. Процес реструктуризації займає залежно від цілей та обсягу реструктуризації:

а) від 2 до 6 місяців;

б) від 12 до 24 місяців;

в) від 1 до 5 місяців;

г) від 4 до 12 місяців.

85. Стратегія прямої інтеграції передбачає об'єднання:

а) виробника з торговельним посередником;

б) виробника з постачальником матеріально-технічних ресурсів;

в) об'єднання зусиль постачальників, виробника та посередника;

г) усі відповіді вірні.

86. Стратегія зворотної інтеграції передбачає об'єднання:

а) виробника з торговельним посередником;

б) виробника з постачальником матеріально-технічних ресурсів;

в) об'єднання зусиль постачальників, виробника та посередника;

г) усі відповіді вірні.

87. Поширеною формою вертикальної інтеграції є:

а) корпоративна вертикальна система;

б) вертикальна маркетингова збутова система;

в) адміністративна вертикальна система;

г) горизонтальна маркетингова збутова система.

88. Корпоративна вертикальна система означає:

а) що всі учасники належать до організаційної структури одного підприємства, тобто підприємство-виробник має у своєму складі оптові бази, власні фірмові магазини, через які здійснюється товарооборот;

б) об'єднання зусиль виробника, оптового посередника та роздрібного посередника за певними умовами;

в) передачу виробником ліцензії (франшизи) на право продажу своєї продукції під назвою виробника іншому учаснику (наприклад, роздрібним магазинам), причому часто надаються ексклюзивні права на певній території;

г) розширення масштабів діяльності підприємства за рахунок об'єднання його зусиль з конкурентним підприємством.

89. Стратегія глибокого проникнення на ринок означає:

- а) що всі учасники належать до організаційної структури одного підприємства, тобто підприємство-виробник має у своєму складі оптові бази, власні фірмові магазини, через які здійснюється товарообіг;
- б) об'єднання зусиль виробника, оптового посередника та роздрібного посередника за певними умовами;
- в) збільшення обсягів збуту та ринкової частки підприємства без зміни його товарних-ринкових позицій за рахунок існуючих товарів на існуючих ринках;
- г) розширення масштабів діяльності підприємства за рахунок об'єднання його зусиль з конкурентним підприємством.

90. Стратегія розвитку ринку означає:

- а) адаптацію існуючих товарів підприємства до нових ринків збуту, коли підприємство виходить з цим товаром на нові ринки;
- б) об'єднання зусиль виробника, оптового посередника та роздрібного посередника за певними умовами;
- в) збільшення обсягів збуту та ринкової частки підприємства без зміни його товарних-ринкових позицій за рахунок існуючих товарів на існуючих ринках;
- г) розширення масштабів діяльності підприємства за рахунок об'єднання його зусиль з конкурентним підприємством.

91. Диверсифікація – це:

- а) збільшення обсягів збуту та ринкової частки підприємства без зміни його товарних-ринкових позицій за рахунок існуючих товарів на існуючих ринках;
- б) стратегія, що передбачає вихід підприємства в нові для нього сфери бізнесу;
- в) стратегія модифікації товару фірми або його якісних параметрів (стилю, іміджу, розширення асортиментної лінії) для існуючого кола споживачів, тобто підприємство пропонує вдосконалений товар або розширює його асортимент;
- г) стратегія, що передбачає розширення масштабів діяльності підприємства за рахунок об'єднання його зусиль з конкурентним підприємством.

92. Горизонтальна диверсифікація передбачає:

- а) вихід на нові види бізнесу, що жодним чином не пов'язані ні з наявною технологією, ні з потребами споживачів компанії;
- б) модифікацію товару фірми або його якісних параметрів (стилю, іміджу, розширення асортиментної лінії) для існуючого кола споживачів, тобто підприємство пропонує вдосконалений товар або розширює його асортимент;
- в) адаптацію існуючих товарів підприємства до нових ринків збуту, коли підприємство виходить з цим товаром на нові ринки;
- г) вихід у нові сфери бізнесу, що пов'язані із задоволенням потреб для існуючих клієнтів (споживачів) фірми.

93. Конгломеративна інтеграція:

- а) створюється на базі об'єднання не пов'язаних між собою галузей;
- б) вихід у нові види бізнесу, які жодним чином не пов'язані ні з наявною технологією, ні з потребами споживачів компанії;
- в) вихід у нові сфери бізнесу, які пов'язані із задоволенням потреб для існуючих клієнтів (споживачів) фірми;
- г) стратегія, що передбачає розширення масштабів діяльності підприємства за рахунок об'єднання його зусиль з конкурентним підприємством.

94. Ребрендинг – це:

- а) комплекс заходів щодо зміни бренду, або його складових: назви, логотипу, візуального оформлення бренду зі зміною позиціонування, зміни цілісної ідеології бренду;
- б) позначення (словесне, образотворче, комбіноване або інше), що служить для індивідуалізації;
- в) лаконічна, така, що легко запам'ятовується та виражає суть фраза рекламного повідомлення;
- г) термін в маркетингу, що символізує комплекс інформації про компанію, продукт або послугу; популярна, що легко впізнається юридично захищена символіка якого-небудь виробника або продукту.

95. Для чого потрібна реструктуризація залізничного транспорту?

- а) для підвищення ефективності діяльності залізничного транспорту;
- б) для входження в єдиний транспортний простір Європи;
- в) для виконання вимог Євросоюзу;
- г) правильна відповідь відсутня.

96. Які ефективні зміни потрібні для того, щоб залізничний транспорт був конкурентоспроможний на сучасному ринку?

- а) необхідно оновити інфраструктуру залізниць;
- б) необхідно оновити рухомий склад;
- в) необхідно провести повне реформування галузі;
- г) правильна відповідь А, Б.

97. Які сучасні методи управління змінами слід впровадити на залізничному транспорті.

- а) аутсорсинг;
- б) Бенчмаркінг;
- в) реінжиніринг бізнес-процесів;
- г) правильна відповідь відсутня.

98. Який фактор в умовах ринкової економіки відіграє вирішальну роль в успіху залізниць на ринку транспортних послуг?

- а) якість управління на залізничному транспорті;
- б) якість перевезень на залізничному транспорті;

- в) якість сучасної залізничної техніки;
- г) правильна відповідь відсутня.

99. Що з переліченого нижче є вирішальним кроком у реструктуризації управління залізничною галуззю?

- а) зміна персоналу управління;
- б) створення конкурентного ринку транспортних послуг;
- в) підвищення безпеки на залізничному транспорті;
- г) правильна відповідь відсутня.

100. Якої моделі реформування залізничного транспорту не існує?

- а) акціонування;
- б) французької;
- в) білоруської;
- г) правильна відповідь відсутня.

101. До яких змін повинна прагнути залізниця:

- а) збільшити вантажообіг та пасажирообіг;
- б) зменшити пасажирообіг;
- в) зменшити вантажообіг;
- г) правильна відповідь відсутня.

102. Яка модель ринку зараз існує на залізничному транспорті?

- а) природна монополія;
- б) олігополія;
- в) розвитий ринок;
- г) правильна відповідь відсутня.

103. Назвіть основні типи моделей, за допомогою яких можна змінити ринкову структуру залізничного транспорту з природної монополії на олігополію:

- а) інтеграційна;
- б) розділення;
- в) холдингова;
- г) усі відповіді вірні.

3.4 Тестові контрольні запитання з дисципліни «Корпоративне управління»

1. Внутрішньокорпоративні положення затверджуються:

- а) загальними зборами акціонерів;
- б) наглядовою радою товариства;
- в) виконавчим органом товариства;
- г) частина положень лише загальними зборами акціонерів, частина –

радою товариства, а інші – правлінням товариства.

2. ІКС можна ідентифікувати як:

- а) договірне об'єднання підприємств з метою підвищення конкурентоспроможності кожного;
- б) примусове об'єднання підприємств;
- в) договірне об'єднання підприємств з метою монополізації;
- г) укладанням взаємовигідного договору.

3. Товариство з додатковою відповідальністю – це:

- а) товариство, усі учасники якого займаються спільною підприємницькою діяльністю і несуть солідарну відповідальність за зобов'язаннями товариства усім своїм майном;
- б) товариство, статутний фонд якого поділений на частки, розмір яких визначається в установчих документах. Учасники такого товариства відповідають за його боргами своїми внесками до статутного капіталу, а при недостатності цих сум – додатково належним їм майном;
- в) товариство, що має статутний фонд, поділений на частки, розмір яких визначається установчими документами. Учасники товариства несуть відповідальність в межах своїх внесків;
- г) товариство, яке має статутний фонд, поділений на визначену кількість акцій рівної номінальної вартості і несе відповідальність за зобов'язаннями тільки своїм майном.

4. Основна відмінність німецької моделі від інших є такою:

- а) рада директорів складається з «інсайдерів» і «аутсайдерів»;
- б) спостережна рада і виконавча рада управляють корпораціями різних країн;
- в) закон встановлює розмір спостережної ради, що не підлягає зміні;
- г) в спостережну раду не входять представники робітників/службовців компанії.

5. До боргових цінних паперів належать:

- а) акції;
- б) облігації;
- в) інвестиційні сертифікати;
- г) сертифікати ФОН .

6. Скільки часу потрібно витратити на формування корпоративної культури?

- а) до десяти років;
- б) не менше декількох років;
- в) до п'яти років;
- г) невизначений час.

7. Специфічними рисами бухгалтерського обліку є:

- а) вибірковість;

- б) безперервність;
- в) системність;
- г) правильними є відповіді б), в).

8. Якщо через відсутність кворуму установчі збори не відбулися, то:

- а) протягом двох тижнів скликаються повторні установчі збори, а якщо при повторному скликанні установчих зборів не буде забезпечено кворуму, то акціонерне товариство вважається таким, що не відбулося;
- б) необхідно скликати повторні установчі збори, але не пізніше двох місяців з моменту завершення підписки на акції, які визнаються правочинними, якщо в них беруть участь особи, що підписалися більш як на 50 % акцій;
- в) регулятивна система України не містить певних вимог щодо проведення установчих зборів.

9. Загальні збори акціонерів вважаються повноважними, якщо на них присутні акціонери, що мають:

- а) 50 і більше відсотків голосів;
- б) 60 і більше як відсотків голосів;
- в) більше як 70 відсотків голосів;
- г) не менше як 75 відсотків голосів.

10. Право власності на акції, придбані в ході їх розповсюдження шляхом передплати, виникає:

- а) з моменту їх зарахування на рахунок в цінних паперах акціонера у депозитарній установі;
- б) після відкриття емісійного рахунку;
- в) після перерахування відповідної кількості акцій з емісійного рахунку на рахунки цінних паперів.

11. Об'єктом корпоративного управління є:

- а) господарські товариства;
- б) цінні папери емітента;
- в) державне майно, що не є переданим в статутні капітали господарських товариств;
- г) держава в особі органів державної влади.

12. На даний час існує три моделі ефективного корпоративного управління:

- а) англо-американська; японська; англійська;
- б) англо-американська; японська; західноєвропейська (німецька);
- в) японська; європейська; західноєвропейська (німецька);
- г) західноєвропейська (німецька); японська; англійська.

13. Виберіть правильне твердження:

- а) Існуючі акціонери публічного акціонерного товариства можуть користуватися переважним правом придбання акцій додаткової емісії.

- б) Існуючі акціонери приватного акціонерного товариства не можуть користуватися переважним правом придбання акцій додаткової емісії .
- в) Акції приватного акціонерного товариства можуть бути предметом купівлі-продажу на фондовій біржі.
- г) Публічне акціонерне товариство може здійснювати приватне розміщення акцій.

14. До боргових емісійних цінних паперів належать:

- а) акції;
- б) облігації;
- в) інвестиційні сертифікати;
- г) сертифікати ФОН.

15. Форма монополістичного об'єднання компаній на тимчасовій основі, що передбачає надходження та накопичення прибутку всіх учасників об'єднання в загальному фонді з метою подальшого розподілу між ними відповідно до завчасно визначених пропорцій – це:

- а) пул;
- б) картель;
- в) трест;
- г) синдикат.

16. Мережеві структури використовують методи:

- а) корпоративного менеджменту;
- б) інвестиційного менеджменту;
- в) фінансового менеджменту;
- г) стратегічного менеджменту.

17. Статистичний облік використовує для своїх потреб:

- а) дані бухгалтерського обліку;
- б) дані оперативного обліку;
- в) результати самостійних спостережень;
- г) усі попередні відповіді є правильними;
- д) правильними є відповіді а), в).

18. Хто започаткував термін «корпоративна культура»:

- а) Файоль;
- б) Тейлор;
- в) Мольтке;
- г) Кант.

19. У процесі реалізації основної мети аналіз інвестиційної діяльності спрямований на вирішення таких найважливіших завдань:

- а) раціональне та ефективне вкладення власних та залучених коштів;

- б) аналіз змін в структурі засобів направлених в інвестиційну діяльність, встановлення оптимального співвідношення між власними та залученими засобами; забезпечення інвестиційної привабливості підприємства;
- в) максимізація прибутку та зниження собівартості власної продукції внаслідок впровадження інвестицій;
- г) всі відповіді вірні.

20. Незалежна оцінка рейтингового агентства щодо існуючої системи корпоративного управління компанії, її відповідності інтересам фінансово-зацікавлених осіб, передусім, її власників – це:

- а) рейтинг корпоративного управління;
- б) коефіцієнт конкурентоспроможності;
- в) показник ефективності корпоративного управління;
- г) немає вірної відповіді.

21. Яка з цих характеристик корпоративної форми бізнесу не є привабливою для інвесторів:

- а) самотійність підприємства як юридичної особи;
- б) обмежена відповідальність індивідуальних інвесторів;
- в) можливість передачі іншим особам акцій, що належать індивідуальним інвесторам;
- г) децентралізоване управління.

22. Структура англо-американської моделі:

- а) основні акціонери: банки та страхові компанії, держава; склад ради директорів часто двопалатна рада з великим впливом і часткою інсайдерів; досить повне розкриття інформації; велику роль має ідея забезпечення суспільних інтересів та інтересів робітників.
- б) основні акціонери приватні особи та фонди, що їх представляють; склад ради директорів однопалатна рада з великою часткою зовнішніх незалежних директорів; повне розкриття інформації; велику роль має ідея отримання максимальної вигоди акціонерами.
- в) основні акціонери - банки, інші компанії та держава; розповсюджені схеми взаємного володіння; склад ради директорів – рада з великим впливом і часткою інсайдерів, присутні представники держави; обмежене розкриття інформації; велику роль має ідея забезпечення суспільних та державних інтересів.
- г) основні акціонери – банки, інші компанії та держава; склад ради директорів – однопалатна рада з великою часткою зовнішніх незалежних директорів; велику роль має ідея забезпечення суспільних інтересів та інтересів робітників.

23. За зобов'язаннями товариства не несуть відповідальності:

- а) учасники командитних товариств;
- б) учасники акціонерних товариств і товариств з обмеженою відповідальністю;
- в) учасники повного товариства і товариства з додатковою відповідальністю;

г) учасники товариств з обмеженою відповідальністю і товариств з додатковою відповідальністю.

24. Емісія акцій може здійснюватись у зв'язку з:

- а) формуванням статутного фонду емітента;
- б) рішенням НКЦПФР;
- в) інфляційними процесами у сфері цінних паперів;
- г) акумулюванням акцій попередніх емісій;
- д) багатством товариства.

25. У якому випадку акціонер може бути позбавлений права на управління:

- а) при володінні акціями на загальну суму менше 1 % голосів;
- б) якщо у власності знаходяться лише прості акції;
- в) якщо у власності знаходяться лише привілейовані акції;
- г) при володінні акціями лише у бездокументній формі.

26. Рішення про вчинення значного правочину приймається наглядовою радою, якщо ринкова вартість майна або послуге, що є його предметом:

- а) потребує чіткого визначення і наглядова рада повинна її визначити та регламентувати порядок здійснення;
- б) складає 10 - 25% вартості активів акціонерного товариства на дату прийняття рішення про її здійснення;
- в) складає 10 - 25% вартості активів акціонерного товариства за даними останньої фінансової звітності;
- г) складає більше 25% вартості активів акціонерного товариства за даними останньої фінансової звітності.

27. До постійних належать витрати, величина яких:

- а) однакова для різних видів продукції;
- б) не залежить від обсягу продукції в межах даної виробничої потужності;
- в) постійна на одиницю продукції;
- г) має незмінні норми на тривалий час;
- д) постійно зростає.

28. Виробництво продукції певного виду в поточному (короткому) періоді є доцільним, якщо показник маржинального прибутку для неї:

- а) перевищує постійні витрати;
- б) рівний нулю;
- в) набуває додатного значення;
- г) перевищує змінні витрати;
- д) правильними є відповіді а), в).

29. До напрямків вирішення проблем вітчизняного корпоративного управління, подальшого дослідження заслуговують такі його аспекти, як:

- а) підсилення впливу держави на процеси корпоративного управління; розроблення систем управління ризиками корпорацій;
- б) збільшення відповідальності топ-менеджерів корпорацій; взаємодія з банками, антикризове управління в сучасних умовах;
- в) регулювання питань функціонування фондового ринку; посилення ролі аудиту фінансової діяльності управлінських органів АТ;
- г) все вищеперераховане.

30. До складу ревізійної комісії акціонерного товариства можуть входити:

- а) акціонери цього товариства;
- б) члени правління товариства;
- в) члени спостережної ради товариства;
- г) все перераховане вище.

31. Корпоративне управління – це:

- а) товариство, усі учасники якого займаються спільною підприємницькою діяльністю і несуть солідарну відповідальність за зобов'язаннями товариства усім своїм майном;
- б) товариство, яке має статутний фонд, поділений на визначену кількість акцій рівної номінальної вартості і несе відповідальність за зобов'язаннями тільки своїм майном;
- в) це договірне об'єднання, створене на основі об'єднання виробничих, наукових і комерційних інтересів підприємств;
- г) це система відносин між органами товариства і його власниками (акціонерами) щодо управління діяльністю товариства.

32. Зміна статутного капіталу допускається:

- а) рішенням загальних зборів акціонерів, причому голосування по даному питанню приймається кваліфікованою більшістю голосів;
- б) лише після внесення повністю всіма учасниками своїх вкладів;
- в) при виході з товариства декількох учасників або при поділі майна між учасниками, при ліквідації господарського товариства.

33. Для участі у загальних зборах готується список акціонерів:

- а) реєстраційною комісією; або реєстратором; або депозитарієм цінних паперів;
- б) реєстраційною комісією; або реєстратором і депозитарієм цінних паперів;
- в) торговцями цінних паперів.

34. Що із нижче викладеного не належить до виключної компетенції спостережної ради:

- а) визначення умов оплати праці членів виконавчого органу;
- б) визначення аудитора (аудиторської фірми) товариства та затвердження умов договору, що укладатиметься з ним;
- в) прийняття рішення про не продаж або розповсюдження серед працівників викуплених товариством власних акцій;

г) прийняття рішення про використання майна та інших активів товариства з метою погашення поточної заборгованості.

35. До непрямих належать витрати, які:

- а) здійснюються періодично;
- б) змінюються в часі;
- в) залежать від номенклатури продукції;
- г) не відносяться безпосередньо на окремі види виробів у багатопродуктовому виробництві;
- д) обчислюються на основі їх динаміки за минулі періоди.

36. Системи управління витратами на підприємстві розрізняють за такими ознаками:

- а) виробничим профілем підприємства;
- б) наявністю чи відсутністю нормативних витрат та повнотою охоплення витрат за калькулювання;
- в) масштабом виробництва;
- г) правильними є відповіді б).

37. За джерелами корпоративного контролю можна виділяти такі типи контролю, а саме:

- а) контроль, що впливає із володіння правом власності;
- б) контроль управління;
- в) внутрішній контроль;
- г) зовнішній контроль.

38. Керівники та менеджери розглядають культуру своєї організації як:

- а) стратегічний інструмент;
- б) економічний важель;
- в) норма етикету;
- г) усі наведені вище.

39. Холдинги класифікуються на:

- а) горизонтальні, вертикальні, змішані;
- б) великі, середні, малі;
- в) корпоративні та не корпоративні;
- г) структурні, інтегровані, корпоративні.

40. Інтеграція – це:

- а) злиття декількох акціонерних товариств, компаній;
- б) злиття товариств, корпорацій, союзів тощо в єдину компанію для централізації капіталу;
- в) об'єднання економічних суб'єктів, поглиблення їх взаємодії, розвиток зв'язків між ними;

г) керуючі компанії, що функціонують на окремих сегментах ринку і управляють бізнес-процесами, виробництвом і розподілом ресурсів всередині своєї мережі.

41. Облігація – це:

- а) цінний папір, що засвідчує вкладення її власником грошових коштів, а також підтверджує зобов'язання Товариства відшкодувати йому номінальну вартість такого цінного паперу в передбачений у ньому строк з виплатою фіксованого відсотка;
- б) цінний папір, що засвідчує пайову участь у статутному фонді Товариства і надає її власнику певні корпоративні права;
- в) цінний папір, який засвідчує безумовне грошове зобов'язання векселедавця сплатити після настання строку визначену суму грошей власнику векселя (векселетримачу);
- г) цінний папір, випущений банком, як письмове свідоцтво про депонування грошових коштів, яке засвідчує право вкладника на отримання після завершення встановленого строку суми депозиту та процентів за ним.

42. За Статутом якого акціонерного товариства акціонери можуть відчужувати належні їм акції без згоди інших акціонерів та товариства?

- а) приватного;
- б) закритого;
- в) відкритого;
- г) публічного.

43. До стабільних норм і нормативів належать:

- а) норми витрачання праці, матеріалів;
- б) норми амортизації;
- в) ставки обов'язкових відрахувань, ставки оподаткування;
- г) правильними є відповіді б), в).

44. Довірче товариство:

- а) являє собою фірму, яка здійснює представницьку діяльність відповідно до договору, укладеного з довірцями майна щодо реалізації їх прав власників;
- б) здійснює такі послуги для юридичних осіб: розпорядження майном, управління голосуючими акціями, агентські послуги;
- в) для фізичних осіб здійснює управління їх майном і корпоративними правами;
- г) усі відповіді правильні.

45. У якому з друкованих офіційних видань опубліковане повідомлення про проведення загальних зборів акціонерів має правову основу:

- а) Урядовий кур'єр;
- б) Бюлетень «Цінні папери України»;
- в) Фондовий ринок;
- г) Українська інвестиційна газета;

д) Голос України.

46. Ознаки, що відрізняють акціонерні товариства від інших видів товариств:

- а) емітент цінних паперів, відкрита діяльність, проста за правовим розповсюдженням форма функціонування;
- б) природа статутного фонду, емітент цінних паперів, відкрита діяльність, стабільність майнової бази, складна система управління;
- в) найбільш цінна за витратами організаційно-правова форма бізнесу, більш складна система управління, нестабільність майнової бази.

47. Існуючі акціонери якого акціонерного товариства не можуть користуватися переважним правом придбання акцій додаткової емісії?

- а) публічного;
- б) приватного;
- в) відкритого;
- г) закритого.

48. До пайових цінних паперів належать:

- а) акції;
- б) облігації;
- в) векселі;
- г) казначейські зобов'язання.

49. Відповідно до законодавства України емітентами можуть бути:

- а) юридичні і фізичні особи;
- б) держава;
- в) юридичні особи; органи місцевого самоврядування;
- г) правильно зазначені відповіді у пунктах б) та в).

50. Яке з питань може бути включене до порядку денного загальних зборів акціонерів у такому вигляді:

- а) про регламент загальних зборів акціонерів;
- б) про організаційні питання;
- в) про порядок збільшення (зменшення) статутного фонду;
- г) про затвердження Положення про посадових осіб акціонерного товариства.

51. Товариство має право збільшити розміри статутного фонду шляхом:

- а) банківських кредитів та інших позик;
- б) обміну акцій на облігації;
- в) емісії додаткової кількості акцій.

52. До прямих належать витрати, які:

- а) здійснюються регулярно;
- б) є постійними;
- в) безпосередньо відносяться на окремі види виробів;

- г) не залежать від номенклатури продукції;
- д) обчислюються за встановленими нормами.

53. Функціональний аспект управління витратами включає блоки:

- а) прогнозування та планування;
- б) мотивації та організації;
- в) обліку та аналізу;
- г) правильними є відповіді а), б), в).
- д) аналізу та синтезу;

54. За частотою контрольних операцій контроль може бути:

- а) разовим;
- б) підсумковим;
- в) поточним;
- г) правильними є відповіді а), в).

55. Риси інсайдерської моделі корпоративного управління:

- а) концентрація капіталу;
- б) внутрішній контроль;
- в) особливий акцент на захисті міноритарних акціонерів в нормативних актах про компанії і про цінні папери;
- г) нейтралізація негативних наслідків інсайдерської діяльності.

56. Складові корпоративної культури:

- а) прийнята система лідерства;
- б) стилі вирішення конфліктів;
- в) прийнята символіка: лозунги, ритуали;
- г) усі перераховані.

57. В економічній літературі виділяють три підходи до вивчення організаційної ефективності:

- а) системний, вибірковий, науковий;
- б) логічний, емпіричний, системний;
- в) логічний, системний, цільовий;
- г) цільовий, системний і вибірковий.

58. Форма примусового злиття, придбання однією фірмою іншої називається:

- а) фузія;
- б) злиття;
- в) поглинання;
- г) інтеграція.

59. Кількість акціонерів приватного акціонерного товариства може перевищувати 100 осіб ?

- а) Так;

б) Ні.

60. Існуючі акціонери якого акціонерного товариства можуть користуватися переважним правом придбання акцій додаткової емісії?

- а) публічного;
- б) приватного;
- в) відкритого;
- г) закритого.

61. До емісійних цінних паперів належать:

- а) акції і облігації;
- б) ощадні сертифікати;
- в) опціони;
- г) свопи.

62. Акція – це:

- а) цінний папір, що засвідчує вкладення її власником грошових коштів, а також підтверджує зобов'язання Товариства відшкодувати йому номінальну вартість такого цінного паперу в передбачений у ньому строк з виплатою фіксованого відсотка;
- б) цінний папір, що засвідчує пайову участь у статутному фонді Товариства і надає її власнику певні корпоративні права;
- в) цінний папір, який засвідчує безумовне грошове зобов'язання векселедавця сплатити після настання строку визначену суму грошей власнику векселя (векселетримачу);
- г) цінний папір, випущений банком, як письмове свідоцтво про депонування грошових коштів, яке засвідчує право вкладника на отримання після завершення встановленого строку суми депозиту та процентів за ним.

63. Господарюючий суб'єкт, який володіє контрольними пакетами акцій інших, одного або більше господарюючих суб'єктів – це:

- а) відкрите акціонерне товариство;
- б) закрите акціонерне товариство;
- в) холдингова компанія;
- г) товариство з обмеженою відповідальністю.

64. Об'єднання суб'єктів, що знаходяться на різних рівнях технологічного ланцюга будь-якого виробничого процесу чи збуту продукції, називається:

- а) вертикальна інтеграція;
- б) жорстка інтеграція;
- в) гнучка інтеграція;
- г) діагональна інтеграція.

65. Одна із форм монополій, об'єднання багатьох промислових, фінансових і торгових підприємств, що формально зберігають самостійність – це:

- а) пул;
- б) холдинг;
- в) концерн;
- г) філія.

66. Граничні витрати – це:

- а) максимальні сукупні витрати підприємства;
- б) максимальні витрати підприємства на одиницю продукції;
- в) допустимі сукупні витрати підприємства;
- г) приріст сукупних витрат підприємства внаслідок зростання обсягу виробництва на гранично малу величину.

67. До основних завдань контролю витрат належать:

- а) відстежування динаміки факторів витрат;
- б) здійснення регулювальних заходів;
- в) аналіз відхилень у виконанні планових завдань;
- г) правильними є всі попередні відповіді;
- д) правильними є відповіді а), в).

68. Діяльність з купівлі-продажу цінних паперів, що здійснюється торгівцем цінними паперами від свого імені, за дорученням і за рахунок іншої особи, має назву:

- а) діяльність з випуску цінних паперів;
- б) комісійна діяльність з цінних паперів;
- в) комерційна діяльність з цінними паперами;
- г) клірингова діяльність з цінними паперами.

69. Статутний капітал акціонерного товариства:

- а) складає певну матеріальну базу, необхідну товариству для початку своєї підприємницької діяльності;
- б) є недоторканим фондом коштів, який забороняється використовувати для поточних потреб товариства;
- в) покликаний відбивати наявність майна або коштів;
- г) показує зобов'язання товариства перед учасниками, які мають безстроковий характер і припиняються лише у випадку ліквідації товариства.

70. Основним завданням НКЦПФР є:

- а) здійснення державного регулювання та контролю за випуском і обігом цінних паперів та їх похідних на території України;
- б) встановлення за погодженням з Кабінетом Міністрів України плати за видачу спеціальних дозволів, надання інформації за запитами юридичних та фізичних осіб із отриманих коштів відповідно до законодавства;
- в) здійснення контролю за діяльністю фондової біржі на території України.

71. З яких питань рішення загальних зборів акціонерів приймається кваліфікованою більшістю голосів:

- а) зміна статуту підприємства;
- б) ухвалення рішення про припинення діяльності товариства;
- в) ухвалення рішення про випуск акцій на суму, що перевищує 1 млн. євро;
- г) правильні відповіді а) та б);
- д) створення і припинення діяльності дочірніх підприємств, філій і представництв товариства.

72. Які виділяють системи корпоративного управління?

- а) німецька, японська та англо-американська;
- б) первинна та вторинна;
- в) аутсайдерська та інсайдерська;
- г) легітимна та нелегітимна.

73. Змінні витрати – це витрати, величина яких:

- а) змінюється на одиницю продукції внаслідок НТП;
- б) залежить від продуктивності праці;
- в) нестабільна у часі;
- г) залежить від обсягу виробництва;
- д) залежить від номенклатури продукції, що виготовляється.

74. Оперативний облік:

- а) спрямований на конкретні господарські операції;
- б) дає змогу фіксувати небажані розбіжності до початку операції;
- в) відображає характеристики операції, які не фіксуються за інших видів обліку;
- г) спрямований на реєстрацію масових, якісно однорідних господарських явищ;
- д) правильними є відповіді а), в).

75. Система корпоративного контролю – сукупність видів контролю фінансово-господарської діяльності підприємств:

- а) з боку власників;
- б) з боку держави;
- в) з боку персоналу;
- г) з боку наглядової ради та ревізійної комісії.

76. Корпоративна культура – це:

- а) сукупність моделей поведінки;
- б) сукупність методів поведінки;
- в) моделювання поведінки;
- г) стандартна норма поведінки.

77. Ефективність корпоративного управління визначають як результат поєднання таких факторів, як:

- а) особливості національного законодавства, тип власності, органи управління, суспільний тиск;
- б) законодавство, економічна стабільність, освітньо-культурний рівень персоналу;
- в) органи управління, суспільний тиск, національне законодавство;
- г) економічна стабільність, освітньо-культурний рівень персоналу, тип власності, суспільний тиск.

78. Чи може акціонерне товариство випускати акції для покриття збитків, пов'язаних з його господарською діяльністю?

- а) так;
- б) ні;
- в) може, якщо розмір збитків не перевищує 2% статутного фонду;
- г) може, якщо останні 2 минулі фінансові роки були прибутковими.

79. До зовнішніх елементів корпоративного управління не належать:

- а) державні органи загальної та спеціальної компетенції;
- б) механізми ринкового контролю;
- в) засоби масової інформації;
- г) норми та процедури взаємовідносин власників.

80. Акціонерним визнається господарське товариство, яке:

- а) має статутний капітал, поділений на визначену кількість акцій рівної номінальної вартості, і несе відповідальність за зобов'язаннями тільки майном товариства;
- б) має статутний фонд, розділений на частки, розмір яких визначається установчими документами, і несе відповідальність у межах вкладів учасників;
- в) займається підприємницькою діяльністю, учасники якого несуть солідарну відповідальність за зобов'язаннями товариства усім своїм майном;
- г) статутний фонд якого поділений на частки, розмір яких визначений установчими документами. Учасники такого товариства відповідають за його боргами своїми внесками до статутного фонду, а при недостатці цих сум — додатково належним їм майном в однаковому для всіх учасників кратному розмірі до внеску кожного учасника.

81. Згідно з вимогами чинного законодавства вибір певної організаційно-правової форми господарського товариства обмежений:

- а) для організації фондової біржі – лише у формі акціонерного товариства або товариства з обмеженою відповідальністю;
- б) створення довірчого товариства – у формі товариства з додатковою відповідальністю;
- в) створення ломбарду – у формі повного товариства;
- г) всі відповіді правильні.

82. Яке питання не є питанням виключної компетенції загальних зборів, що може бути делеговане іншим органам товариства:

- а) внесення змін у статут товариства;
- б) затвердження річних результатів діяльності товариства, включаючи його дочірні підприємства;
- в) винесення рішень про притягнення до майнової відповідальності посадових осіб органів управління товариства;
- г) створення, реорганізація і ліквідація дочірніх підприємств, філій, представництв, затвердження їхніх статутів і положень.

83. У який термін згідно з чинним законодавством має бути опубліковане повідомлення про проведення загальних зборів акціонерів:

- а) не раніше як за 30 днів до дати проведення;
- б) не пізніше як за 45 днів до дати проведення;
- в) не раніше як за 45 днів до дати проведення;
- г) не пізніше як за 30 днів до дати проведення.

84. Відповідно до міжнародних стандартів фінансової звітності власний капітал акціонерного товариства включає:

- а) акціонерний капітал (статутний фонд) та нерозподілені прибутки;
- б) банківські кредити; кошти, не виплачені постачальникам за придбані у них товари; кошти, що залучені шляхом випуску облігацій;
- в) акціонерний капітал (статутний фонд) та емісія додаткової кількості акцій;
- г) нерозподілений прибуток та кошти, що залучені шляхом випуску облігацій, та банківські кредити.

85. Резервний фонд акціонерного товариства:

- а) має фіксовану величину;
- б) має нижню межу, тобто не менш як 15 % статутного фонду;
- в) має фіксовану верхню межу не більше 45%.

86. Зі зменшенням обсягу виробництва величина постійних витрат у загальній їх сумі:

- а) зменшується;
- б) збільшується;
- в) залишається незмінною;
- г) змінюється залежно від конкретних умов;
- д) спочатку зменшується, а згодом зростає.

87. Управління за відхиленнями базується на:

- а) вивченні причин абсолютно всіх відхилень;
- б) вибірковому вивченні відхилень на основі виключно експертних оцінок;
- в) вибірковому вивченні відхилень на основі виключно статистичних оцінок;
- г) жодна з відповідей не може бути визнана правильною.

88. Суб'єктами корпоративного управління можуть бути:

- а) окремі громадяни;
- б) власники та менеджмент окремого підприємства;
- в) державні та недержавні органи;
- г) тільки б) та в).

89. Цінні папери, обіг яких дозволено на території України, можуть випускатися в таких формах:

- а) тільки в документарній формі;
- б) тільки в бездокументарній формі;
- в) у документарній та бездокументарній формах.

90. Частина прибутку (платіж), що проводиться на користь власника (довірених осіб власника) корпоративних прав, емітованих юридичною особою внаслідок розподілу частини її прибутку має назву:

- а) дохід;
- б) дивіденд;
- в) рента;
- г) відсоток.

91. Система управління, що характеризується широкою акціонерною власністю, коли вплив на прийняття рішень значною мірою залежить від менеджерів, застосування різних форм перехоплення контролю за корпорацією має назву:

- а) аутсайдерська;
- б) інсайдерська;
- в) корпоративна;
- г) функціональна.

92. Згідно з українським законодавством сума загальної номінальної вартості статутного фонду, під який випускаються акції для функціонування акціонерного товариства, має еквівалент не менше:

- а) 1150 мінімальних заробітних плат;
- б) 1200 мінімальних заробітних плат;
- в) 1250 мінімальних заробітних плат;
- г) 1300 мінімальних заробітних плат.

93. Реєстрація цінних паперів здійснюється:

- а) Комісією з цінних паперів та фондового ринку;
- б) Міністерством фінансів України;
- в) Обласним фінансовим управлінням;
- г) Державним комітетом з питань регуляторної політики та підприємництва.

94. Повний контроль над акціонерним товариством можливий при наявності пакета акцій:

- а) «25 відсотків плюс 1 акція»;

- б) «50 відсотків плюс 1 акція»;
- в) «60 відсотків плюс 1 акція»;
- г) «75 відсотків плюс 1 акція».

95. За якими акціями сплачуються дивіденди:

- а) за акціями, що належать акціонерам;
- б) за акціями, що знаходяться на балансі акціонерного товариства;
- в) за акціями, що належать акціонерам, знаходяться на балансі товариства, випускатимуться в обіг найближчим часом.

96. Цінний папір без установленого терміну обігу, що засвідчує пайову участь у статутному фонді акціонерного товариства, підтверджує членство в акціонерному товаристві та право на участь в управлінні ним, дає право його власникові на одержання частини прибутку у вигляді дивідендів, а також на участь у розподілі майна при ліквідації акціонерного товариства, має назву:

- а) облігація;
- б) приватизаційний сертифікат;
- в) акція;
- г) вексель.

97. Яку назву має капітал, який представлений цінними паперами акціонерного товариства:

- а) реальний;
- б) фіктивний;
- в) власний;
- г) обіговий.

98. Які фонди є обов'язковими для корпорацій:

- а) фіксований фонд та фіксовано-змінний фонд;
- б) інвестиційний фонд та фонд сплати дивідендів;
- в) фонд накопичення коштів для викупу власних акцій;
- г) інвестиційний фонд.

99. Назвіть окремих орган, який здійснює управління державним корпоративним сектором (державними акціонерними компаніями, державними корпоративними правами тощо):

- а) Кабінет Міністрів України;
- б) Фонд державного майна України;
- в) Національна академія наук України;
- г) правильно зазначені відповіді у пунктах а) та б);
- д) немає окремого органу.

100. До установчих документів господарського товариства належать:

- а) статут і рішення про випуск акцій, оформлене протоколом;

- б) установчий договір та рішення загальних зборів про випуск акцій в бездокументарній формі;
- в) статут і установчий договір, ліцензії, дозволи і патенти;
- г) установчий договір і статут.

101. Для формування статутного капіталу забороняється використання:

- а) готівкових грошей як первинних внесків;
- б) майна як вкладу;
- в) майна, що передається учасниками не тільки у власність, але й у користування господарському товариству;
- г) кошти, отримані під заставу і в кредит, та бюджетні кошти;
- д) бюджетні кошти та кошти, отримані в кредит.

102. Основною функцією лічильної і комісії товариства є:

- а) підрахунок голосів на загальних зборах;
- б) підготовка текстів нормативних актів і проектів рішень, що підлягають затвердженню загальними зборами;
- в) реєстрація акціонерів та їх представників, що не прибули на збори, перевірка їх повноважень і визначення наявності або відсутності кворуму.

103. До ключових учасників німецької моделі належать:

- а) корпоративні акціонери;
- б) керівники;
- в) уряд;
- г) біржі.

104. Середня повна собівартість одиниці продукції повністю визначається:

- а) нормами постійних витрат на одиницю продукції;
- б) величиною змінних витрат за певний період;
- в) обсягом виробництва продукції;
- г) всі відповіді вірні.

105. Функція обліку охоплює операції:

- а) спостереження та ідентифікації;
- б) регулювання;
- в) вимірювання та реєстрації;
- г) правильними є відповіді а), в);
- д) правильними є відповіді б), в).

106. Статистичний облік використовує для своїх потреб:

- а) дані бухгалтерського обліку;
- б) дані оперативного обліку;
- в) результати самостійних спостережень;
- г) усі попередні відповіді є правильними;
- д) правильними є відповіді а), в).

107. Корпоративний контроль – специфічна форма контролю в корпораціях, який охоплює:

- а) не лише внутрішні управлінські взаємовідносини, а й зовнішні;
- б) лише внутрішні управлінські процеси;
- в) лише зовнішні процеси;
- г) охоплює всі підсистеми управління.

108. За якими акціями сплачуються дивіденди:

- а) за акціями, що належать акціонерам;
- б) за акціями, що знаходяться на балансі акціонерного товариства;
- в) за акціями, що належать акціонерам, знаходяться на балансі товариства, випускатимуться в обіг найближчим часом.

109. Цінний папір без установленого терміну обігу, що засвідчує пайову участь у статутному фонді акціонерного товариства, підтверджує членство в акціонерному товаристві та право на участь в управлінні ним, дає право його власникові на одержання частини прибутку у вигляді дивідендів, а також на участь у розподілі майна при ліквідації акціонерного товариства, має назву:

- а) облігація;
- б) приватизаційний сертифікат;
- в) акція;
- г) вексель.

110. Яку назву має капітал, який представлений цінними паперами акціонерного товариства:

- а) реальний;
- б) фіктивний;
- в) власний;
- г) обіговий.

111. Функціональний аспект управління витратами включає блоки:

- а) прогнозування та планування;
- б) мотивації та організації;
- в) обліку та аналізу;
- г) всі відповіді вірні.

112. За частотою контрольних операцій контроль може бути:

- а) разовим;
- б) підсумковим;
- в) поточним;
- г) правильними є відповіді а), в).

113. Риси інсайдерської моделі корпоративного управління:

- а) концентрація капіталу;

- б) внутрішній контроль;
- в) особливий акцент на захисті міноритарних акціонерів в нормативних актах про компанії і про цінні папери;
- г) нейтралізація негативних наслідків інсайдерської діяльності.

114. Складові корпоративної культури:

- а) прийнята система лідерства;
- б) стилі вирішення конфліктів;
- в) прийнята символіка: лозунги, ритуали;
- г) усі перераховані.

115. Ключові учасники англо-американської моделі є:

- а) менеджери, директори, акціонери (особливо інституціональні), урядові агентства, біржі, саморегулювні організації і консалтингові фірми;
- б) базується навколо ключового банку і фінансово-промислової мережі чи кейрецу;
- в) банки і корпоративні акціонери;
- г) фондові біржі.

116. Акціонерне товариство – це:

- а) товариство, усі учасники якого займаються спільною підприємницькою діяльністю і несуть солідарну відповідальність за зобов'язаннями товариства усім своїм майном;
- б) товариство, статутний фонд якого поділений на частки, розмір яких визначається в установчих документах. Учасники такого товариства відповідають за його боргами своїми внесками до статутного капіталу, а при недостатності цих сум – додатково належним їм майном;
- в) товариство, що має статутний фонд, поділений на частки, розмір яких визначається установчими документами. Учасники товариства несуть відповідальність в межах своїх внесків;
- г) товариство, яке має статутний фонд, поділений на визначену кількість акцій рівної номінальної вартості і несе відповідальність за зобов'язаннями тільки своїм майном.

117. Чи можуть акції приватного акціонерного товариства бути предметом купівлі-продажу на фондовій біржі?

- а) так;
- б) ні.

118. За Статутом якого акціонерного товариства акціонери не можуть відчужувати належні їм акції без згоди інших акціонерів та товариства ?

- а) приватного;
- б) закритого;
- в) відкритого;
- г) публічного.

119. До неемісійних цінних паперів належать:

- а) акції;
- б) ощадні сертифікати;
- в) інвестиційні сертифікати;
- г) казначейські зобов'язання.

120. Організаційна форма інтеграції підприємств, що поєднує під єдиним фінансовим контролем цілу мережу різнобічних підприємств, що виникає в результаті злиття різних підприємств незалежно від їх горизонтальної чи вертикальної інтеграції, без будь-якої виробничої потужності – це:

- а) конгломерат;
- б) трест;
- в) союз;
- г) пул.

121. Яке з питань може бути включене до порядку денного загальних зборів акціонерів у такому вигляді:

- а) про регламент загальних зборів акціонерів;
- б) про організаційні питання;
- в) про порядок збільшення (зменшення) статутного фонду;
- г) про затвердження Положення про посадових осіб акціонерного товариства.

122. Для оцінки результативності управління портфелем потрібно визначити:

- а) фактичну дохідність портфеля за певний період; фактичний ризик портфеля;
- б) фактичний ризик портфеля; еталонний портфель;
- в) фактичну дохідність портфеля за певний період; фактичний ризик портфеля; еталонний портфель.

123. Типологія Д. Зонненфельда виділяє такі типи культури:

- а) «бейсбольна команда» і «клубна культура»;
- б) «академічна культура»;
- в) «оборонна культура»;
- г) усі перелічені.

124. У системі обліку витрат інформаційне ядро складають дані:

- а) оперативного обліку;
- б) статистичного обліку;
- в) бухгалтерського обліку;
- г) правильна відповідь а), в).

125. Управлінський аспект формування витрат пов'язаний із забезпеченням:

- а) потреб податкових органів;
- б) потреб самого підприємства;
- в) потреб акціонерів;
- г) правильними є відповіді б), в);
- д) правильними є відповіді а), в).

3.5 Тестові контрольні запитання з дисципліни «Управління проектами»

1. Проект – це:

- а) план довгострокових фінансових вкладень;
- б) бізнес-план;
- в) програма дій по використанню фінансових ресурсів;
- г) задум (завдання, проблема) та необхідні засоби його реалізації з метою досягнення бажаного економічного, технічного, технологічного чи організаційного результату.

2. До головних ознак проекту не належать:

- а) зміна стану для досягнення мети проекту;
- б) обмеженість у часі;
- в) обмеженість ресурсів;
- г) складність.

3. Окремі конкретні проекти чітко визначеної орієнтації та масштабу, що припускають певні спрощення проектування та реалізації, формування команди проекту тощо, називаються:

- а) монопроекти (або прості);
- б) мультипроекти;
- в) мегапроекти;
- г) макропроекти.

4. Управління проектом – це:

- а) мистецтво координувати людськими й матеріальними ресурсами протягом життєвого циклу проекту;
- б) сукупність заходів, спрямованих на реалізацію проекту, з метою отримання прибутку;
- в) процес управління командою, ресурсами проекту за допомогою спеціальних методів та прийомів з метою успішного здійснення поставленої мети;
- г) заходи, що спрямовані на реалізацію проекту.

5. До стадій життєвого циклу управління проектом не належать:

- а) зародження;

- б) зростання;
- в) зрілість;
- г) оцінка проекту;

6. На стадії зародження проекту здійснюється:

- а) планування та контроль;
- б) управління ризиком;
- в) управління організаційною структурою;
- г) проектний аналіз за аспектами.

7. Система управління проектами, при якій менеджер проекту не несе ніякої фінансової відповідальності за прийняття рішення, відповідає за координацію і управління розробкою та реалізації проекту, у контрактні відносини з іншими учасниками проекту не вступає, називається:

- а) основною;
- б) розширеною;
- в) проектною;
- г) всі відповіді вірні.

8. Основними критеріями прийняття проекту є:

- а) технічна та технологічна можливість його реалізації;
- б) довгострокова життєздатність та економічна ефективність;
- в) організаційне та адміністративне забезпечення;
- г) всі відповіді вірні.

9. Функція, яка забезпечує фінансовий контроль завдяки накопиченню, аналізу та складаннях звіту по витратах проекту, називається:

- а) управління обсягом;
- б) управління якістю та управління часом;
- в) управління контрактом та забезпеченням проекту;
- г) управління вартістю.

10. Аналіз можливості реалізації проекту не передбачає відповіді на запитання про:

- а) технічну узгодженість проекту;
- б) відповідність звичаям і традиціям;
- в) політичну ситуацію;
- г) обмінний курс валют;

11. При проведенні технічного аналізу не передбачаються:

- а) оцінка компонентів проекту;
- б) аналіз розташування проекту;
- в) розгляд процедур укладення контрактів;
- г) аналіз витрат і вигод;

12. При проведенні комерційного аналізу не передбачається розгляд:

- а) графіка поставок;
- б) доступності та якості потрібних ресурсів;
- в) форм розрахунків та виконання поставок;
- г) законодавчих обмежень.

13. При проведенні фінансового аналізу не розглядаються:

- а) обґрунтованість фінансових прогнозів;
- б) достатність оборотного капіталу;
- в) доцільність використання національних ресурсів;
- г) забезпеченість платоспроможності по кредитах.

14. Економічний аналіз не дозволяє оцінити:

- а) чи виправдане використання проектом національних ресурсів;
- б) конкретний попит на ці ресурси;
- в) можливості фінансування за рахунок різних джерел;
- г) необхідні стимули для різних учасників проекту.

15. Для досягнення максимальної оцінки проекту необхідно дотримуватись таких умов:

- а) особи, які керували розробкою та здійсненням проекту, повинні брати участь у проведенні завершальної оцінки;
- б) об'єктивність оцінки не повинна викликати сумніву;
- в) особи, які керували розробкою та здійсненням проекту, повинні брати участь у проведенні початкової та завершальної оцінки;
- г) всіх перелічених умов.

16. Грошовий потік – це:

- а) різниця між грошовими надходженнями і витратами;
- б) витрати матеріальних, фінансових та інтелектуальних ресурсів з метою одержання доходів;
- в) капітальні вкладення або кошти, вкладені в об'єкти розвитку;
- г) прибуток від інвестиційної діяльності.

17. Показник чистої теперішньої вартості відображає:

- а) відношення суми дисконтованих вигід до суми дисконтованих витрат;
- б) різницю між дисконтованими сумами грошових надходжень і витрат, які виникають при реалізації проекту;
- в) норму дисконту, за якою проект вважається економічно доцільним;
- г) міру зростання цінності фірми в розрахунку на одну грошову одиницю інвестицій.

18. Внутрішня норма дохідності (IRR) відображає:

- а) відтік або приплив грошових коштів по кожному року;
- б) тільки приплив грошових коштів по кожному року;

- в) приріст цінності фірми в результаті реалізації проекту;
- г) ставку дисконту, за якою проект не збільшує і не зменшує вартість фірми.

19. Організаційна структура управління проектом – це:

- а) сукупність взаємозалежних органів управління проектом, що перебувають на різних рівнях системи;
- б) організація взаємодії та взаємовідносин учасників інвестиційного процесу.
- в) підрозділи та їх взаємозв'язок;
- г) всі відповіді вірні.

20. Відповідно до внутрішньої функціональної структури управління проектами:

- а) керівництво здійснює лінійний керівник через групу підпорядкованих йому функціональних керівників, кожний з яких керує певними підрозділами в межах доручених функцій;
- б) створюються тимчасові проектні групи, які очолюють керівники проектів. Ці групи формують зі спеціалістів відповідних функціональних відділів;
- в) створюється спеціальний підрозділ для розв'язання конкретного завдання, а керівники проектів зосереджують свою увагу на виконанні конкретних завдань;
- г) всі відповіді вірні.

21. При розв'язанні проблемних завдань, пов'язаних з переорієнтуванням цілей організації чи зміною шляхів їх досягнення, найефективнішою формою реалізації проектів є:

- а) матричне управління;
- б) функціональне управління;
- в) проектне управління;
- г) всі відповіді вірні.

22. Планування проекту передбачає:

- а) планування віх для контролю якості проекту, планування ризиків;
- б) планування робіт, їх тривалості та взаємозв'язків;
- в) планування цілей і результатів, комунікацій та контрактів проекту;
- г) всі варіанти разом.

23. Фармацевтична фірма «Дарниця» працює з великою кількістю складних технологій, планує реалізувати проект налагодження випуску унікальних ліків за новою технологією у термін 8 міс. Яка із поданих організаційних структур найбільше відповідає вихідним умовам:

- а) функціональна;
- б) матрична;
- в) проектна;
- г) всі відповіді вірні.

24. Чи можна застосовувати функціональну, матричну і проектну організаційні структури управління разом у межах одного проекту на різних рівнях і фазах управління ним:

- а) так;
- б) ні;
- в) ні, бо це потребує додаткових витрат;
- г) всі відповіді вірні.

25. Для якої організаційної структури характерна проста система планування та звітності, оскільки всі члени команди тісно взаємодіють:

- а) функціональної;
- б) матричної;
- в) проектної;
- г) всі відповіді вірні.

26. Структура модульного зв'язку функціонує:

- а) на базі модулів, виконавці яких є повноправними членами проектної команди та залучаються до проектів на певний проміжок часу;
- б) як створена в процесі проекту команда, яка забезпечує учасників необхідною інформацією;
- в) як скомбінована система виконавців проекту та носить назву модулів;
- г) всі відповіді вірні.

27. Якщо команда учасників проекту формується з фахівців однієї спеціальності (професії) та за відповідним принципом об'єднується у функціональні підрозділи, то такий підхід має назву:

- а) функціональний;
- б) цільовий;
- в) масштабний;
- г) всі відповіді вірні.

28. Якщо в складній ієрархічній структурі керівники проміжних ланок спеціалізуються за предметною ознакою, то організаційна структура формується:

- а) по функціях проектування, планування, контролю тощо;
- б) на основі виконання спеціальних розділів проекту або спеціальних видів робіт;
- в) на основі керівництва об'єктів, розташованих в різних районах;
- г) всі відповіді вірні.

29. Планування проектів – це:

- а) процес, який передбачає складання бюджету проекту та внесення змін до нього відповідно до потреб для досягнення поставлених цілей проекту;
- б) процес, який передбачає визначення цілей і параметрів взаємодії між роботами та учасниками проекту, розподіл ресурсів та вибір і прийняття

організаційних, економічних та технологічних рішень для досягнення поставлених цілей проекту;

в) процес, який передбачає тільки складання бюджету проекту;

г) всі відповіді вірні.

30. Процес розробки планів охоплює такі етапи проектного циклу:

а) створення концепції проекту;

б) вибір стратегічного рішення щодо виконання проекту і розробка деталей проекту;

в) укладання контрактів та виконання робіт;

г) всі відповіді вірні.

31. На якій фазі управління проектами складається бізнес-план та попереднє техніко-економічне обґрунтування проекту:

а) доінвестиційній;

б) інвестиційній;

в) експлуатаційній;

г) всі відповіді вірні.

32. На якому рівні управління проектами розробляють поточні та оперативні плани:

а) концептуальному;

б) стратегічному;

в) тактичному;

г) всі відповіді вірні.

33. За ступенем охоплення робіт плани поділяються на:

а) поточні та оперативні;

б) зведені і детальні;

в) короткострокові, середньострокові та довгострокові;

г) прості, мультиплани та мегаплани.

34. Математичний метод, що мінімізує тривалість виконання проекту при заданих обмеженнях на ресурси – це :

а) метод «Стиск»;

б) метод «Калібрування»;

в) метод GERT;

г) метод PERT.

35. За експертними оцінками визначте очікувану тривалість роботи ремонту салону вагона, якщо: мінімально можлива тривалість роботи — 8 днів, максимально припустима – 16, а найімовірніша – 12 днів:

а) 32;

б) 8;

в) 12;

г) 13.

36. Який з процесів контролю не належить до допоміжних:

- а) контроль виконання плану проекту;
- б) підтвердження досягнення цілей;
- в) підтвердження якості;
- г) контроль та моніторинг ризиків.

37. До зовнішніх джерел змін проекту належить:

- а) зміна системи оподаткування;
- б) зміна графіків постачань матеріалів;
- в) зміна джерел фінансування проекту;
- г) реконструкція підприємства для досягнення цілей проекту.

38. Управління змінами – це:

- а) внесення змін у проект на прохання замовника чи за пропозицією підрядчика у разі невиконання фінансових умов проекту, що передбаченні бюджетом та/або кошторисною документацією;
- б) реєстрація всіх змін у змісті проекту (технології, обладнанні, вартісних показників, графіку виконання робіт тощо) з метою детального вивчення й оцінки наслідків змін, організації виконавців, що реалізують зміни у проекті, а також прогнозування майбутніх змін;
- в) внесення змін у проект на прохання замовника;
- г) всі відповіді вірні.

39. Структура проекту – це:

- а) спосіб управління проектом;
- б) комплекс взаємовідносин, що пов'язує виконавців проекту між собою;
- в) сукупність взаємопов'язаних елементів і процесів проекту, які представлені з різним ступенем деталізації;
- г) всі відповіді вірні.

40. Який із зазначених підходів не застосовується при структуризації проекту:

- а) за життєвим циклом проекту;
- б) за компонентами продукту;
- в) функціональний підхід;
- г) лінійний підхід.

41. WBS – це:

- а) ієрархічна структура, побудована з метою логічного розподілу усіх робіт із виконання проекту і подана у графічному вигляді;
- б) сукупність декількох рівнів, кожний з яких формується в результаті синтезу робіт попереднього рівня;
- в) ієрархічна структура, побудована з метою логічного розподілу усіх робіт із виконання проекту;

г) всі відповіді вірні.

42. Які підходи використовуються при застосуванні методу WBS:

- а) створення тільки WBS (структуризація в одному розрізі);
- б) створення WBS і CBS (у розрізі проекту й витрат на його реалізацію);
- в) правильної відповіді нема;
- г) правильні відповіді *а)* та *б)*.

43. Які з зазначених рівнів входять до WBS:

- а) проект та робочі пакети;
- б) стадії або субпроекти;
- в) системи або блоки;
- г) всі відповіді вірні.

44. Яке з перерахованих завдань не належить до процесу структуризації проекту:

- а) поділ проекту на блоки, що підлягають управлінню;
- б) розподіл відповідальності за елементами проекту й визначення зв'язку робіт із структурою організації (ресурсами);
- в) створення єдиної бази для планування, упорядкування кошторисів і контролю за витратами;
- г) всі відповіді вірні.

45. Дві ієрархічні схеми, які між собою пов'язані як ієрархія виробів та ієрархія робіт (нижній рівень відповідає пакетам робіт, які необхідні при розробці сіткового графіка), називаються:

- а) дерево цілей;
- б) дерево робіт;
- в) дерево ризиків;
- г) матриця відповідальності.

46. Який з елементів не слід враховувати при поєднанні структур проекту:

- а) робочу структуру проекту;
- б) організаційну структуру проекту;
- в) облік витрат;
- г) штатний розклад.

47. За принципами кодування (три цифри) код першого рівня представляє:

- а) загальну структуру проекту;
- б) відділи;
- в) групи;
- г) описання робочих пакетів.

48. Календарне планування – це:

- а) складання й коригування термінів виконання комплексів за роками та кварталами і визначення потреби у ресурсах для кожного етапу робіт;
- б) складання й коригування робіт із деталізацією завдань на місяць, тиждень або добу;
- в) складання й коригування розкладу виконання робіт, згідно з яким роботи, які виконуватимуть різні організації, взаємоузгоджуються в часі з урахуванням можливостей їх забезпечення матеріально-технічними та трудовими ресурсами;
- г) всі відповіді вірні.

49. Який з перерахованих типів оцінки календарного плану не використовується для аналізу можливості реалізації проекту:

- а) інтегральна оцінка надійності;
- б) екологічна оцінка;
- в) ресурсна оцінка;
- г) економічна оцінка.

50. Для аналізу економічних та фінансових можливостей проекту на стадії планування:

- а) необхідно оцінити наявність ресурсів для всіх робіт;
- б) необхідно оцінити вартість операцій залежно від тривалості їх виконання і отриману інформацію використати для аналізу можливостей реалізації проекту;
- в) необхідно розглянути альтернативні методи реалізації проекту;
- г) вірні відповіді б) та в).

51. Організаційна структура управління проектом – це:

- а) сукупність взаємопов'язаних органів управління, що розташовані на різних ступенях системи;
- б) частка проектної команди, що бере участь в управлінні;
- в) підрозділ, що прямо або побічно відповідає за результат проекту;
- г) організація, співробітники якої безпосередньо залучені до виконання проектних робіт.

52. Який з зазначених критеріїв не використовується з метою оптимізації календарного плану:

- а) мінімальна тривалість виконання проекту;
- б) мінімальна вартість та максимальне використання власних ресурсів;
- в) мінімальна кількість змін та максимальна зайнятість у період економічного спаду;
- г) максимальна задоволеність замовника.

53. Сіткове планування – це:

- а) одна з форм графічного відображення змісту робіт і тривалості виконання планів та довгострокових комплексів, проектних, планових, організаційних та інших видів діяльності підприємства, яка забезпечує оптимізацію на основі економіко-математичних методів та комп'ютерної техніки;

- б) планування, що передбачає доведення до підрозділів і безпосередніх виконавців тематики та номенклатури робіт із підготовки виробництва, проведення необхідних розрахунків з обсягу робіт, складання графіків виконання останніх;
- в) складання графіків виконання послідовних робіт;
- г) всі відповіді вірні.

54. Сіткова модель – це:

- а) інформаційно-динамічна модель, яка відображає взаємозв'язки між технічними елементами проекту;
- б) будь-які виробничі процеси чи інші дії, які призводять до досягнення певних результатів, подій;
- в) кінцеві результати попередніх робіт, що є моментом завершення планової дії;
- г) множина поєднаних між собою елементів для опису технологічної залежності окремих робіт і етапів майбутніх проектів.

55. Графіки, що мають зображення у вигляді кіл та поєднанні стрілками для визначення логічних зв'язків між роботами, називаються:

- а) стрільчаті;
- б) графіки передування;
- в) послідовні;
- г) всі відповіді вірні.

56. Спосіб відображення календарного графіка у вигляді таблиць для зображення наочності подання перебігу виконання робіт за проектом називається:

- а) табличний;
- б) графічний;
- в) послідовний;
- г) всі відповіді вірні.

57. Тривалість роботи проекту визначається як:

- а) сума витрат часу на виконання кожного елемента проекту;
- б) відношення трудомісткості робіт проекту до середньооблікової чисельності працюючих над проектом;
- в) це час, протягом якого доходи від реалізації повністю покривають витрати інвесторів проекту;
- г) всі відповіді вірні.

58. Оптимізація сіткових графіків полягає в:

- а) покращенні процесів планування, організації й утворенні комплексу робіт із метою скорочення витрат економічних ресурсів і підвищення фінансових ресурсів при заданих планових обмеженнях;
- б) комплексі досліджень щодо використання передових методів та технічних заходів у процесі планування технічної підготовки виробництва;

- в) формування графіків постачання ресурсів;
- г) всі відповіді вірні.

59. Який з поданих перелічених етапів не використовується при плануванні ресурсів:

- а) оцінка потреби у ресурсах;
- б) зіставлення потреби й наявності ресурсів;
- в) визначення потреби ресурсів по проекту;
- г) отримання необхідних ресурсів за підписаними договорами.

60. ТОВ «Ольга» підписало контракт з МНК «AVON» на отримання кредитної лінії розрахованої на 5 років, протягом яких буде відкрито мережу магазинів косметики у всіх регіонах північної частини України. Цей вид фінансування передбачає використання таких джерел фінансування як:

- а) власні;
- б) позикові;
- в) міжнародні інвестиції;
- г) асигнування з державного бюджету.

61. Планування контрактів містить такі процеси:

- а) визначення того, які ресурси та послуги необхідні в проекті;
- б) документування вимог до ресурсів та послуг і визначення потенційних постачальників;
- в) складання контрактів, що планується укласти;
- г) всі відповіді вірні.

62. Кошторис витрат проекту – це:

- а) документ, який визначає вартість проекту та є інструментом контролю й аналізу витрат грошових коштів на проект;
- б) перелік статей всіх видів надходжень та витрат у зведеній таблиці;
- в) напрямки витрачання коштів, затверджених при підписанні проекту;
- г) документ, який визначає перелік всіх видів ресурсів, що планується використовувати при реалізації проекту.

63. Складовими календаря бюджету проекту не є:

- а) календар витрат;
- б) умови платежів;
- в) критичні моменти реалізації проекту і засоби зниження пов'язаних із цим ризиків;
- г) розрахунок прибутків по проекту.

64. Залежність потреби в ресурсах від тривалості робіт, при якій протягом всього циклу виконання робіт, величина запланованих ресурсів не змінюється, називається:

- а) постійною;

- б) ступінчастою;
- в) трикутникомовою;
- г) всі відповіді вірні.

65. Бюджет проекту – це:

- а) план, який виражається у кількісних показниках і відображає витрати, необхідні для досягнення поставленої мети;
- б) комплекс документальних розрахунків, необхідних для визначення розміру витрат на проект;
- в) це документ, що визначає вартість проекту;
- г) це інструмент контролю й аналізу витрат коштів і ресурсів на проект.

66. Кошторисна вартість матеріалів, конструкцій, деталей та напівфабрикатів включає:

- а) лише купівельну вартість;
- б) включає вартість придбання;
- в) включає їх вартість, витрати на упакування, реквізити, доставку, а також заготівельно-складські витрати;
- г) включає всю суму витрат на їх доставку, а також заготівельно-складські витрати.

67. Фінансовий бюджет проекту складається з:

- а) бюджету витрат на збут, на адміністративні витрати та бюджету прибутку;
- б) бюджету виробничої собівартості готової продукції та бюджету собівартості реалізованої продукції;
- в) бюджету капіталовкладень, бюджету коштів та бюджету балансів;
- г) всі відповіді вірні.

68. Контроль проектної діяльності – це:

- а) процес, у якому керівник проекту встановлює, чи досягнуто поставлених цілей, виявляє причини дестабілізації процесу виконання роботи і обґрунтовує прийняття управлінських рішень, що коригують виконання завдань раніше, ніж буде нанесений збиток;
- б) процес, у якому керівник проекту встановлює обмеження, слідкує за дотриманням дисципліни, що виключає можливість самостійних дій, з метою досягнення поставлених цілей у встановлені строки, уникнення дестабілізації процесу виконання завдань та координування наявних відхилень;
- в) процес, у якому керівник проекту встановлює обмеження, слідкує за дотриманням дисципліни, що виключає можливість самостійних дій, з метою досягнення поставлених цілей;
- г) всі відповіді вірні.

69. Визначення проект-менеджером правильності прийнятих рішень, здійснення проекту за часом, вартістю, ресурсами, вирішення необхідності внесення змін до плану реалізації проекту є:

- а) метою та призначенням контролю;
- б) завданням контролю;
- в) змістом функції контролю в управлінському проекті;
- г) всі відповіді вірні.

70. Яка із перелічених процедур не є завданням контролю проектної діяльності:

- а) оцінка відхилень за певними критеріями;
- б) моніторинг (спостереження за реалізацією проекту);
- в) виявлення відхилень від цілей реалізації проекту за допомогою критеріїв, які фіксують у календарних планах;
- г) прогнозування наслідків зміни ситуації.

71. Який вид контролю здійснюється безпосередньо під час реалізації проекту з метою оперативного регулювання:

- а) попередній;
- б) поточний;
- в) заключний;
- г) всі відповіді вірні.

72. Контроль за проектною діяльністю передбачає:

- а) максимальну увагу приділяти витратним показникам проекту;
- б) максимально вивчати показники, що характеризують взаємовідносини учасників проекту;
- в) аналіз статистичних параметрів виконуваних процесів;
- г) вірні відповіді б) та в).

73. Залежно від необхідної точності розрізняють такі технології оцінки виконання проекту:

- а) контроль у момент завершення робіт;
- б) контроль у момент готовності робіт на 50% та регулярний оперативний контроль;
- в) контроль у заздалегідь визначених точках проекту;
- г) д) всі відповіді вірні.

74. Звіт не повинен включати такий пункт як:

- а) кошторисну вартість;
- б) фактичні результати;
- в) прогнозні результати;
- г) визначення беззбитковості проекту.

75. Технології поточного контролю включають:

- а) контроль на момент закінчення робіт та регулярний оперативний контроль;
- б) контроль в момент 50 % готовності робіт;
- в) контроль в момент заздалегідь у встановлених певних точках проекту;
- г) всі відповіді вірні.

76. Ризик інвестиційного проекту – це:

- а) ймовірність того, що проект буде реалізовано;
- б) очікуване значення NPV проекту;
- в) міра невизначеності одержання очікуваного рівня доходності при реалізації даного проекту;
- г) всі відповіді вірні.

77. Несхильність інвесторів до ризику означає, що:

- а) інвестори не вкладатимуть кошти в ризиковані проекти;
- б) інвестори вкладатимуть кошти в ризиковані проекти;
- в) інвестори не підуть на додатковий ризик, якщо не очікують, що це буде компенсовано додатковими доходами;
- г) всі відповіді вірні.

78. Завдання комерційного аналізу — це:

- а) оцінити проект щодо кінцевого споживання пропонованої проектом продукції чи послуг;
- б) дослідження витрат і результатів щодо інтересів конкретних організацій — учасників проекту, метою яких є отримання прибутку.
- в) оцінити вплив результатів здійснення проекту на доходи й витрати його бюджету.

79. Відмова від певної діяльності чи істотна (радикальна) її трансформація, у результаті якої ризик зникає, називається:

- а) скасуванням ризику;
- б) запобіганням та контролюванням ризику;
- в) страхуванням ризику;
- г) поглинанням ризику.

80. Команда управління проектом – це:

- а) частка проектної команди, що бере участь в управлінні;
- б) підрозділ, що прямо або побічно відповідає за результат проекту;
- в) організація, співробітники якої безпосередньо залучені до виконання проектних робіт.

81. Інструменти управління проектними ризиками, відповідно до яких створюються резервні фонди окремих учасників проектної діяльності та проекту загалом, застави в різноманітних формах є:

- а) організаційними;
- б) технічними;
- в) кадровими;
- г) фінансовими.

82. Податковий ризик містить:

- а) зміну податкового законодавства та рішення податкової служби, які знижують податкові переваги;
- б) можливість використати з тих або інших причин податкові пільги, встановлені законодавством;
- в) зниження податкових ставок, що сприяє підвищенню величини прибутку у подальших періодах;
- г) всі відповіді вірні.

83. Точка беззбитковості характеризує:

- а) обсяг продажу, при якому виручка від реалізації продукції перевищує витрати на виробництво даного обсягу продукції;
- б) обсяг продажу, при якому виручка від реалізації продукції нижче витрат на її виробництво;
- в) обсяг продажу, при якому виручка від реалізації продукції співпадає з витратами виробництва;
- г) всі відповіді вірні.

84. Технічні методи зниження ризиків:

- а) засновані на впровадженні різних технічних заходів, наприклад, система протипожежного контролю, банківських електронних розрахунків та ін.;
- б) включають страхування, заставу, неустойку (штраф, пеню) тощо;
- в) включають комплекс заходів, спрямованих на попередження втрат від ризику у разі виникнення несприятливих обставин, а також на їх компенсацію у разі виникнення втрат;
- г) всі відповіді вірні.

85. Метод зниження ризику, який передбачає систему відшкодування втрат страхувальниками при виникненні страхових випадків із спеціальних страхових фондів називається:

- а) розподіл ризику між учасниками проекту;
- б) страхування;
- в) резервування коштів на покриття непередбачених витрат;
- г) нейтралізація часткових ризиків та зниження ризику в плані фінансування.

86. З яких фаз складається життєвий цикл:

- а) концепція, проектування, будівництво, монтаж налагодження устаткування, іспит, завершення;
- б) ініціація, розробка, реалізація, регулювання;
- в) концепція, планування, реалізація, завершення;
- г) бізнес-план, планування, контроль, регулювання.

87. Процеси ініціації передбачають:

- а) ухвалення рішення про початок виконання проекту;
- б) визначення цілей і критеріїв успіху проекту й розробку робочих схем їхнього досягнення;

в) координацію людей та інших ресурсів для виконання плану.

88. Моніторинг ходу робіт проекту належать до функцій:

- а) управління контрактами;
- б) управління інформаційними системами;
- в) управління персоналом проекту;
- г) управління ризиком.

89. Кожна область знань з управління проектами складається з набору:

- а) організаційних структур;
- б) процесів управління;
- в) робіт;
- г) стандартів.

90. Ініціатором проекту може бути:

- а) будь-хто із учасників проекту;
- б) лише член команди проекту;
- в) будь-хто із контракторів;
- г) лише замовник.

91. Організаційна структура проекту:

- а) типова для всіх проектів;
- б) залежить від замовника;
- в) залежить від масштабу, типу, виду проекту;
- г) типова для предметної області.

92. Стадія розробки плану реалізації проекту вважається завершеною тоді, коли:

- а) складено комплексний (зведений, головний, генеральний) календарний план;
- б) складено перелік віх;
- в) складені відомості потреб у ресурсах;
- г) складений перелік організаційно-технологічних заходів з реалізації проекту.

93. Визначте тривалість роботи «Написання коду» (в днях), проекту створення інформаційної системи станції за нормативними розрахунковими методами, якщо трудомісткість виконання роботи – 24 людино-дні, кількість ресурсу «програміст» на цій роботі – 1 люд., обсяг роботи у фізичних одиницях – 21 стрічка коду, число змін – 2.

- а) 12;
- б) 10;
- в) 8;
- г) 22.

94. На кожному структурному рівні сумарне значення характеристик проекту (обсяги робіт, вартість, ресурси, кількість виконавців) повинно:

- а) співпадати;

- б) дорівнювати найменшому значенню;
- в) дорівнювати середньому значенню;

95. Аналіз чутливості – це:

- а) техніка аналізу проектного ризику, яка показує, як змінити значення NPV-проекту при заданій зміні вхідної змінної за інших рівних умов;
- б) інструмент для оцінювання пріоритетності ризиків;
- в) зручний інструмент для відображення процесу мислення і структуризації інформації у візуальній формі;
- г) техніка аналізу проектного ризику, що дає змогу врахувати як чутливість NPV до зміни вхідних змінних, так і інтервал, в якому перебувають їх імовірні значення.

96. Для кількісної оцінки ризиків використовується показник:

- а) термін окупності;
- б) коефіцієнт трансформації;
- в) точка беззбитковості;
- г) середньоквадратичне відхилення.

97. Аналіз сценаріїв – це:

- а) техніка аналізу проектного ризику, що дає змогу врахувати як чутливість NPV до зміни вхідних змінних, так і інтервал, в якому перебувають їх імовірні значення;
- б) інструмент для оцінювання пріоритетності ризиків;
- в) зручний інструмент для відображення процесу мислення і структуризації інформації у візуальній формі;
- г) техніка аналізу проектного ризику, яка показує, як змінити значення NPV-проекту при заданій зміні вхідної змінної за інших рівних умов.

98. Для визначення повної вартості проекту слід врахувати:

- а) найважливіші ресурси;
- б) всі ресурси, які використовуються в проекті;
- в) всі теперішні і прогнозовані ресурси, які використовуються в проекті;
- г) всі перераховані варіанти.

99. Поглинання ризику – це:

- а) відмова від певної діяльності чи істотна (радикальна) її трансформація, у результаті якої ризик зникає;
- б) коли учасники мають можливість ефективно впливати на чинники ризику і зменшувати можливість настання негативних подій;
- в) зменшення збитків від діяльності за рахунок фінансової компенсації з боку страхових фондів;
- г) спосіб діяльності, коли при матеріалізації ризику збитки повністю несе його учасник (учасники).

100. Стратегія проекту – це:

- а) загальне бачення шляху досягнення цілей;
- б) генеральна мета проекту, яка визначається кінцевими результатами проекту, набором задоволених потреб та сукупністю споживачів;
- в) бажані результати дій, що вирішують поставлену проблему і які повинні бути досягнуті в ході реалізації проекту.

101. Процеси управління передбачають:

- а) визначення необхідних коригувальних впливів, їхнє узгодження, твердження і застосування;
- б) формалізацію виконання проекту і підведення його до впорядкованого фіналу;
- в) визначення відповідності плану і виконання проекту поставленим цілям і критеріям успіху та прийняття рішень про необхідність застосування коригувальних впливів.

102. Інноваційні проекти – це:

- а) комплекс взаємопов'язаних заходів інвестиційного характеру, спрямованих на комерційне застосування науково-технічних розробок, освоєння нових видів продукції, послуг, впровадження новітніх технологій;
- б) розробка нового продукту, дослідження у галузі будівельних конструкцій чи розробка нової інформаційно-керуючої системи;
- с) реформування системи соціального забезпечення, охорони здоров'я, соціальний захист незабезпечених верств населення, подолання наслідків стихійних лих і соціальних потрясінь.

103. Матрична структура управління:

- а) взаємовідносини базуються на прямих вертикальних зв'язках «керівник – підлеглий». З метою розв'язання конкретних проблем створюються тимчасові проектні групи, які очолюють керівники проектів;
- б) для розв'язання конкретного завдання на підприємстві створюють спеціальну робочу групу, яку після реалізації проекту розпускають;
- в) управління здійснює лінійний керівник через групу підпорядкованих йому функціональних керівників, кожний з яких керує певними підрозділами в межах доручених функцій.

104. Хто реалізує різні інтереси у процесі здійснення проекту, сформує власні вимоги відповідно до цілей та мотивації і впливає на проект, виходячи зі своїх інтересів, компетенції та ступеня залучення до проекту:

- а) учасники проекту;
- б) топ-менеджмент;
- в) конкуренти;
- г) консультанти.

105. До запобіжних витрат, пов'язаних із забезпеченням якості, належать:

- а) витрати на інспекційні перевірки, лабораторний і інспекційний контроль;
- б) витрати на відбракування, ремонт тощо;
- в) витрати на забезпечення якості проекту, навчання персоналу тощо;
- г) витрати на повернення продукції, задоволення скарг споживачів, необхідні заходи у відповідь.

106. Роботи, пов'язані із забезпеченням якості проектів, базуються на застосуванні стандартів:

- а) Міжнародної організації зі стандартизації;
- б) Всеукраїнської організації зі стандартизації при КМУ;
- в) Державного комітету управління якістю України;
- г) Комітету по управлінню якістю СНД.

107. Який із поданих перелічених елементів не належать до процесу управління якістю проектів:

- а) основні положення, що передбачають узгодження інтересів замовника та команди проекту;
- б) забезпечення якості;
- в) контроль якості;
- г) стратегічне планування.

108. Основним положенням концепції системного управління якістю проектів є:

- а) кожен учасник проекту причетний (у певних межах) до якості проекту загалом;
- б) комплексне управління якістю проекту;
- в) відповідальність за стан якості проекту несе лабораторія підприємства;
- г) проект є цілісною системою, якою необхідно управляти.

109. Для якої стадії проекту з метою організації контролю якості необхідний дозвіл пусконаладжувальної організації та приймальної комісії:

- а) доінвестиційної;
- б) розробки проекту;
- в) реалізації;
- г) здачі об'єкта.

110. Який з поданих перелічених елементів не висвітлюється в Програмі забезпечення якості проекту:

- а) організаційна структура, у межах якої буде реалізовуватися дана програма;
- б) розрахунок прибутку від проекту за умов дотримання всіх стандартів якості;
- в) перелік практичних заходів для досягнення необхідних показників якості;
- г) повноваження осіб, що забезпечують організацію виконання намічених програмою заходів.

111. Види контролю якості за місцем у технологічному процесі класифікуються на:

- а) візуальний та інструментальний;
- б) вхідний, операційний та приймальний;
- в) безперервний та вибіркового;
- г) самоконтроль та контроль з боку працівників технічних служб.

112. Найважливішою складовою контролю якості проекту є:

- а) контроль розробки проектної документації;
- б) технічна інспекція;
- в) контроль графіка постачання устаткування, конструкцій і матеріалів;
- г) реєстрація заходів забезпечення якості.

113. Методичне керівництво за системою контролю якості в Україні здійснюють:

- а) Держстандарт України;
- б) Держбуд України;
- в) Держнагляд України;
- г) всі відповіді вірні.

114. Технічну інспекцію на підприємстві здійснює:

- а) директор;
- б) майстер цеху безпосередньо у процесі виробництва;
- в) інспектор постачальника;
- г) відділ технічного контролю.

115. Формуючи команду, проект-менеджер намагається:

- а) обрати декількох лідерів, які б координували реалізацію проекту;
- б) об'єднати всіх членів команди загальною метою й завданням;
- в) індивідуалізувати кожного члена команди;
- г) проводити конкуренцію між членами команди.

116. До основних організаційних проблем, які вирішує проект-менеджер, належать:

- а) встановлення заробітної плати учасникам проекту;
- б) створення професійно-стимулюючого оточення;
- в) забезпечення групи кваліфікованим технічним персоналом;
- г) залучення підтримки керівництва.

117. Вдале забезпечення поточного процесу контролю, своєчасного виконання графіків і плану, завершення кожної стадії життєвого циклу проекту характеризує таку рису проект-менеджера:

- а) спроможність до розв'язання проблем та орієнтація на результат;
- б) впевненість в собі;
- в) перспективність, стратегічне мислення;

г) комунікабельність, зацікавленість у людях та уміння вести переговори.

118. Які організаційні структури, як правило, застосовують у практиці формування проектної команди:

- а) матрична;
- б) лінійно-функціональна;
- в) проектна;
- г) вірні відповіді а) та в).

119. Виникнення конфлікту завжди гальмує процес реалізації проекту:

- а) так;
- б) ні;
- в) можливо;
- г) в більшій частині, да.

120. У випадку, якщо дві групи, що беруть участь у реалізації проекту, конкурують через ресурси та кошти, то такий конфлікт є:

- а) міжособистісний;
- б) груповий;
- в) міжгруповий;
- г) системний;

121. Проект-менеджер при офіційних переговорах по контракту і при неформальних переговорах з учасниками проекту приймає точку зору іншої сторони, але до певної межі. В такій ситуації він використовує такий метод управління конфліктом:

- а) ухилення та вирішення проблем;
- б) пристосування;
- в) компромісу;
- г) форсування.

122. Область знань з управління проектами:

- а) особлива область, яка визначається її вимогами до знань і має такі складові: процеси, практики, входи, виходи, інструменти;
- б) знання команди управління проектом;
- в) база знань експертної системи;
- г) область застосування результатів проекту.

123. Керівник проекту одноособово вирішує всі питання, повністю придушує ініціативу, надає перевагу чіткій дисципліні, покарання – основний метод впливу, похвала використовується лише для обраних. В даних умовах реалізації проекту керівник використовує наступний стиль управління:

- а) авторитарний;
- б) демократичний;
- в) ліберальний;

г) жорсткий авторитарний.

124. Ділові ігри, навчальні ситуації, моделювання, лекція, рольові ігри використовуються при використанні такого методу розвитку команди:

- а) навчання поза робочим місцем;
- б) навчання на робочому місці;
- в) постійна робота над собою;
- г) всі відповіді вірні.

125. ПрАТ «Укртранссервіс» планує реалізувати великий проект з будівництва об'єкта, необхідне сукупне управління трудовими, фінансовими, матеріальними та енергетичними ресурсами, оперативне виконання у встановлені строки. Яка із наступних організаційних структур найбільше відповідає вихідним даним:

- а) функціональна;
- б) матрична;
- в) проектна;
- г) всі відповіді вірні.

126. Фінансовий аналіз проекту передбачає:

- а) дослідження витрат і результатів щодо інтересів конкретних організацій – учасників проекту, метою яких є отримання прибутку;
- б) оцінку проекту щодо кінцевого споживання пропонованої проектом продукції чи послуг.
- в) оцінку впливу результатів здійснення проекту на доходи й витрати його бюджету;
- д) немає вірної відповіді.

127. Для одержання узагальненого показника реалізації проекту з метою контролю потрібно:

- а) розробити систему показників, на основі яких порівняти виконання робіт за часом і вартістю;
- б) визначити обсяги виконання робіт;
- в) визначити грошові витрати на реалізацію проекту;
- г) вірні відповіді а) та б).

128. Яке з обмежень на проект виведення нового продукту на ринок є найважливішим для його успіху?

- а) ризику;
- б) якість;
- в) час;
- г) вартість.

129. Розрізняють такі типи оцінок можливості реалізації проекту:

- а) логічну, часову, ресурсну, економічно-фінансову;
- б) матричну, базову, фінансову, ресурсну;

- в) проектну, продуктову, економічну, соціальну;
- г) часову, ресурсну, економічну, соціальну.

130. Матриця відповідальності – це:

- а) схема, що пов'язує пакети робіт з організаціями-виконавцями (використовується для контролю відповідності розподілу ролей цілям проекту);
- б) схема, що пов'язує ресурси з організаціями-постачальниками (використовується для контролю розподілу та використання ресурсів проекту);
- в) правильні відповіді а) та б);
- г) всі відповіді вірні.

131. Управління якістю проекту охоплює:

- а) всі фази ЖЦ проекту;
- б) фазу завершення проекту;
- в) фазу планування;
- г) фазу реалізації.

132. Управління командою передбачає:

- а) лідерство в її створенні;
- б) робота в складі команди;
- в) групова динаміка;
- г) всі відповіді вірні.

133. Місія проекту визначається:

- а) командою і результатами проекту, потребами, які задовольняються;
- б) завданнями і замовником проекту;
- в) результатами проекту, потребами, які задовольняються, сукупністю споживачів;
- г) місією організації.

134. Сутність логічної оцінки реалізованості проекту така:

- а) це розрахунок і аналіз часових характеристик робіт;
- б) це забезпечення позитивного балансу коштів як особливого виду ресурсу;
- в) це врахування логічних обмежень на можливий порядок виконання робіт в часі згідно з особливостями проекту та його предметної області;
- г) це врахування обмеженості наявних чи доступних ресурсів у кожен момент часу виконання проекту.

135. Якщо результати проекту є чітко визначеними, декомпозиція проекту здійснюється з орієнтацією:

- а) на фази ЖЦ;
- б) на її результат;
- в) на якість проекту;
- г) на вартість проекту.

136. Для досягнення ефективності функцій контролю звіти мають містити такі позиції:

- а) кошторисну вартість (для порівняння фактичних і прогнозованих результатів);
- б) фактичні результати на певну дату або період;
- в) прогнозовані результати;
- г) всі відповіді вірні.

137. Управління ризиками протягом ЖЦ проекту здійснюється:

- а) на фазі ініціації;
- б) на фазі планування;
- в) на всіх фазах ЖЦ проекту;
- г) на фазі реалізації.

138. Сукупність характеристик об'єкта, що визначають його здатність задовольняти встановлені і передбачувані потреби – це:

- а) якість;
- б) процес;
- в) явище;
- г) подія.

139. Команда проекту – це:

- а) група людей, що мають високу кваліфікацію в певній області й максимально віддані загальній цілі діяльності своєї організації, для досягнення якої вони діють спільно, взаємно погоджуючи свою роботу;
- б) частка проектної команди, що бере участь в управлінні;
- в) підрозділ, що прямо або побічно відповідає за результат проекту;
- г) організація, співробітники якої безпосередньо залучені до виконання проектних робіт.

140. Сутність часової оцінки реалізованості проекту така:

- а) це врахування логічних обмежень на можливий порядок виконання робіт в часі згідно з особливостями проекту та його предметної області;
- б) це врахування обмеженості наявних чи доступних ресурсів у кожен момент часу виконання проекту;
- в) це розрахунок і аналіз часових характеристик робіт;
- г) це забезпечення позитивного балансу коштів як особливого виду ресурсу.

141. Методи сіткового планування – це:

- а) методи, які описують декомпозицію проекту на ієрархічно підлеглі частини;
- б) методи, основна мета яких полягає в тому, щоб зменшити до мінімуму тривалість проекту;
- в) набір методів візуалізації управління проектом;
- г) методи, основна мета яких полягає в оптимізації комунікації в проекті.

142. Кошторис – це:

- а) комплекс документальних розрахунків, необхідних для визначення розміру витрат на проект;
- б) визначення необхідних ресурсів та їх кількості для успішного завершення проекту;
- в) план, який виражається у кількісних показниках в певних розрізах і відображає витрати, необхідні для досягнення цілей проекту.

143. Залежно від тяжкості проявів розрізняють такі види ризиків:

- а) втрачена вигода;
- б) збитки;
- в) банкрутство;
- г) всі варіанти вірні.

144. Діаграма Парето використовується в управлінні проектами для:

- а) ідентифікації ризику;
- б) контролю якості;
- в) підготовку тендерів;
- г) вибору альтернативного проекту.

145. Роботи, які лежать на критичному шляху, мають часовий резерв, що дорівнює:

- а) тривалості останньої роботи проекту;
- б) 0;
- в) тривалості останньої фази проекту;
- г) 1.

146. Командний дух у проекті створюється і підтримується шляхом:

- а) індивідуальної мотивації;
- б) колективної постановки цілей;
- в) соціальних заходів;
- г) всі відповіді вірні.

147. Управління проектом – це:

- а) діяльність, спрямована на реалізацію проекту з максимально можливою ефективністю при заданих обмеженнях за часом, коштами (і ресурсами), а також якості кінцевих результатів проекту;
- б) комплекс взаємозв'язаних соціально-економічних заходів, спрямованих на досягнення генеральних цілей або реалізацію певного напрямку розвитку декількох мульти- та монопроектів;
- в) всі варіанти правильні.

148. До основних функцій управління проектом належать:

- а) управління персоналом;
- б) управління ризиком;

- в) управління якістю.
- г) управління комунікаціями.

149. Метод критичного шляху – це:

- а) метод бюджетування, який призначений для розрахунку резервного фонду («поплавка») проекту;
- б) метод структуризації проекту;
- в) аналітичний розрахунковий метод, що дозволяє спрогнозувати найоптимістичніші, найпесимістичніші і найбільш вірогідні терміни виконання робіт;
- г) метод, який дозволяє визначити максимальну продовжуваність послідовності взаємозв'язаних робіт від початкової до кінцевої дії.

150. Сутність ресурсної оцінки реалізованості проекту така:

- а) це розрахунок і аналіз часових характеристик робіт;
- б) це врахування логічних обмежень на можливий порядок виконання робіт в часі згідно з особливостями проекту та його предметної області;
- в) це забезпечення позитивного балансу коштів як особливого виду ресурсу;
- г) це врахування обмеженості наявних чи доступних ресурсів у кожен момент часу виконання проекту.

151. Управління якістю в проекті – це:

- а) розділ управління проектами, що складається з процесів, які гарантують, що продукт проекту, а також сам проект задовольнятимуть ті потреби учасників проекту, заради яких він створювався;
- б) розділ управління проектами, що забезпечує якісну інтеграцію всіх процесів проекту;
- в) управління стандартами проекту.

152. Лінія прогресу показує:

- а) пріоритетні роботи проекту;
- б) прогресивний підхід до оптимізації статистики проекту;
- в) просування в роботі над проектом;
- г) ефективне використання ресурсів проекту.

153. Проектний ризик – це:

- а) підвищення ймовірності позитивних для цілей проекту подій і зниження ймовірності несприятливих подій;
- б) міра серйозності негативних наслідків, рівень збитків або оцінка потенційних можливостей, пов'язаних з ризиком;
- в) небезпека небажаних відхилень від очікуваних станів проекту у майбутньому, із розрахунку яких і приймаються рішення в даний момент;
- г) міра можливості того, що наслідок (дія) ризику дійсно буде мати місце.

154. Портфель проектів – це:

- а) сукупність як зв'язаних, так і не зв'язаних проектів, тобто сукупність всіх проектів компанії, виконуваних у цей час;
- б) запланований комплекс економічно-соціальних, науково-дослідних заходів, спрямованих на досягнення генеральних цілей або реалізацію певного напрямку розвитку;
- в) запланований комплекс науково-дослідних заходів, спрямованих на досягнення генеральних цілей;
- г) всі відповіді вірні.

155. Соціальні проекти – це:

- а) приватизація підприємства, створення аудиторської системи, введення нової системи податків;
- б) реформування підприємства, реалізація концепції нової системи управління, створення нової організації чи проведення міжнародного форуму;
- в) реформування системи соціального забезпечення, охорони здоров'я, соціальний захист незабезпечених верств населення, подолання наслідків стихійних лих і соціальних потрясінь.

156. До основних ознак проекту не належать:

- а) кількісна вимірюваність;
- б) часовий горизонт дії;
- в) обмеженість ресурсів;
- г) життєвий цикл.

157. Завершеним проект вважається, коли:

- а) вичерпані фінансові ресурси проекту;
- б) відсутня мотивація учасників проекту;
- в) закінчився термін проекту;
- г) досягнуті цілі проекту.

158. Економічний аналіз:

- а) вивчає проблему ефективності проекту з позиції суспільства загалом, для якого з певних причин ціни купівлі (наприклад сировини) і продажу продукції проекту не завжди є прийнятними щодо витрат і вигод;
- б) досліджує вплив результатів здійснення проекту на доходи й витрати його бюджету;
- в) досліджує витрати і результати щодо інтересів конкретних організацій – учасників проекту, метою яких є отримання прибутку.

159. На ранніх стадіях проекту, коли результати ще чітко не визначені, структурну декомпозицію можна будувати опираючись:

- а) на вартість проекту;
- б) на результати;
- в) на тривалість проекту;
- г) на фази життєвого циклу проекту.

160. Метод PERT – це:

- а) набір методів, який призначений для управління розкладом проекту;
- б) процес складання й коригування розкладу проекту, що полягає у визначенні календарних дат виконання всіх робіт;
- в) аналітичний розрахунковий метод, що дозволяє спрогнозувати найоптимістичніші, найпесимістичніші і найбільш вірогідні терміни виконання робіт (у ході аналізу будується середньозважена оцінка), виключає при цьому повторення одних і тих самих робіт в один і той же час;
- г) метод планування робіт в рамках проекту, включаючи управління цими роботами і складання графіка їхнього виконання.

161. Прогрес проекту – це:

- а) регулярний вимір параметрів проекту й ідентифікація виникаючих відхилень;
- б) просування у виконанні робіт проекту у напрямку до досягнення його цілей;
- в) реакція на коригуючі впливи щодо виникаючих відхилень;
- г) моніторинг і прогнозування ходу робіт.

162. Економічні проекти – це:

- а) приватизація підприємства, створення аудиторської системи, введення нової системи податків;
- б) запровадження на підприємстві сучасної інформаційної системи;
- в) реформування підприємства, реалізація концепції нової системи управління, створення нової організації чи проведення міжнародного форуму.

163. Процеси аналізу передбачають:

- а) визначення відповідності плану і виконання проекту поставленим цілям і критеріям успіху та прийняття рішень про необхідність застосування коригувальних впливів;
- б) формалізацію виконання проекту і підведення його до впорядкованого фіналу;
- в) визначення необхідних коригувальних впливів, їхнє узгодження, затвердження і застосування.

164. Головною функцією інноваційної діяльності є:

- а) виробнича функція;
- б) функція управління;
- в) функція мети;
- г) функція зміни.

165. Сутність фінансової оцінки реалізованості проекту така:

- а) це забезпечення позитивного балансу коштів як особливого виду ресурсу;
- б) це розрахунок і аналіз часових характеристик робіт;
- в) це врахування логічних обмежень на можливий порядок виконання робіт в часі згідно з особливостями проекту та його предметної області;

г) це врахування обмеженості наявних чи доступних ресурсів у кожен момент часу виконання проекту.

166. Для чого необхідно проводити структурування проекту?

- а) для визначення тривалості робіт, зв'язаних з виконанням проекту;
- б) для визначення взаємозв'язку між роботами;
- в) для визначення вартості робіт проекту;
- г) для поділу проекту на керовані структурні елементи.

167. Визначте тривалість роботи (в днях) за нормативними розрахунковими методами, де трудомісткість виконання роботи «Аналіз звітності вагонного депо» — 2 людино-дні, число виконавців — 2, обсяг роботи у фізичних одиницях — 16 стор., число змін — 1.

- а) 5;
- б) 1;
- в) 6;
- г) 2.

168. Математичний метод, що скорочує тривалість виконання проекту без зміни його предметної області – це:

- а) метод «Стиск»;
- б) метод «Калібрування»;
- в) метод GERT;
- г) метод PERT.

169. Earned Value Management (EVM) – це:

- а) система, яка комбінує цілі, розклад і вартість виконання робіт проекту;
- б) техніка для прогнозних розрахунків параметру проекту;
- в) система управління людськими ресурсами проекту;
- г) управління закупівлями в проекті.

170. При кількісному аналізі ризику найбільш розповсюдженими є методи:

- а) аналіз ризиків;
- б) аналіз чутливості;
- в) аналіз сценаріїв;
- г) аналіз моделей (метод Монте-Карло).

171. Бенчмаркінг – це:

- а) графічне зображення характеру зміни показника якості в часі;
- б) спосіб знаходження можливостей для вдосконалення своєї діяльності на основі її порівняння із діяльністю кращих або провідних в своїй області підприємств або підрозділів;
- в) графічне зображення характеру зміни показника якості в просторі;
- г) спосіб знаходження можливостей для вдосконалення своєї діяльності.

172. Організаційні проекти – це:

- а) реформування підприємства, реалізація концепції нової системи управління, створення нової організації чи проведення міжнародного форуму;
- б) приватизація підприємства, створення аудиторської системи, введення нової системи податків;
- в) реформування системи соціального забезпечення, охорони здоров'я, соціальний захист незабезпечених верств населення, подолання наслідків стихійних лих і соціальних потрясінь.

173. Визначальним показником при виборі проектів є:

- а) зв'язок наявних фінансових і трудових ресурсів;
- б) альтернативна вартість інвестицій;
- в) лінія прогресу;
- г) сукупна вартість володіння.

174. Стиль керівництва проектом – це:

- а) внутрішній фактор оточення проекту;
- б) зовнішній фактор оточення проекту;
- в) культурологічний фактор;
- г) всі перераховані фактори.

175. Згідно з проектною структурою управління:

- а) для розв'язання конкретного завдання на підприємстві створюють спеціальну робочу групу, яку після реалізації проекту розпускають;
- б) взаємовідносини базуються на прямих вертикальних зв'язках «керівник – підлеглий». З метою розв'язання конкретних проблем створюються тимчасові проектні групи, які очолюють керівники проектів;
- в) управління здійснює лінійний керівник через групу підпорядкованих йому функціональних керівників, кожний з яких керує певними підрозділами в межах доручених функцій.

176. Структуризація проекту може здійснюватися за:

- а) зв'язками між задачами;
- б) роботами і віхами;
- в) людськими і матеріальними ресурсами;
- г) фазами ЖЦ і результатами проекту.

177. За експертними оцінками визначте очікувану тривалість роботи «Передпроектне обстеження» проекту модернізації рухомого складу, якщо: мінімально можлива тривалість роботи – 2 дні, максимально припустима – 8, а найімовірніша – 5 днів, кількість аналітиків – 2.

- а) 5;
- б) 36;
- в) 17;
- г) 9.

178. Відхилення між плановими і фактичними показниками на стадії реалізації проекту:

- а) не трапляються ніколи;
- б) трапляються завжди;
- в) трапляються у разі невдало вибраної організаційної форми проекту;
- г) трапляються в форс-мажорних обставинах.

179. Ймовірність ризику (risk probability) – це:

- а) критерій досягнення цілей проекту;
- б) міра можливості того, що наслідок (дія) ризику дійсно буде мати місце;
- в) відхилення дійсного стану проекту від очікуваного;
- г) міра серйозності негативних наслідків, рівень збитків або оцінка потенційних можливостей, пов'язаних з ризиком.

180. План управління якістю – це:

- а) документ, у якому регламентовано конкретні заходи у сфері якості, ресурси і послідовність щодо конкретної продукції, проекту чи контракту;
- б) документація, що супроводжує впровадження запланованих, систематичних операцій, які забезпечують використання в проекті всіх процесів, необхідних для виконання вимог з якості;
- в) угода, яка гарантує, що продукт проекту задовольнятиме потреби учасників проекту.

181. Діаграми Парето – це:

- а) гістограма, впорядкована за частотою виникнення певних факторів по кожному результату, вона дозволяє сконцентрувати увагу на небагатьох важливих факторах;
- б) графічне зображення характеру зміни показника якості в часі;
- в) спосіб знаходження можливостей для вдосконалення своєї діяльності на основі її порівняння із діяльністю кращих або провідних в своїй області підприємств або підрозділів.

182. Оточення проекту – це:

- а) сукупність зовнішніх та внутрішніх сил, які сприяють чи заважають досягненню цілей проекту;
- б) діяльність, спрямована на реалізацію проекту з максимально можливою ефективністю при заданих обмеженнях за часом, коштами (і ресурсами), а також якості кінцевих результатів проекту;
- в) комплекс взаємозв'язаних соціально-економічних заходів, спрямованих на досягнення генеральних цілей або реалізацію певного напряму розвитку декількох мульти- та монопроектів.

183. Процеси виконання передбачають:

- а) координацію людей та інших ресурсів для виконання плану;

- б) визначення цілей і критеріїв успіху проекту і розробку робочих схем їхнього досягнення;
- в) ухвалення рішення про початок виконання проекту.

184. Характеристики проекту, які входять в опис цілей проекту:

- а) призначення проекту і результати проекту;
- б) тривалість проекту і вартість проекту;
- в) порядок зміни та ієрархія цілей;
- г) всі перераховані варіанти.

185. Який вид аналізу проекту виявляє, які потенційні збитки може завдати проект навколишньому середовищу, а також визначає заходи, необхідні для пом'якшення чи запобігання цим збиткам:

- а) екологічний аналіз;
- б) фінансовий аналіз;
- в) комерційний аналіз;
- г) організаційний аналіз.

186. Структура проекту – це:

- а) ієрархія методів, призначених для управління розкладом проекту;
- б) чітка ієрархічна декомпозиція проекту на складові частини, які необхідні і достатні для ефективного планування і контролю реалізації проекту;
- в) сукупність віх необхідних і достатніх для ефективної реалізації проекту;
- г) методи, основна мета яких полягає в тому, щоб зменшити до мінімуму тривалість проекту.

187. За експертними оцінками визначте очікувану тривалість роботи, якщо: загальна тривалість проекту створення інформаційної системи станції (в міс.) – 15, мінімально можлива тривалість роботи «Написання коду модуля» – 10 днів, максимально припустима – 20, а найімовірніша – 12 днів.

- а) 36;
- б) 45;
- в) 12;
- г) 13.

188. Визначте тривалість роботи (в днях) «Аналіз вимог до продукту проекту» за нормативними розрахунковими методами, де число виконавців — 2, обсяг роботи за один день – 20 сторінок, вартість 1 люд./дня – 60 грн, виробіток виконавця за 1 зміну – 2 стор., число змін – 1.

- а) 20;
- б) 3;
- в) 5;
- г) 1.

189. Віха (контрольна точка):

- а) визначає події в ході виконання проекту;
- б) не має протяжності в часі;
- в) не потребує ресурсів;
- г) всі варіанти вірні.

190. Загроза ризику (risk impact) – це:

- а) підвищення ймовірності позитивних для цілей проекту подій і зниження ймовірності несприятливих подій;
- б) небезпека небажаних відхилень від очікуваних станів проекту у майбутньому, із розрахунку яких і приймаються рішення в даний момент;
- в) міра серйозності негативних наслідків, рівень збитків або оцінка потенцій і можливостей, пов'язаних з ризиком;
- г) міра можливості того, що наслідок (дія) ризику дійсно матиме місце.

191. Контрольні карти – це:

- а) графічне зображення характеру зміни показника якості в часі;
- б) гістограма впорядкована за частотою виникнення певних факторів по кожному результату, вона дозволяє сконцентрувати увагу на небагатьох важливих факторах;
- в) спосіб знаходження можливостей для вдосконалення своєї діяльності на основі її порівняння із діяльністю кращих або провідних в своїй області підприємств або підрозділів;
- г) всі варіанти вірні.

192. Якість результату проекту:

- а) сорт, до якого відноситься об'єкт за своїми характеристиками;
- б) категорія, яка присвоюється об'єктам за сукупністю характеристик;
- в) цілісна сукупність характеристик об'єкта, що задовольняють встановлені чи прогнозовані потреби;
- г) клас, до якого відноситься об'єкт за своїми характеристиками.

193. Матриця ризиків – це:

- а) інструмент для оцінювання пріоритетності ризиків;
- б) зручний інструмент для відображення процесу мислення і структуризації інформації у візуальній формі;
- в) техніка аналізу проектного ризику, що дає можливість врахувати як чутливість NPV до зміни вхідних змінних, так і інтервал, в якому перебувають їх імовірні значення;
- г) техніка аналізу проектного ризику, яка показує, як змінити значення NPV-проекту при заданій зміні вхідної змінної за інших рівних умов.

194. Результатом аналізу відхилень у проекті буде:

- а) список коригуючих дій;
- б) список відхилень, що вимагають втручання;
- в) моніторинг і прогнозування ходу робіт;

г) план по реалізації.

195. Імовірна обробка як сітьової логіки, так і оцінок тривалості робіт здійснюється за методом:

- а) метод критичного шляху;
- б) метод GERT;
- в) метод «Калібрування»;
- г) метод PERT.

3.6 Тестові контрольні запитання з дисципліни «Управління якістю»

1. Настанова з якості для транспортного підприємства являє собою:

- а) документ, що містить інструкцію щодо особливостей організації системи якості в організації;
- б) документ зовнішнього використання, що містить погоджену інформацію про наявну в організації систему менеджменту якості;
- в) документ внутрішнього використання, що містить погоджену інформацію про наявну в організації систему менеджменту якості;
- г) документ як внутрішнього, так і зовнішнього використання, що містить погоджену інформацію про наявну в організації систему менеджменту якості.

2. Концепція Будинку якості заснована на:

- а) використанні комплексу методів та інструментів, орієнтованих на вивчення вимог споживача та перетворення їх на конкретні характеристики продукту;
- б) плануванні якості продукції відповідно до характеристик продукції лідерів ринку;
- в) формуванні якості на всіх стадіях життєвого циклу продукції (послуги);
- г) врахуванні комплексу заходів щодо забезпечення, управління та поліпшення якості відповідно до вимог ринку.

3. Методологія «шість сигм» – це:

- а) стратегічний підхід до управління якістю на базі ключових принципів менеджменту організацій;
- б) система заходів зі знаходження й виключення причин помилок або дефектів у бізнес-процесах;
- в) стратегічний підхід до вдосконалення бізнесу як сукупність заходів зі знаходження й виключення причин помилок або дефектів у бізнес-процесах, шляхом зосередження на тих вихідних параметрах, які є критично важливими для споживача;
- г) ситуативний підхід до вдосконалення бізнесу, у рамках якого проводяться заходи зі знаходження й виключення причин помилок або дефектів у бізнес-процесах, шляхом зосередження на вітчизняних та міжнародних стандартах якості.

4. Витрати відповідності – це:

- а) витрати на виробництво продукції відповідно до стандартів якості;
- б) витрати на задоволення вимог споживача стосовно виробництва продукції (робіт, послуг) визначеної якості;
- в) витрати на задоволення вимог споживача за умови відсутності дефектів процесів, до складу яких включають витрати, пов'язані з проведенням усіх видів робіт із забезпечення якості;
- г) витрати на задоволення вимог споживача за умови відсутності браку, до них включають витрати, пов'язані з проведенням усіх видів робіт із забезпечення фактів низької якості продукції.

5. Витрати невідповідності – це:

- а) витрати, пов'язані із запобіганням появи браку продукції чи її невідповідності стандартам;
- б) витрати, пов'язані з усуненням невідповідностей, до складу яких включають витрати від виробництва дефектної продукції як у процесі виготовлення (внутрішні), так і у споживача (зовнішні);
- в) витрати, зумовлені дефектами виробничого процесу;
- г) витрати, пов'язані з усуненням браку продукції чи витрати від виробництва дефектної продукції.

6. Сутність і зміст поняття «стандартизація транспортних послуг» найбільш точно характеризує таке визначення:

- а) діяльність організації системи якості на транспортному підприємстві, що полягає в застосуванні інструментів контролю якості, а також принципів менеджменту якості;
- б) підвищення ступеня відповідності транспортної продукції, процесів та послуг їх функціональному призначенню шляхом впровадження принципів, методів та форм менеджменту якості на підприємстві;
- в) діяльність зі встановленні положень для загального і багаторазового застосування щодо наявних чи можливих завдань з метою досягнення оптимального ступеня впорядкування у транспортній сфері, результатом якої є підвищення ступеня відповідності продукції транспорту, процесів та послуг їх функціональному призначенню;
- г) встановлення правил цільового застосування щодо наявних чи можливих завдань з метою досягнення оптимального ступеня впорядкування у транспортній сфері, результатом якої є усунення бар'єрів у торгівлі та сприяння науково-технічному співробітництву.

7. Сутність і зміст поняття «аудит якості» найбільш точно характеризує таке визначення:

- а) документована діяльність, що проводиться шляхом перевірення та оцінювання об'єктивних доказів того, що елементи системи якості відповідають певним вимогам;

- б) систематичні заходи з перевірення та оцінювання об'єктивних доказів того, що елементи системи якості, котрі застосовуються, відповідають певним вимогам;
- в) періодичні заходи з оцінювання об'єктивних доказів того, що елементи менеджменту якості, котрі застосовуються, відповідають певним стандартам;
- г) моніторинг даних щодо перевірки відповідності системи якості міжнародним стандартам.

23. Добровільна сертифікація проводиться з метою:

- а) захисту навколишнього середовища;
- б) реклами продукції підприємства та створення його позитивного іміджу;
- в) випуску найкращих світових зразків продукції;
- г) підвищення ступеня довіри споживачів до продукції (робіт, послуг) підприємства.

24. Сертифікація системи якості полягає у:

- а) проведенні поточного контролю якості;
- б) отриманні відгуку споживача про продукцію;
- в) підтвердженні відповідності системи якості визначеним вимогам;
- г) проведенні аудиту якості та його документальному оформленні.

25. Формування на транспортному підприємстві системи управління якістю дозволяє:

- а) забезпечити надання транспортних послуг, що відповідають вимогам найкращих світових перевізників;
- б) надавати послуги на рівні якості конкурентів;
- в) надавати послуги, якість яких є стабільною та відповідає встановленим до неї вимогам;
- г) орієнтуватися на вимоги споживача і тим самим надавати послуги найбільш конкурентоспроможні на ринку транспортування.

26. Премія Демінга передбачалась як:

- а) нагорода за індивідуальні досягнення у сфері застосування принципів управління якістю в масштабах усієї компанії;
- б) щорічна нагорода за впровадження елементів системи якості в сфері бізнесу;
- в) нагорода керівникам за ефективне впровадження менеджменту якості та відсутність браку продукції;
- г) постійна доплата до заробітної плати працівників при відсутності браку та витрат невідповідності.

27. Головне призначення інструментів контролю якості транспортного процесу полягає в:

- а) контролі процесу та наданні інформації для його коригування й поліпшення;
- б) контролі за застосування принципів управління якістю в масштабах усієї компанії;

- в) формуванні бази для прийняття управлінських рішень;
- г) постійному моніторингу процесу перевезення.

28. Витрати на якість поділяються на:

- а) попереджувальні заходи, виробництво, контроль за якістю, збут;
- б) витрати на проектування, виробництво, збут, усунення дефектів;
- в) витрати на виробництво якісної продукції, запобігання та ліквідацію дефектів на різних стадіях життєвого циклу продукції (послуг);
- г) витрати на попереджувальні дії, на оцінювання якості, витрати, пов'язані з усуненням дефектів, виявлених у процесі виробництва, витрати на усунення дефектів, виявлених у споживача.

29. До методів аналізу витрат на якість, що використовуються в транспортній галузі належать:

- а) функціонально-вартісний аналіз, елімінування, екстраполяція, ранжування;
- б) кореляційно-регресійний аналіз, балансовий метод, дисконтування, метод абсолютних і відносних різниць;
- в) функціонально-вартісний аналіз, кореляційно-регресійний аналіз, методи технічного нормування, метод бальної оцінки;
- г) порівняння, деталізація, елімінування, прогнозування.

30. Порядок оцінювання рівня якості продукції починається з етапу на якому відбувається:

- а) вибір номенклатури показників якості продукції, яка встановлюється з урахуванням призначення та умов її застосування, вимог споживачів;
- б) проектування системи управління якістю, її сертифікації та проектування безпосередньо виробництва продукції;
- в) встановлення (вимірювання) значень обраних показників якості продукції;
- г) визначення рівня якості продукції з використанням диференційного, комплексного та змішаного методів, заснованих на порівнянні показників якості продукції, що оцінюється з базовими значеннями відповідних показників.

31. Залежно від властивостей показники якості продукції розрізняють:

- а) одиничні і комплексні;
- б) базові і відносні;
- в) призначення, надійності, ремонтоспроможності, схоронності, технологічності, економічності;
- г) прогнозовані, проектні, виробничі, експлуатаційні.

32. Залежно від кількості властивостей показники якості транспортних послуг бувають:

- а) базові і відносні;
- б) прогнозовані, проектні, виробничі, експлуатаційні;
- в) схоронності, довговічності, економічності, технологічності;

г) одиничні і комплексні.

33. Залежно від використання для оцінки показники якості продукції розрізняють:

- а) базові і відносні;
- б) економічності, довговічності, технологічності, транспортабельності;
- в) одиничні і комплексні;
- г) прогнозовані, проектні, виробничі, експлуатаційні.

34. Залежно від стадії визначення значень показники якості продукції розрізняють:

- а) одиничні і комплексні;
- б) економічності, довговічності, технологічності, транспортабельності;
- в) базові і відносні;
- г) прогнозовані, проектні, виробничі, експлуатаційні.

35. Відносна характеристика якості транспортної продукції, що ґрунтується на порівнянні значень показників якості продукції, що оцінюється, з базовими значеннями – це:

- а) характеристика продукції транспорту;
- б) сертифікат відповідності;
- в) рівень якості транспортних послуг;
- г) сертифікат якості.

36. Методи знаходження значень показників якості продукції за способами одержання інформації поділяються на:

- а) традиційний, експертний, соціологічний;
- б) вимірювальний, реєстраційний, органолептичний, розрахунковий;
- в) експертний, традиційний, вимірювальний, органолептичний;
- г) традиційний, соціологічний, реєстраційний, розрахунковий.

37. Об'єктивна особливість, за якою її відрізняють від інших видів продукції – це:

- а) якість продукції;
- б) характеристика продукції;
- в) рівень якості продукції;
- г) базовий зразок.

38. Науку, яка вивчає якість продукції та вимірювання якості називають:

- а) кваліметрія;
- б) стандартизація;
- в) сертифікація;
- г) метрологія.

39. Розрізняють кваліметрію:

- а) об'єктивну і суб'єктивну;
- б) технологічну і соціальну;
- в) теоретичну і практичну;
- г) комплексну і диференційну.

40. Основні фактори, що впливають на якість транспортних послуг:

- а) політичні, соціальні, правові, організаційні;
- б) екологічні, правові, економічні, культурні;
- в) технічні, організаційні, економічні, суб'єктивні;
- г) демографічні, культурні, правові, політичні.

41. До витратної продукції щодо оцінки рівня якості належать:

- а) сировина і природне паливо, матеріали та продукти, видаткові вироби;
- б) матеріали та продукти, продукція, що підлягає ремонтуванню, сировина та природне паливо;
- в) вироби, що не підлягають ремонтуванню, видаткові вироби, матеріали та продукти;
- г) вироби, що підлягають ремонтуванню, видаткові вироби, вироби, що не підлягають ремонтуванню.

42. До продукції, що витрачає свій ресурс щодо оцінки рівня якості належать:

- а) видаткові вироби, матеріали та продукти;
- б) сировина та природне паливо, видаткові вироби;
- в) вироби, що підлягають ремонтуванню, вироби, що не підлягають ремонтуванню;
- г) сировина і природне паливо, матеріали та продукти.

43. Реально досягнута сукупність значень показників якості продукції, що прийнята для порівняння називається:

- а) характеристикою продукції;
- б) базовим зразком;
- в) рівнем якості продукції;
- г) якістю продукції.

44. При оцінці рівня якості продукції використовують методи:

- а) експертний, соціологічний, традиційний;
- б) вимірювальний, реєстраційний, розрахунковий;
- в) диференційний, комплексний, змішаний;
- г) розрахунковий, реєстраційний, традиційний, соціологічний.

45. Метод оцінки рівня якості продукції, оснований на використанні одиничних показників якості продукції називається:

- а) диференційним;
- б) експертним;
- в) комплексним;

г) змішаним.

46. Метод оцінки рівня якості продукції, оснований на використанні узагальненого показника якості продукції називається:

- а) змішаним;
- б) комплексним;
- в) диференційним;
- г) розрахунковим.

47. Встановлення міри відповідності вимогам нормативно-технічної документації фактичних значень показників якості продукції до початку її експлуатації або споживання називають:

- а) рівнем якості продукції;
- б) сертифікатом якості;
- в) оцінкою рівня якості виготовленої продукції;
- г) характеристикою продукції.

48. Характеристика середніх витрат, пов'язаних з наявністю дефектів, які виражені в цінових чи умовних одиницях, що приходяться на одиницю продукції називається:

- а) коефіцієнтом дефектності;
- б) нормативним строком окупності капітальних виробів;
- в) нормативним коефіцієнтом економічної ефективності;
- г) зведеними витратами.

49. Які показники характеризують системи «людина-виріб», «людина-робоче місце», «людина машина» і враховують комплекс гігієнічних, антропометричних, фізіологічних і психологічних властивостей людини?

- а) екологічні;
- б) економічні;
- в) функціональні;
- г) ергономічні.

50. Кількісна характеристика однієї властивості продукції, що характеризує її якість, яку розглядають стосовно визначених умов її створення або споживання – це:

- а) відносна якість;
- б) одиничний показник;
- в) комплексний показник;
- г) параметр продукції.

51. На які класи поділяється промислова продукція з метою оцінювання її якості?

- а) продукція, що витрачається під час використання продукція, що витрачає свій ресурс;

- б) матеріали і продукти;
- в) вироби, що ремонтуються / вироби, що не ремонтуються;
- г) сировина, природне паливо.

52. За якого методу оцінки рівня якості порівнюють значення одиничних показників якості оцінюваного і базового зразків:

- а) комплексного;
- б) змішаного;
- в) диференційного;
- г) експертного.

53. У якому випадку перераховані об'єктивні фактори, що впливають на якість?

- а) конструкція виробу, технічний рівень виробничої бази та бази експлуатації;
- б) конструкція виробу, кваліфікація працівника;
- в) професійна майстерність, загальноосвітній рівень, психологічний склад людини, особиста зацікавленість в результаті праці;
- г) конструкція виробу, технічний рівень виробничої бази та бази експлуатації, особиста зацікавленість в результаті праці.

54. Що є об'єктами стандартизації міжнародних стандартів ISO серії 9000?

- а) продукція;
- б) продукція, послуги, елементи систем якості;
- в) методи контролю показників якості;
- г) елементи систем якості, критерії вибору елементів систем якості, моделі систем забезпечення якості, способи перевірок діючих систем якості та ін.

55. Транспортні підприємства залежать від споживачів транспортних послуг і тому повинні розуміти поточні і майбутні потреби замовників, виконувати вимоги та прагнути до перевищення їх очікувань, – це:

- а) постійне поліпшення;
- б) системний підхід до управління;
- в) орієнтація на споживача;
- г) система управління якістю.

56. Необхідного результату досягають ефективніше, якщо діяльністю транспортних підприємств і виробничими ресурсами керують як процесом, – це:

- а) системний підхід до управління;
- б) процесний підхід;
- в) процесне вирішення;
- г) процесне управління.

57. Показники, що характеризують особливості продукції, які забезпечують її нешкідливість і безпеку для людини при експлуатації чи споживанні, – це:

- а) показники безпеки;

- б) показники надійності;
- в) показники технологічності;
- г) показники безвідмовності.

58. Документ, в якому регламентовано конкретні заходи в галузі якості, ресурси і послідовність діяльності стосовно конкретної продукції, проекту чи контракту, – це:

- а) нормативний документ;
- б) програма якості;
- в) настанова з якості;
- г) показник якості.

59. Показники якості, які характеризують властивості транспортної продукції, що обумовлюють оптимальний розподіл витрат матеріалів, засобів праці та часу належать до:

- а) патентно-правових;
- б) технологічних;
- в) економічних;
- г) ергономічних.

60. Похибки вимірювань за способом вираження бувають:

- а) абсолютні, відносні;
- б) часткові, повні;
- в) статичні, динамічні;
- г) середня арифметична і середня квадратична.

61. Які показники характеризують охоплення продукції стандартними, уніфікованими та оригінальними складовими частинами, а також рівень уніфікації з іншими виробами?

- а) призначення;
- б) економічні;
- в) екологічні;
- г) стандартизації та уніфікації.

62. Властивість виробів зберігати у часі в заданих допустимих межах всіх параметрів якості відповідно до заданих умов їх використання, ремонтування, зберігання та транспортування називають:

- а) кваліметрією;
- б) надійністю;
- в) стійкістю;
- г) довговічністю.

63. Проміжок часу, в якому вироби зберігають спроможність виконання ними заданих функцій, у межах допустимих відхилень в умовах належного їх технічного обслуговування та ремонтування:

- а) ремонтоспроможністю;
- б) надійністю;
- в) стійкістю;
- г) довговічністю.

66. Показники характеризують властивості виробів, які полягають у здатності до попередження та знаходження причин відмов у роботі та пошкоджень, а також – в усуненні їх наслідків за допомогою належного технічного обслуговування та ремонтування:

- а) ремонтоспроможності;
- б) довговічності;
- в) надійності;
- г) призначення.

67. Показники характеризують їх властивості безперервно до моменту використання зберігати показники якості у заданих умовах використання протягом заданого періоду часу:

- а) довговічності;
- б) надійності;
- в) збереження;
- г) технологічності.

68. Показники якості виробів, що характеризують взаємозв'язок людини, виробу та навколишнього середовища з урахуванням вимог людини до виробів і довкілля – це:

- а) естетичні;
- б) безпечності;
- в) технологічні;
- г) ергономічні.

3.7 Тестові контрольні запитання з дисципліни «Транспортна логістика»

1. З яких підсистем складається система транспорту?

- а) із підсистем транспорту загального та незагального користування;
- б) тільки з підсистеми транспорту загального користування;
- в) тільки з підсистеми транспорту незагального користування;
- г) з підсистем транспорту складського та розподільчого користування.

2. Транспорт загального користування – це:

- а) транспорт в межах виробництва;
- б) магістральний транспорт;
- в) транспорт, що належить нетранспортним підприємствам;

г) транспорт складського користування.

3. До транспорту незагального користування належить:

- а) транспорт в межах виробництва;
- б) магістральний транспорт;
- в) транспорт, що належить нетранспортним підприємствам;
- г) правильні відповіді а) та в).

4. Під технологічною зв'язаністю в транспортному комплексі розуміють:

- а) узгодженість параметрів транспортних засобів як в межах окремих видів, так і в міжвидовому розрізі;
- б) використання єдиної технології транспортування, прями перевантаження, безперевантажувальне сполучення;
- в) загальну методологію дослідження кон'юнктури ринку та побудови тарифної системи;
- г) розробку та використання єдиних планів, графіків.

5. Під економічною зв'язаністю в транспортному комплексі розуміють:

- а) узгодженість параметрів транспортних засобів як в межах окремих видів, так і в міжвидовому розрізі;
- б) використання єдиної технології транспортування, прями перевантаження, безперевантажувальне сполучення;
- в) загальну методологію дослідження кон'юнктури ринку та побудови тарифної системи;
- г) розробку та використання єдиних планів, графіків.

6. Під сумісним плануванням в транспортному комплексі розуміють:

- а) узгодженість параметрів транспортних засобів як в межах окремих видів, так і в міжвидовому розрізі;
- б) використання єдиної технології транспортування, прями перевантаження, безперевантажувальне сполучення;
- в) загальну методологію дослідження кон'юнктури ринку та побудови тарифної системи;
- г) розробку та використання єдиних планів, графіків.

7. Перевагою залізничного транспорту є:

- а) висока провізна спроможність;
- б) можливість міжконтинентальних перевезень;
- в) висока провізна спроможність на глибоководних ріках та водоймах;
- г) висока доступність.

8. Перевагою морського транспорту є:

- а) висока провізна спроможність;
- б) можливість міжконтинентальних перевезень;
- в) висока провізна спроможність на глибоководних ріках та водоймах;

г) висока доступність.

9. Перевагою річного (внутрішньоводного) транспорту є:

- а) найвища швидкість доставки;
- б) можливість міжконтинентальних перевезень;
- в) висока провізна спроможність на глибоководних ріках та водоймах;
- г) висока доступність.

10. Перевагою автомобільного транспорту є:

- а) висока провізна спроможність;
- б) можливість міжконтинентальних перевезень;
- в) висока провізна спроможність на глибоководних ріках та водоймах;
- г) висока доступність.

11. Перевагою повітряного транспорту є:

- а) висока провізна спроможність;
- б) низька собівартість;
- в) найвища швидкість доставки;
- г) висока доступність.

12. Перевагою трубопровідного транспорту є:

- а) низька собівартість;
- б) можливість міжконтинентальних перевезень;
- в) висока провізна спроможність на глибоководних ріках та водоймах;
- г) висока доступність.

13. Можливість міжконтинентальних перевезень, низька собівартість перевезень на значні відстані, висока провізна спроможність та низька капіталоемність перевезень - це переваги...

- а) трубопровідного транспорту;
- б) авіаційного транспорту;
- в) залізничного транспорту;
- г) морського транспорту.

14. Висока провізна спроможність на глибоководних ріках та водоймах, низька собівартість перевезень та низька капіталоемність – це переваги:

- а) трубопровідного транспорту;
- б) авіаційного транспорту;
- в) залізничного транспорту;
- г) внутрішньоводного транспорту.

15. Висока доступність, можливість доставки вантажу «від дверей до дверей», висока маневреність, гнучкість, динамічність, висока швидкість доставки, можливість використання різних маршрутів та схем доставки, можливість відправки вантажу маленькими партіями – це переваги:

- а) трубопровідного транспорту;
- б) авіаційного транспорту;
- в) залізничного транспорту;
- г) автомобільного транспорту.

16. Не є характерним для постачання «точно в термін»:

- а) відсутність страхових запасів;
- б) здійснення закупівлі дрібними партіями з частими постачаннями;
- в) велика кількість постачальників, між якими підтримується конкуренція;
- г) відсутність дефектів продукції, яку закупають.

17. Найвища швидкість доставки вантажів, висока надійність, найвища збереженість вантажу, найбільш короткі маршрути перевезень – це переваги:

- а) морського транспорту;
- б) авіаційного транспорту;
- в) залізничного транспорту;
- г) автомобільного транспорту.

18. Якщо підприємство закуповує товар, дефіцит якого є неопустимим, то серед критеріїв вибору постачальника на перше місце буде поставлено критерій:

- а) ціна;
- б) якість;
- в) надійність;
- г) умови платежу.

19. Обмеженість видів вантажу (газ, нафтопродукти, емульсії сировинних матеріалів) – це недолік:

- а) трубопровідного транспорту;
- б) авіаційного транспорту;
- в) залізничного транспорту;
- г) автомобільного транспорту.

20. Низька продуктивність, залежність від погодних та дорожніх умов, відносно висока собівартість перевезень на великі відстані та недостатня екологічна чистота – це є недоліки:

- а) трубопровідного транспорту;
- б) авіаційного транспорту;
- в) залізничного транспорту;
- г) автомобільного транспорту.

21. Серед названих систем, які забезпечують просування матеріального потоку, макрологістичною можна вважати:

- а) велику залізничну станцію;
- б) пов'язаних договорами постачальника, покупця та транспортну організацію;

- в) взаємозв'язаних учасників ланцюга, які забезпечують просування матеріального потоку в межах металургійного комбінату;
- г) великий аеропорт.

22. Серед названих систем, що забезпечують просування матеріального потоку, мікрологістичною можна вважати:

- а) сукупність станцій залізниці, яка з'єднує два міста;
- б) пов'язаних договорами постачальника, покупця та транспортну організацію;
- в) взаємозв'язаних учасників ланцюга, які забезпечують просування на український ринок імпортного товару;
- г) великий морський порт.

23. Логістичний ланцюг, який складається з постачальника та споживача характерний для логістичної системи:

- а) із прямими зв'язками;
- б) зі зворотними зв'язками;
- в) ешелонованої,
- г) гнучкої.

24. Не характерне для традиційного постачання:

- а) створення запасів для захисту виробництва від ненадійності постачальників;
- б) здійснення закупівлі великими партіями з нечастими постачаннями;
- в) велика кількість постачальників, між якими підтримується конкуренція;
- г) відсутність приймального контролю якості продукції, яку закупають.

25. Транспортна логістика вирішує комплекс завдань, пов'язаних з організацією переміщення вантажів транспортом:

- а) загального користування;
- б) незагального користування;
- в) внутрішньовиробничим;
- г) всі відповіді правильні.

26. Продукцією на транспорті є:

- а) переміщення вантажів;
- б) маса вантажу;
- в) обсяг вантажу;
- г) склад вантажу.

27. До особливостей транспортної продукції не належить:

- а) чітко виражена речова форма;
- б) неможливість зберігання і нагромадження;
- в) прив'язаність до певного місця;
- г) втілення в додаткових витратах, пов'язаних із процесом переміщення.

28. Обмеженість перевезень, низька швидкість доставки (значний час транзиту), залежність від географічних, навігаційних та погодних умов, необхідність створення складної портової інфраструктури – це недоліки:

- а) трубопровідного транспорту;
- б) авіаційного транспорту;
- в) залізничного транспорту;
- г) морського транспорту.

29. Низька доступність до кінцевих точок доставки та недостатньо висока збереженість вантажу – це недоліки:

- а) трубопровідного транспорту;
- б) авіаційного транспорту;
- в) залізничного транспорту;
- г) морського транспорту.

30. Які техніко-експлуатаційні параметри є визначальними для рухомого складу?

- а) технічна та експлуатаційна швидкість, габаритні розміри вантажних ємностей та самих транспортних засобів; навантаження на вісі; потужність двигуна (силових установок); вантажопідйомність та габаритні розміри причепів, напівпричепів, вагонів;
- б) пропускна здатність, ширина проїжджої частини (колії), глибина фарватеру, допустиме навантаження на дорожнє полотно;
- в) корисна складська площа, швидкість обороту, продуктивність підйомно-транспортного та складського обладнання;
- г) правильні відповіді б) та в).

31. Які техніко-експлуатаційні параметри є визначальними для шляхів сполучень?

- а) технічна та експлуатаційна швидкість; габаритні розміри вантажних ємностей та самих транспортних засобів; навантаження на вісь; потужність двигуна (силових установок); вантажопідйомність та габаритні розміри причепів, напівпричепів, вагонів;
- б) пропускна здатність, ширина проїжджої частини (колії), глибина фарватеру, допустиме навантаження на дорожнє полотно;
- в) корисна складська площа, швидкість обороту, продуктивність підйомно-транспортного та складського обладнання;
- г) правильні відповіді а) та в).

32. Які техніко-експлуатаційні параметри є визначальними для терміналів?

- а) технічна та експлуатаційна швидкість; габаритні розміри вантажних ємностей та самих транспортних засобів; навантаження на вісь; потужність двигуна (силових установок); вантажопідйомність та габаритні розміри причепів, напівпричепів, вагонів;

- б) пропускна здатність, ширина проїжджої частини (колії), глибина фарватеру, допустиме навантаження на дорожнє полотно;
- в) корисна складська площа, швидкість обороту, продуктивність підйомно-транспортного та складського обладнання;
- г) правильні відповіді а) та б).

33. Юнімодальне транспортування виконується:

- а) одним видом транспорту;
- б) двома видами транспорту з використанням різних транспортних документів;
- в) більш ніж двома видами транспорту з використанням різних транспортних документів;
- г) більш ніж двома видами транспорту з використанням єдиного транспортного документа.

34. Серед видів транспортування виділяють:

- а) унімодальне та змішане перевезення;
- б) залізничне, повітряне, трубопровідне, автомобільне, морське та внутрішньоводне перевезення;
- в) мультимодальне, термінальне та інтермодальне перевезення;
- г) правильні відповіді а) та в).

35. Серед видів транспорту виділяють:

- а) унімодальний, інтермодальний, мультимодальний, комбінований та змішаний транспорт;
- б) залізничний, морський та внутрішньоводний транспорт;
- в) повітряний, трубопровідний та автомобільний транспорт;
- г) правильні відповіді б) та в).

36. Власники вантажів використовують в своїй діяльності такий вид перевезень:

- а) мінімодальний;
- б) мультимодальний;
- в) унімодальний;
- г) правильні відповіді б) та в).

37. Міжнародний транспортний коридор – це:

- а) комплекс будівель та споруд;
- б) комплекс складів;
- в) комплекс наземних, водних та повітряних транспортних магістралей;
- г) комплекс сільських доріг.

38. Вантажопереробка – це:

- а) ефективне переміщення вантажів на короткі відстані, що мають місце в межах заводу чи складу, чи між приміщенням та транспортним підприємством;
- б) ефективне переміщення вантажів на значні відстані між різними підприємствами;

- в) переміщення вантажів морським, автомобільним, залізничним транспортом;
- г) переробка вантажів під час перевезення авіаційним транспортом.

39. Ознакою мультимодального перевезення є:

- а) відсутність оператора доставки від початкового до кінцевого пункту призначення логістичного ланцюга;
- б) єдина наскрізна ставка;
- в) єдина відповідальність за вантаж та виконання договору перевезення;
- г) правильні відповіді б) та в).

40. До транспортної інфраструктури належать:

- а) транспортні магістралі та транспортні термінали;
- б) транспортні засоби;
- в) транспортні підприємства;
- г) правильні відповіді а) та б).

41. Вантажні термінали розподіляють на:

- а) універсальні;
- б) кваліфіковані та уніфіковані;
- в) спеціалізовані;
- г) правильні відповіді а) та в).

42. Універсальні термінали здійснюють:

- а) виробництво товару;
- б) збір, завіз, вантажопереробку та зберігання загалом дрібнопартійних відправок;
- в) операції транспортно-логістичного сервісу для визначеного виду чи асортименту вантажів;
- г) збір, завіз, вантажопереробку та зберігання великопартійних відправок.

43. Спеціалізовані термінали здійснюють:

- а) виробництво товару;
- б) збір, завіз, вантажопереробку та зберігання загалом мілкопартійних відправок;
- в) операції транспортно-логістичного сервісу для визначеного виду чи асортименту вантажів;
- г) збір, завіз, вантажопереробку та зберігання великопартійних відправок.

44. Визначте правильний порядок технологічного процесу роботи з імпортом вантажем на терміналі:

- а) вивантаження вантажу з транспорту, розміщення вантажу на складі, проходження митного оформлення, видача вантажу клієнту;
- б) продаж перевезення відправнику вантажу, проходження митного оформлення, прийом вантажу на складі, доставка його зі складу та його завантаження на транспорт;

в) вивантаження вантажу з транспорту, розміщення на складі, завантаження вантажу на транспорт для наступного перевезення;
г) правильні відповіді б) та в).

45. Визначте вірний порядок технологічного процесу роботи з експортним вантажем на терміналі:

- а) вивантаження вантажу з транспорту, розміщення вантажу на складі, проходження митного оформлення, видача вантажу клієнту;
- б) продаж перевезення відправнику вантажу, проходження митного оформлення, прийом вантажу на складі, доставка його зі складу та його завантаження на транспорт;
- в) вивантаження вантажу з транспорту, розміщення на складі, завантаження вантажу на транспорт для наступного перевезення;
- г) правильні відповіді а) та в).

46. Визначте правильний порядок технологічного процесу роботи з транзитним вантажем на терміналі транзиту:

- а) вивантаження вантажу з транспорту, розміщення вантажу на складі, проходження митного оформлення, видача вантажу клієнту;
- б) продаж перевезення відправнику вантажу, проходження митного оформлення, прийом вантажу на складі, доставка його зі складу та його завантаження на транспорт;
- в) вивантаження вантажу з транспорту, розміщення на складі, завантаження вантажу на транспорт для наступного перевезення;
- г) правильні відповіді а) та б).

47. Пакування та маркування необхідні для:

- а) ідентифікації продукту та надання інформації;
- б) підвищення вартості готової продукції;
- в) захисту від ушкоджень та підвищення ефективності складування, вантажопереробки, транспортування тощо;
- г) правильні відповіді а) та в).

48. Визначте, як розраховується тариф для перевезення контейнера (маса вантажу менша за вантажопідйомність контейнера) на залізничному транспорті:

- а) розраховується як оплата за весь вагон;
- б) розраховується за фактичною масою вантажу в контейнері;
- в) розраховується відповідно до вантажопідйомності контейнера;
- г) розраховується як оплата за масу нетто вантажу.

49. Потоний тариф на залізничному транспорті використовується для оплати за перевезення вантажів:

- а) в коробках;
- б) на паллетах;
- в) в контейнерах;

г) в цистернах та в бункерних напіввагонах.

50. Експедитор має право:

- а) змінювати маршрут доставки вантажу і кінцевого вантажоодержувача, не повідомивши про це клієнта, з відшкодуванням витрат на зміну маршруту відповідно до договору транспортного експедирування;
- б) обирати або змінювати вид транспорту, маршрут перевезення, порядок перевезення вантажу;
- в) не приступати до виконання обов'язків за договором транспортного експедирування до отримання від клієнта всіх необхідних документів та іншої інформації щодо властивостей вантажу, умов його перевезення, а також іншої інформації, необхідної для виконання експедитором обов'язків, передбачених договором транспортного експедирування;
- г) правильні відповіді б) та в).

51. Клієнт (замовник перевезення) має право:

- а) визначати маршрут прямування вантажу та вид транспорту;
- б) обирати або змінювати вид транспорту, маршрут перевезення, порядок перевезення вантажу;
- в) змінювати маршрут доставки вантажу і кінцевого вантажоодержувача, завчасно повідомивши про це експедитора, з відшкодуванням витрат на зміну маршруту відповідно до договору транспортного експедирування;
- г) правильні відповіді а) та в).

52. Експедитор зобов'язаний:

- а) надавати транспортно-експедиторські послуги згідно з договором транспортного експедирування;
- б) відступати від вказівок клієнта за необхідністю, зокрема в разі виникнення загрози пошкодження вантажу, безпеці людей і довкілля, попередньо отримавши згоду від клієнта;
- в) діяти на свій розсуд та, взагалі, не намагатися повідомити клієнта про свої дії;
- г) правильні відповіді а) та б).

53. Комбіновані залізнично-автомобільні перевезення, при яких перевозиться трейлер, напівпричеп без водія та тягача на залізничній платформі – це:

- а) роудрейлерна технологія;
- б) контрейлерні перевезення;
- в) бімодальна технологія;
- г) ліхтеровозні перевезення.

54. Перевезення «від дверей до дверей» при умові, що виробник та споживач знаходяться на водних шляхах, пов'язаних між собою, – це технологія:

- а) роудрейлерного перевезення;
- б) контрейлерного перевезення;

- в) бімодального перевезення;
- г) ліхтеровозного перевезення.

55. Комбіновані залізнично-автомобільні перевезення без залізничних платформ належать до:

- а) роудрейлерної технології;
- б) контрейлерних перевезень;
- в) бімодальної технології;
- г) правильні відповіді а) та в).

56. До безвагонної технології належать:

- а) роудрейлерні перевезення;
- б) контрейлерні перевезення;
- в) бімодальні перевезення;
- г) правильні відповіді а) та в).

57. Згідно з яким терміном продавець не виконує митне оформлення товару на імпорт в країні призначення?

- а) DES;
- б) DDU;
- в) DDP;
- г) правильні відповіді а) та б).

58. Який термін використовується для позначення сплати продавцем за перевезення на будь-якому виді транспорту, а також оплати при цьому страхування?

- а) CIF;
- б) CPT;
- в) CIP;
- г) FAS.

59. Залізничний транспорт – це:

- а) виробничо-технологічний комплекс організацій і підприємств залізничного транспорту загального користування;
- б) державне територіально-галузеве об'єднання;
- в) комплексна активність, пов'язана із переміщенням матеріальних ресурсів;
- г) усе перераховане.

60. Перевагами залізничного транспорту є:

- а) висока перевізна спроможність перевезення;
- б) універсальність освоєння перевезень;
- в) достатня швидкість доставки у перевезенні масових вантажів;
- г) усі перераховані.

61. Недоліками залізничного транспорту є:

- а) достатня швидкість доставки у перевезенні масових вантажів;
- б) висока вартість, працеемність, матеріалоемність;
- в) можливість спорудження на будь-якій сухопутній території;
- г) усі перераховані.

62. До складу матеріально-технічної бази залізничного транспорту належить:

- а) колія зі штучними спорудами;
- б) станції та інші окремі пункти з пасажирами, вантажними й екіпірувальними засобами;
- в) рухомий склад;
- г) усе перераховане.

63. До складу матеріально-технічної бази залізничного транспорту належать:

- а) шляхи і шляхове господарство;
- б) рухомий склад;
- в) дорожня розмітка;
- г) усе перераховане.

64. Вантажні перевезення на залізничному транспорті характеризуються такими показниками:

- а) щільність та нерівномірність перевезень;
- б) кількість відправлень та середня дальність перевезень;
- в) обсяг перевезень та вантажообіг;
- г) усіма наведеними.

65. Вантажообіг нетто – це:

- а) корисна робота транспорту, що враховує переміщення лише вантажу;
- б) переміщення вантажу разом з масою тари рухомого складу;
- в) маса тари рухомого складу;
- г) немає вірної відповіді.

66. Вантажообіг бруutto враховує:

- а) корисну роботу транспорту, пов'язану із переміщенням лише вантажу;
- б) переміщення вантажу разом з масою тари рухомого складу;
- в) масу тари рухомого складу;
- г) усе перелічене.

67. Найбільш доцільним методом вибору постачальника під час закупівлі матеріальних ресурсів на велику грошову суму або встановлення довгострокових зв'язків між: постачальником і споживачем є:

- а) тендер;
- б) вивчення рекламних матеріалів;
- в) відвідування виставок і ярмарок;
- г) листування з можливими постачальниками.

68. Висока собівартість перевезень, найвищі тарифи серед інших видів транспорту, залежність від погодних умов, недостатня географічна доступність – це недоліки:

- а) трубопровідного транспорту;
- б) авіаційного транспорту;
- в) залізничного транспорту;
- г) автомобільного транспорту.

69. Маршрути, забезпечені постійно закріпленим складом вагонів для обігу між певними пунктами відправлення й призначення, називаються:

- а) кільцевими;
- б) маятниковими;
- в) змішаними;
- г) місцевими.

70. Система організації відправлення вантажів маршрутами (цілим складом потяга) з однієї або декількох залізничних станцій призначення до пунктів вивантаження (станція, причал, порт), розміщених у одному районі – це маршрутизація:

- а) залізничних перевезень;
- б) мультимодальних перевезень;
- в) комбінованих перевезень;
- г) залізнично-морського сполучення.

4. Практична частина державного іспиту

4.1 Задачі з дисципліни «Менеджмент організацій»

1. Визначення етапів життєвого циклу транспортної компанії.
2. Формування оптимальної організаційної структури транспортної компанії.
3. Удосконалення організаційної структури транспортного підприємства на основі реінжинірингу.
4. Формування структурних підрозділів транспортного підприємства на основі організаційного дизайну.
5. Оцінка ефективності організаційних змін на підприємстві.

Література для виконання задач. № 673 Менеджмент організацій: Методичні вказівки щодо проведення практичних занять та самостійного опрацювання матеріалу.
Укладач: Колесникова Н. М.

4.2 Задачі ДЕК з дисципліни «Фінансовий менеджмент»

1. Аналіз ринкового ризику акції.
2. Розрахунок графіка виплат по реструктуризованому кредиту.

3. Аналіз ефективності інвестиційних проектів на основі показника чистої теперішньої вартості.
4. Розрахунок резерву сумнівної дебіторської заборгованості підприємства.
5. Визначення середньозваженої вартості капіталу підприємства.
6. Визначення ефективності лізингового кредиту для підприємства.

Література для виконання задач. Пазинич В. І. Фінансовий менеджмент: навч. посібник / В. І. Пазинич, А. В. Шулешко – К.: Центр учбової літератури, 2011. – 408 с.

4.3 Задачі з дисципліни «Управління змінами»

1. Структурні зміни.
2. Управління змінами у стратегічному розвитку організації.
3. Зміни корпоративної культури.
4. Організаційні зміни.

Література для виконання задач. № 759 Управління змінами: Методичні вказівки щодо проведення практичних занять та самостійного опрацювання матеріалу.

Укладач: Дідовець І.В.

4.4 Задачі з дисципліни «Корпоративне управління»

1. Розрахунок чистої вартості активів акціонерного товариства.
2. Аналіз існуючого і мінімального розміру статутного капіталу акціонерного товариства, виявлення порушень
3. Виявлення порушень проведення загальних зборів акціонерного товариства та їх аналіз.
4. Виявлення порушень в формуванні органів управління акціонерного товариства .
5. Розрахунок вартості варіантів збільшення статутного капіталу акціонерного товариства.
6. Розрахунок ринкової вартості цінних паперів акціонерного товариства (акцій, облігацій).

Література для виконання задач. Корпоративне управління: навч.посіб./ О.Є. Кузьмін, Л.І. Чернобай, А.О. Босак, О.С. Скибігський, М.В. Колісник, З.П. Гаталяк, О.В. Муқан.- Л.:Вид-во Нац.ун-ту» Львівська політехніка», 2004. – 172 с.

4.5 Задачі з дисципліни «Управління проектами»

1. Побудова сіткового графіка виконання робіт за проектом, визначення критичного шляху і його тривалості.
2. Аналіз альтернативних інвестиційних проектів з використанням методу обчислення модифікованої чистої теперішньої вартості.
3. Побудова сіткового графіка та параметрів робіт виконання процесу.

Література для виконання задач. № 683 Управління проектами: Методичні вказівки щодо проведення практичних занять та організації самостійної роботи студентів.

Укладач: Бакаєв Л.О.

4.6 Задачі з дисципліни «Управління якістю»

1. Оцінка технічного рівня якості змішувальних машин.
2. Доцільність впровадження на ринок нової, довговічнішої модифікації продукції.
3. Визначення мінімальної величини питомих експлуатаційних зведених витрат товару.
4. Визначення тривалості міжремонтного періоду та періодичності технічного обслуговування.

Література для виконання задач. № 761 Управління якістю: Методичні вказівки щодо проведення практичних занять та організації самостійної роботи студентів.

Укладач: Кучерук Г. Ю. (+ 270 Сертифікація та управління якістю).

4.7 Задачі з дисципліни «Транспортна логістика»

1. Вибір перевізника.
2. Оцінка роботи транспортного парку.
3. Формування кільцевих маршрутів за допомогою метода Крарка-Райти.
4. Організація міжнародних юні- та мультимодальних перевезень.
5. Побудова сіткового графіка та вибір оптимального маршруту доставки.

Література для виконання задач. № 985 Транспортна логістика: Методичні вказівки до проведення практичних занять та виконання контрольних робіт.

Укладач: Костюченко Л. В.

5. Критерії оцінювання знань студентів

Оцінка знань студентів під час проведення державного іспиту з фаху відбувається відповідно до критеріїв, які подані нижче.

**Критерії оцінювання знань студентів
з комплексного державного іспиту підготовки магістра
по спеціальності 8.03060101 «Менеджмент організацій і
адміністрування» (за видами економічної діяльності)**

1. Тестові завдання. За кожну правильну відповідь дається 1 бал. Максимальна кількість балів становить:

$$10 \text{ тестових завдань} \times 7 \text{ дисципліни} \times 1 \text{ бал} = 70 \text{ балів}$$

2. Комплексна ситуаційна задача. Максимальна кількість балів, що дається за розв'язану задачу, становить 30 балів.

Шкала оцінювання задачі:

Відмінно – 20-30 балів

Добре – 11-19 бали

Задовільно – 1-10 балів

Незадовільно – 0 балів.

3. Загальна кількість балів, яку набрав студент, розраховується як сума балів за тестові завдання і балів за комплексну ситуаційну задачу. Набрані бали перетворюються в оцінки за такою шкалою:

<i>Загальна кількість набраних балів</i>	<i>Оцінка</i>
90-100	відмінно
75-89	добре
60-74	задовільно
59 і менше	незадовільно

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ДО ДЕРЖАВНОГО ІСПИТУ

Менеджмент організацій

Основна

1. Макаренко М.В. Основи управління економічними процесами на залізничному транспорті України: Монографія. – К.: «Фенікс», 2003. – 466 с.
2. М.Д. Виноградський, А.М. Виноградська, О.М. Шканова. Менеджмент в організації: Навч. посібник для студ ек. спец. – К.: Київск. нац. торг.- екон. ун-т, 2002. – 371 с.
3. Василенко В.А., Шостка В.І. Ситуаційний менеджмент: Навчальний посібник. – К.: ЦУЛ, 2003. – 285 с.
4. Курочкін О.С. Управління підприємством (процесний аспект): Навч. посібник. – К.: МАУП, 1998. – 144 с.
5. Теория организации: Учебн. для ВУЗов / Г.Р. Латфуллин, А.В. Райченко. – СПб: Питер, 2003. – 400 с.
6. Гвишиани Д.М. Организация и управление. – М.: МГТУ, 1998. – 332 с.
7. Осовська Г.В., Осовський О.А. Менеджмент організацій: навчальний посібник. – К.: Кондор, 2007. – 676 с.
8. Портер М. Конкуренция / пер. с англ.. – М.: Изд. дом «Вильямс», 2002. – 496 с.

Допоміжна

1. Закон України «Про залізничний транспорт».
2. Закон України «Про природні монополії».
3. Закон України «Про транспорт».
4. Экономика железнодорожного транспорта: Учебник для вузов. / Под ред. В. А. Дмитриева. – М.: Транспорт, 1996. – 328 с.
5. Макаренко М.В., Цветов Ю.М., Един А.О. Основы организации транспортного обеспечения внешнеэкономических связей Украины / Под ред. Цветова Ю.М. – К.: ИКТП-Центр, 2000. – 581 с.

6. Сич Є.М., Гудкова В.П. Пасажирський комплекс залізничного транспорту: розвиток і ефективність: Монографія. – К.: «Видавництво Аспект-Поліграф», 2004. – 248 с.
7. Управление эксплуатационной работой и качеством перевозок на железнодорожном транспорте: Учеб. для вузов. / Под ред. П.С. Грунтова. – М.: Транспорт, 1994. – 543 с.
8. Экономика, организация и планирование путевого хозяйства: – Учебник. / Антипов И.А. и др. – М.: Транспорт, 1974.- 297 с.

*Управління проектами
Основна*

1. Ноздріна Л.В. Управління проектами: підручник / Ноздріна Л.В., Яшук В.І., Полотай О.І.; за заг.ред. Ноздріної Л.В. – К.: Центр учбової літератури, 2010. – 432 с.
2. Логачова Л.М. Управління проектами: навч.посіб. / Л.М. Логачова, О.В. Логачова – Суми.: Університетська книга, 2011. – 208 с.
3. Приймак В. Управління проектами : навч.посіб.-2-е вид., перероб. і доп. / Приймак В. – К.: КНУ ім. Т.Г. Шевченка, 2011. – 420 с.
4. Гриньов А. В., Управління проектами: навч. посіб. / Гриньов А. В., Ус Г. О., Нечипоренко О. В.. – Черкаси.: Східноєвропейський ун-т економіки і менеджменту, 2009. – 280 с.
5. Тарасюк Г. М. Управління проектами: Навч. посібник / Тарасюк Г. М. – 3-є вид. – К. : Каравела, 2009. – 320 с.
6. Деренська Я. М. Управління проектами у схемах: навч. посібник для студ. вищих навч. закл. / Національний фармацевтичний ун-т. – Х.: Видавництво НФаУ, 2009. – 224 с.
7. Рижиков В. С. Управління проектами: навч. посібник / Рижиков В. С., Єрфорт І. Ю., Єрфорт О. Ю. – Краматорськ: ДДМА, 2008. – 184 с.
8. Гонтарева І. В. Управління проектами: навч. посіб. / Гонтарева І. В. – Х.: ХНЕУ, 2007. – 348 с.
9. Управление проектом. Основы проектного управления: учебник / кол. авт; под. ред. проф. Разу М.А. – М.: Кнорус, 2006. – 768 с.
10. Тянь Р. Б. Управління проектами: Підручник / Тянь Р.Б., Холод Б. І., Ткаченко В. А.. – К.: Центр навчальної літератури, 2004. – 224 с.
11. Батенко Л. П. Управління проектами: Навч. посібник / Батенко Л. П., Загородніх О. А., Ліщинська В. В. – К.: КНЕУ, 2003. – 231с.
12. Кобиляцький Л. С. Управління проектами: навч. посібник / Кобиляцький Л. С. – К.: МАУП, 2002. – 200 с.
13. Ильин Н. И., Лукманова И. Г., Немчин А. М., Никешин С. Н., Петрова С.Н. Управление проектами=Project management: Учебник для студ. экон. напр. и спец. вузов. – СПб., 1996. – 610 с.
14. Практикум з управління проектами: навч. посіб. /Козик В.В., Тимчишин І.Є. – Львів.: Вид-во Львівська політехніка, 2012. – 180 с.
15. Клиффорд Ф. Грей, Эрик У. Ларсон. Управление проектами: Практическое

- руководство / Пер. с англ. – М.: Издательство «Дело и Сервис», 2003. – 528 с.
16. Мартин П., Тейт К. Управление проектами. / Пер. с англ. – СПб.: Питер, 2006. – 224 с.
17. Ципес Григорий Л., Товб Александр С. Менеджмент проектов в практике современной компании. – М.: Олимп-Бизнес, 2006. – 304 с.
18. Дитхелм Герт. Управление проектами: В 2 т. Пер. с нем. – СПб.: Издательский дом «Бизнес-пресса», 2003. Т. 1: Основы. – СПб.: Издательский дом «Бизнес-пресса», 2003 – 389 с.
19. Дитхелм Герт. Управление проектами: В 2 т.: Пер. с нем. – СПб.: Издательский дом «Бизнес-пресса», 2003. Т. 2 : Особенности. – СПб.: Издательский дом «Бизнес-пресса», 2003 – 273 с.

Додаткова

1. Бушуєв С.Д., Захаров А.М., Шаровара О.М. Управління портфелями проектів, програмами та проектним офісом: конспект лекцій для студ. спец. 8.000003 «Управління проектами» / Київський національний ун-т будівництва і архітектури. – К.: КНУБА, 2009. – 88 с.
2. Бушуєва Н.С. Управління якістю в проектах: Конспект лекцій з рек. до практ. занять для студ. спец. 8.000003 «Управління проектами» / Київський національний ун-т будівництва і архітектури – К., 2003. – 44 с.
3. Вісящев В.А. Економіко-математичні методи управління проектами (прикладні аспекти): Навч. посібник для студ. вищих навч. закл. спец. «Управління проектами» і «Економічна кібернетика». – 2. вид., випр. і доп. – Донецьк: НОРД-ПРЕС, 2005. – 420 с.
4. Королев Денис. Эффективное управление проектами. – М.: Олма-Пресс, 2003. – 126 с.
5. Строкович А. В. Управление проектами: Учеб. пособие для вузов / Народная украинская академия. – Х.: НУА, 2005. – 180 с.
6. Каппелс Томас М. Финансово-ориентированное управление проектами / А.Л. Раскин (пер.с англ.). – М.: Олимп-Бизнес, 2008. – XVI, 377 с.
7. Литке Ханс-Д., Кунов Илонка. Управление проектами / М.Э. Реш (пер.с нем.). – 2-е изд., стер. – М. : Омега-Л, 2007. – 144 с.
8. Познер Кейт, Эпплгард Майк. Управление проектами: Карманный справочник / В. Саврсин (пер.с англ.). – М.: НИРРО, 2004. – 107 с.
9. Портни Стэнли И.. Управление проектами для «чайников». – М.; СПб.; К.: Диалектика, 2004. – 358 с.
10. Товб Александр С., Ципес Григорий Л. Управление проектами: стандарты, методы, опыт. – М.: Олимп-Бизнес, 2003. – 240 с.
11. Ньютон Р. Управление проектами от А до Я / Пер. с англ. – М.: Альпина Бизнес Букс, 2007. – 180 с.
12. Локк Д. Основы управления проектами / Пер. с англ. – М.: НИРРО, 2004. – 253 с.
13. Бэгьюли Ф. Управление проектом. / Пер. с англ. – М.: ФАИР-ПРЕСС, 2002. – 208 с.
14. Хэлдман Ким. Управление проектом. Быстрый старт. / Пер. с англ. – М.:

ДМК Пресс; Академія Ай-Ти, 2008. – 352 с.

*Управління змінами
Основна*

1. Камерон Э., Грин М. Управление изменениями / Майк Грин, Эстер Камеро : пер. с англ. – М.: Из-во «Добрая книга», 2006. – 360 с.
2. Виханский О.С. Менеджмент / О.С. Виханскэий, А.И. Наумов. – 3-е изд.– М.: Гардарика, 2010. – 320 с.
3. Камерон К. Диагностика и изменение организационной культуры / К. Камерон: пер. с англ. под ред. И.В. Андреевой. – СПб: Питер, 2001. – 320 с.
4. Широкова Г.В. Управление организационными изменениями: учеб. пособие / Г.В. Широкова. – СПб.: Изд. дом С.-Петербур. гос. ун-та, 2005.
5. Сенге П. Танец перемен: новые проблемы самообучающихся организаций / П. Сенге, А. Клейнер, Ш. Роберте и др. – М., 2003.
6. Харрингтон Д. Оптимизация бизнес-процессов. Документирование, анализ, управление, оптимизация / Д. Харрингтон, К. Зсселинг, Х. Нимвеген. – СПб., 2002.

Додаткова

1. Аблязов Р.А., Парубець Г.І., Чудаєва І.Б. Командний менеджмент: навч.посіб. / Р.А. Аблязов, Г.І. Парубець, І.Б. Чудаєва. – К.: «Професіонал», 2008. – 352 с.
2. Бланшар К. Лидерство: к вершине успеха / Кен Бланшар: пер.с англ. – СПб: Питер, 2011. – 368 с.
3. Василенко В.О., Шостка В.І., Клейменов О.М. Ситуаційний менеджмент: навч.посіб. / В.О. Василенко, В.І. Шостка, О.М. Клейменов. – К.: Центр навчальної літератури, 2005. – 372 с.
4. Гринберг Д., Бейрон Р. Организационное поведение: от теории к практике / Дж. Гринберг, Р. Бейрон: пер.с англ. – М.: «Вершина», 2004. – 912 с.
5. Дафт Р.Д. Уроки лідерства / Р.Д. Дафт Камеро : пер. с англ. – М.: Из-во «Эскмо», 2008. – 480 с.
6. Капитонов Э.А., Капитонов А.Э. Корпоративная культура и PR / Э.А. Капитонов, А.Э. Капитонов. – М.: Из-во «МарТ», 2003. – 416 с.
7. Королькова, Е.М. Реструктуризация предприятий: учебное пособие / Е.М. Королькова. – Тамбов.: Изд-во Тамб. гос. техн. ун-та, 2007. – 80 с.
8. Конталев В.А. Практикум по дисциплине «Организационное поведение»: учебное пособие. – Владивосток: МГУ, 2008. – 118 с.
9. Стеклова О. Е. Организационная культура: учебное пособие / О. Е. Стеклова. – Ульяновск.: УлГТУ, 2007. – 127 с.
10. Хилари О., Вики Х., Найджел Г. Призвание – лидер / О. Хилари, Х. Вики, Г. Найджел: пер. с англ. – Днепропетровск: БББ, 2005. – 384 с.
11. Хаєта Г.Л., Єськов Л.Г., Хаєта С.В. Корпоративна культура / Г.Л. Хаєта, Л.Г. Єськов, С.В. Хаєта. – К.: Центр навчальної літератури, 2003. – 403 с.
12. Маркова А.К. Психология профессионализма / А.К. Маркова. – М.: Из-во «МарТ», 1996. – 36 с.

13. Ермакова И.В. Учебное взаимодействие педагога с учащимися как фактор их эмоциональной комфортности на уроке / И.В. Ермакова, И.Н. Поливанова, И.В.Ривина // Психологическая наука и образование. – 2004. – №1. – С. 63-73.
14. Равен Дж. Компетентность в современном обществе: выявление, развитие и реализация / Дж. Равен. – М.: «Когито-Центр», 2002. – 396 с.

Управління якістю *Основна*

1. Агеев Є.Я. Управління якістю: Навчальний посібник. – Львів: Новий світ - 2000, 2010. – 240 с.
2. Басовський Л.Е., Мережко Н.В. Основи стандартизації, метрології та управління якістю. – К.: КНТЕУ, 2001. – 165 с.
3. Бичківський Р. Управління якістю: Навч. посібник. – Л.: ДУ «Львівська політехніка», 2000. – 329 с.
4. Лойко Д.П. та ін. Управління якістю: Навчальний посібник. – Львів: Магнолія, 2006, 2010. – 336 с.
5. Салухіна Н. Г., Язвінська О. М. Стандартизація та сертифікація товарів і послуг: Підручник. – К.: Центр учбової літератури, 2010. – 336 с.
6. Топольник В.Г., Котляр М.А. Метрологія, стандартизація, сертифікація і управління якістю: Навчальний посібник. – Львів: Магнолія 2006, 2009. – 212 с.
7. Шаповал М.І. Менеджмент якості: Підручник / М.І. Шаповал. – К. : Знання, КОО, 2007. – 471 с.
8. Векслер Є.М., Рифа В.М., Василевич Л.Ф. Менеджмент якості: Навчальний посібник. – К.: Професіонал, 2008. – 320 с.

Додаткова

1. Всеобщее управление качеством: Учебник для вузов / О. П. Глудкин, Н. М. Горбунов, А. И. Гуров, Ю. В. Зорин; Под ред. О. П. Глудкина. – М.: Горячая линия – Телеком, 2004. – 600 с.
2. Басаков М. И. Сертификация продукции и услуг с основами стандартизации и метрологии: Учебное пособие. – Ростов н/Д.: МарТ, 2000. – 256 с.
3. Басовский Л. Е., Протасьев В. Б. Управление качеством: Учебник. – М.: ИНФРА-М, 2000. – 212 с.
4. Варакута С. А. Управление качеством продукции: Учебн. пособие. – М.: ИНФРА – М, 2001. – 207 с.
5. Герчикова И. Н. Международные экономические организации: регулирование мирохозяйственных связей и предпринимательской деятельности: Учебн. пособие. – М.: Консалтбанк, 2000. – 624 с.
6. Гибсон Дж. Л., Иванцевич Д. М., Донелли Д. Х. Организация: поведение, структура, процессы: Пер. с англ. – 8-е изд. – М.: ИНФРА-М, 2000. – 662 с.
7. Деминг Э. Выход из кризиса. – Тверь: Альба, 1994. – 497 с.
8. Исикава К. Японские методы управления качеством: Пер. с англ. – М.: Экономика, 1988. – 215 с.

9. Крылова Г. Д. Основы стандартизации, сертификации, метрологии: Учебник для вузов. – М.: Аудит, ЮНИТИ, 2000.
10. Лapidус В. А. Всеобщее качество (TQM) в российских компаниях / Гос. ун-т управления; Нац. фонд подготовки кадров. – М.: ОАО «Типография «Новости», 2008. – 432 с.
11. Лифиц И. М. Основы стандартизации, метрологии, сертификации: Учебник. – М.: Юрайт, 1999. – 285 с.
12. Лифиц И. М. Теория и практика оценки конкурентоспособности товаров и услуг. – М.: Юрайт, 2004. – 224 с.
13. Мазур И. И., Шапиро В. Д. и др. Реструктуризация предприятий и компаний. Справочное пособие / Под ред. И. И. Мазура. – М.: Высшая школа, 2000. – 587 с.
14. Минаев Э. С., Агеева Н. Г., Аббата Дага А. Управление производством и операциями: 17-модульная программа для менеджеров «Управление развитием организации». Модуль 15. – М.: Инфра-М, 1999. – 328 с.
15. Мишин В. Н. Управление качеством: Учебн. пособие для вузов. – М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2005. – 303 с.
16. Огвоздин В. Ю. Управление качеством. Основы теории и практики: Учебн. пособие. – М.: Дело и сервис, 2002. – 160 с.
17. Окрепилов В. В. Управление качеством: Учебник. – М.: Экономика, 1998. – 639 с.
18. Спицнадель В. Н. Системы качества (в соответствии с международными стандартами ISO семейства 9000): Учебн. пособие. – Спб: Бизнес – пресса, 2000. – 336 с.
19. Стандартизация и управление качеством продукции: Учебник для вузов / В. А. Швандар и др. – М.: ЮНИТИ-ДАНА, 1999. – 487 с.
20. Управление качеством Учебник для вузов / С. Д. Ильенкова и др. – М.: Банки и биржи, ЮНИТИ, 1998. – 199 с.
21. Фейгенбаум А. В. Контроль качества продукции. – М.: Экономика, 1986.
22. Фомин В. Н. Квалиметрия. Управление качеством. Сертификация: Курс лекций. – М.: ТАНДЕМ, 2000. – 320 с.
23. Фомичев С. К., Старостина А. А., Скрябина Н. И. Основы управления качеством: Учеб. пособие. – К.: МАУП, 2000. – 196 с.

Корпоративне управління Основна

1. Задихайло Д.В., Кібенко О.Р., Назарова Г.В. Корпоративне управління: Навч. посіб. – Харків: Еспада, 2003. – 688 с.
2. Козаченко А.В., Воронкова А.Е. Корпоративное управление: Учеб. для вузов. – К.: Либра, 2004. – 368 с.
3. Корпоративне управління: навч. посіб. / О.Є.Кузьмін, Л.І. Чернобай, А.О. Босак, О.С. Скибігський, М.В. Колісник, З.П. Гаталяк, О.В. Мукач. – Л.: Вид-во Нац.ун-ту «Львівська політехніка», 2004. – 172 с.

Допоміжна

1. Кныш МИ., Пучков В.В., Тютиков Ю.П. Стратегическое управление корпорациями. – СПб.: КультИнформПресс, 2002. – 239 с.
2. Львов Ю.А., Русинов В.М., Саулин А.Д., Страхова О.А. Управление акционерным обществом в России. – М: ОАО «Типография «Новости», 2000.
3. Храброва И.А. Корпоративное управление: вопросы интеграции. Аффилированные лица, организационное проектирование, интеграционная динамика: – М.: Изд. Дом «АЛЬПИНА», 2000.
4. Шеин В.Й., Жуплев А.В., Володин А.А. Корпоративный менеджмент: опыт России и США. – М.: ОАО «Типография «Новости», 2000.
5. Небова М.І. Теорія корпоративного управління: вузлові питання: навч. посіб./ М.І. Небова. – К.: Центр навч. літ., 2004. – 295 с.

Фінансовий менеджмент

Основна

1. Бланк И.А. Основы финансового менеджмента: учебник / И.А. Бланк – К.: Ника-Центр, Эльга, 2001. – 592 с.
2. Крамаренко Г.О. Фінансовий менеджмент: підручник / Г.О. Крамаренко, О.Є. Чорна. – 2-ге вид. – К.: Центр учбової літератури, 2009. – 520 с.
3. Пазинич В.І. Фінансовий менеджмент: навч. посібник / В.І. Пазинич, А.В. Шулешко. – К.: Центр учбової літератури, 2011. – 408 с.
4. Фінансовий менеджмент / [Білик М. Д., Буряк Л. Д., Невмержицька Н. Ю. та ін.]; за ред. А. М. Поддєрьогіна. – К.: КНЕУ, 2005. – 536 с.

Допоміжна

1. Бланк И.А. Основы инвестиционного менеджмента: учебник /И.А. Бланк – К.: Эльга-Н, Ника-Центр. – Т. 1. – 2001. – 536 с.
2. Ситник Л. С. Фінансовий менеджмент: Навч. Посібник./ Л.С. Ситник – К.: Центр учбової літератури, 2006. – 352 с.
3. Фінансовий аналіз / [Н.В. Даций, С.О. Корецька, Н.В. Нестеренко та ін.], за ред. С.Я. Салига. – Київ.: Центр навчальної літератури, 2006. – 210 с.
4. Примостка Л.О. Фінансовий менеджмент у банку: підручник / Л.О. Примостка. – 2-ге вид., перероб. і доп. – К.: КНЕУ, 2004.– 567 с.

Транспортна логістика

Основна

1. Григорак М.Ю. Логістична інфраструктура [М.Ю. Григорак, Л.В. Костюченко, О.Є. Соколова]: Навч. посібник – К.: Логос, 2013. – 400 с.
2. Дмитриченко М.Ф. Основи теорії транспортних процесів і систем [М.Ф. Дмитриченко, П.Р. Левковець, А.М. Ткаченко, О.С. Ігнатенко та ін.]. Підручник. – К.: Інформавтодор, 2007. – 676 с.

3. Дмитриченко М.Ф. Транспортні технології в системах логістики [М.Ф. Дмитриченко, Л.Ю. Яцківський, С.В. Ширяєва, В.З. Докуніхін]. Навч. посібник для ВНЗ. – К.: Видавничий Дім «Слово», 2009. – 336 с.
4. Дыбская В.В. Логистика [В.В. Дыбская, Е.И. Зайцев, В.И. Сергеев, А.Н. Стерлигова]: Полный курс МВА. – М.: Эксмо, 2008. – 944 с.
5. Логистика и управление цепями поставок. Теория и практика. Управление цепями поставок: учебник / под ред. Б.А. Аникина и Т.А. Родкиной. – М.: Проспект, 2011. – 216 с.
6. Пашенко Ю.Є. Транспортно-дорожній комплекс України в процесах міжнародної інтеграції / Пашенко Ю.Є., Никифорок О.І.: Монографія. – Ніжин: ТОВ «Видавництво «Аспект-Поліграф», 2008. – 192 с.
7. Транспортная логистика: Учебник для транспортных вузов. / под общей редакцией Л. Б. Миротин. – М.: Издательство «Экзамен», 2003. – 512 с.
8. Транспортно-логистическое обслуживание: Учебное пособие / Л.Б. Миротин, Ы.Э. Ташбаев, И.П. Мишутушкин, А.Г. Касенов. – М.: ИНФРА-М, 2001. – 212 с.

Допоміжна

1. Бауэрсокс Д.Д. Логистика: интегрированная цепь поставок. / Д.Д. Бауэрсокс, Д.Д. Клосс. / Пер. с англ. – М.: ЗАО «Олимп–Бизнес», 2001. – 640 с.
2. Джонсон Дж.С. Современная логистика. / Дж.С. Джонсон, Д.Ф. Вуд, Д.Л. Вордлоу, П.Р. Мерфи. – М.: Изд. дом «Вильямс», 2002. – 624 с.
3. Гаджинский А. М. Логистика: Учебник. / А.М. Гаджинский. – 14-е изд., перераб. и доп. – М.: Издательско-торговая корпорация «Дашков и Ко», 2007. – 472 с.
4. Гаджинский А. М. Практикум по логистике. / А.М. Гаджинский. – 6-е изд., перераб. и доп. – М.: Издательско-торговая корпорация «Дашков и Ко», 2007. – 304 с.
5. Дослідження операцій у транспортних системах / Е. В. Гаврилов, М. Ф. Дмитриченко, В. К. Доля [та ін.]. – К.: Знання України, 2009. – 375 с.
6. Логистика и управление цепями поставок. Теория и практика. Основные и обеспечивающие подсистемы логистики: учебник / под ред. Б. А. Аникина и Т. А. Родкиной. – М.: Проспект, 2011. – 608 с.
7. Модели и методы теории логистики: Учебное пособие. – 2-е изд. / Под ред. В.С. Лукинського. – СПб.: Питер, 2007. – 448 с.
8. Неруш Ю. М. Практикум по логистике / Ю. М. Неруш, А. Ю. Неруш: учеб. пособие.– М.: ТК Велби, Изд-во Проспект, 2008. – 304 с.

ДОДАТКИ

Зразок бланку державного іспиту

Бланк для оцінювання результатів державної атестації
магістрів спеціальності 8.03060101 "Менеджмент організацій і
адміністрування" (за видами економічної діяльності)

Державний економіко-технологічний університет транспорту

Студента(ки) _____

(прізвище, ім'я, по-батькові)

Форма навчання _____

(денна, заочна)

ІНСТРУКЦІЯ

Підпишіть бланк відповідей, а також кожен з виданих аркушів – і для відповідей, і для чернетки.

На виконання тестових завдань Вам дається 1,5 астрономічні години, на розв'язання розрахункової задачі – 2 астрономічні години без перерви.

Будь ласка, контролюйте час!

Увага: виправлення відповідей припустиме тільки у чернетці! Умови розрахункової задачі можна не переписувати!

БАЖАЄМО УСПІХУ!

1-й етап. Ознайомтесь з тестовими завданнями.

Дайте відповіді на тестові запитання (поряд з номером запитання зазначте правильну відповідь – вона тільки одна!)

Комплексне контрольне завдання № _____

(впишіть)

№	Відповідь (літера)	Не запов нювати	№	Відповідь (літера)	Не запов нювати	№	Відповідь (літера)	Не запов нювати
1			25			49		
2			26			50		
3			27			51		
4			28			52		
5			29			53		
6			30			54		
7			31			55		
8			32			56		
9			33			57		
10			34			58		
11			35			59		
12			36			60		
13			37			61		
14			38			62		
15			39			63		
16			40			64		
17			41			65		
18			42			66		
19			43			67		
20			44			68		
21			45			69		
22			46			70		
23			47					
24			48					

(підпис студента)

"____" _____ 20__ р.

2-й етап. Розв'язання розрахункової задачі (на окремих аркушах з печаткою)

Бали у рамочках виставляє тільки комісія!

Кількість
неправильних
відповідей (А) Оцінка
з тестів
(70 - А) бал. Оцінка
задачі бал. ПІДСУМКОВА
ОЦІНКА бал.

Роботу перевірили:

Голова комісії _____ підпис

(літерами)

Члени комісії (підписи) _____ підписи

Навчально-методичне видання

*Бакаєв Л. О., д.е.н., проф.,
Бакалінський О. В., д.е.н., проф.,
Дзуліт З. П., к.е.н., доц.,
Колесникова Н.М., д.е.н., проф.,
Харчук О. Г., к.е.н., доц.,
Христофор О.В., к.е.н.*

**МЕТОДИЧНІ ПОРАДИ
ЩОДО ОРГАНІЗАЦІЇ ПІДГОТОВКИ
ДО СКЛАДАННЯ ДЕРЖАВНОГО ІСПИТУ З ФАХУ
ДЛЯ СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ 8.03060101
«МЕНЕДЖМЕНТ ОРГАНІЗАЦІЙ І АДМІНІСТРУВАННЯ»
УСІХ ФОРМ НАВЧАННЯ**

Відповідальний за випуск: Харчук О. Г.

Редактор Н.В. Щербак
Макет і верстка В.О. Андрієнка

Підписано до друку 31.03.2015. Формат 60x84/16,
Папір – офсетний. Друк – на ризографі. Зам. № 33/15. Наклад 15 прим.
Надруковано в редакційно-видавничому відділі ДЕДУТ
(Свідоцтво про реєстрацію: Серія ДК № 3079 від 27.12.07 р.)
03049, м. Київ-49, вул. Миколи Лукашевича, 19